Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَاعْلَمُوا أَنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ ظِلَالِ السُّيُوفِ

دجنت اغزنه لار

خالد او مصطفی

لیکوال

صابر جان

ناشر

مکتبه عزیزیه محله جنګی پشاور

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې کتاب ټول حقوق له ناشر سره محفوظ دی

کتاب پیژندنه

نوم	دجنت اغزنه لار مصطفی او خالد
لیکوال	صابر جان
کمپوز	لیکوال پخپله
دچاپ تعداد	۱۰۰۰
ناشر	مکتبه عزیزیه
د اړیکو شمیره	۰۳۴۵۱۳۸۰٤۸۳

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دجنت غزنه لار

دجنت اغزنه لار - یو جهادي او حماسي ناول دي چې د تاند او روان قلم څښتن لیکوال (صابرجان) صاحب دمعاصر تاریخ له ځینو واقعې پېښو څخه په اقتباس لیکلی -

مرکزې کر کټر او هېرو یې خالد دی دا ناول ته دهغوی نوم ورکو دمهاجرو غازیانو دردونکی داستان دي چې پر افغانستان د امریکا تر یرغل وړاندې د عربو له مختلفو هیوادونو څخه د اسلامي نظام د سیوري او واقعي شریعت د ایمان خړوبونکې چینې رېښتني مزه وڅکې

دوی خپل مجلل قصرونه اسمان خراشي مانۍ او دعیش او عشرت ژوند پرېښود او د افغانستان په سپېرو ډاګونو او خړو غونډیو کې یې له سونزو او تکلیفونو ډك ژوند خوښ کړ

په ناول کې لولو چې هغه ایمان والا خلك کوم چې د الله په لار کې دجهاد هوډ یې کړي وو، څرنګه خطرونو او مشکلاتو ته ټټر ورکوي!!!

څنګه پر خپلو خواهشاتو بر لاسي کیږي او له پستو پالنګونو پاڅیږي او دیو داسي هیواد. سنګرونو ته ځانونه رسوي چې نه یې له جعرافیوې او فزیکې جوړښت او آب هوا سره بلد دی او نه یې د وګړو په ژبه دود او کلتور خبر دی !!!!

دناول لیکوال پخپله د ډیرو هغو پېښنو شاهد او نندارچي پاتې شوی چې زمونږ دمعاصر تاریخ دخونریز او رزمي تاریخ یو نوی باب پرې راپیلیږي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دليکوال کمال دادی چې پيښې او محاورې يې ټولې تر ډيره پخپل اصلي شکل ليکلي د لوستلو پرمهال لوستونکې ته ديوه ثبت شوي فيلم په څير هره صحنه يوه يوه مخې ته ږدي دناول د محتوا يو بل مهم ټکې داده چې موږ ته دا ښيي چې که اوسني عربان هرڅومره د غربيانو په رنګ رنګيدلي دين ته يې شاه کړې او دعيش او عشرت ژوند تيروي خو هغه اصيلي عربي ميندې لاشته چې خپلو بچو ته د غيرت شهدې ورکوي او په يوه نګه اسلامي او حماسي فکر خپل ماشومان راستروې

داسي خويندې لاشته چې له خپلو غازيانو ورونو او ميړونو سره د غزا ميدان ته کوزي شي !

درنو لوستونکو ! دجنت اغزنه لار ناول داسي مهال د چاپ په ګانه پسولل کيږي چې په هيواد کې د امريکايي تاړاك له ماتې سره مخ دي او دالله ﷻ په مرسته دتش لاسو غازيانو په وړاندې پر ګونډو کيدونکې دي

له امريکايي يرغل راهيسته زموږ په ګران هيواد کې د فکرې استعمار ريښې ډيرې غزيدلي او دځوان کهول پر اذهانو يې مستقيم منفي اغيز ښندلی اوس مو په ټولنه کې د عشقي او مبتذلو ناولونو بازار خورا ګرم دي خو دجنت اغزنه لار په څير ناولو نه چاپول او عرضه کيدل يقينا چې ستره لاسته راوړنه بللای شو -

زه محترم صابر جان صاحب ته دخپل لومړي ناول د چاپيدو مبارکی وايم او دالله ﷻ له دربار څخه ورته د مزيد توفيق غوښتونکی يم - او تاسو د ناول لوستلو ته رابولم -

حمد الله حلميار - کوټه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریـزه

دخپلواک اوستروواک رب په نامه

لومړی د هغه ذات حمد اوثناء وایـم چې ځمکـې او اسمانونه یـې پیـداکړي ، عرش یې په آسمان کې دروولی او سیندونه یې پرځمکه کې جارې کړي دي.

وروسته له حمد اوثناء څخه پر هغه چا درود وایم چې زه یـې لـه برکتـه نـن طیبه کلیمه وایـم اووددې ستر انسان له برکته زه نن مسلمان یم، زما مور اوپلار دې له حضرت محمدصلی الله علیه وسلم قربان وي.

امابعد په ننی نړی کې ناول ډیر مینه وال لري، خو پرته څو محدودو پښتو ناولونه اسلامي اړخ نه لري، یوازې مجازي مینه اوفحشاء تري زده کیږي نـو ماهم بنه وګڼل ترڅو داسې ناول ولیکم چې د امت مسلمه ځوانانو ته داسې فکر ور پیدا کړی چې ددې ناخوالو څخه ځان وژغوري، پوهـان پـوهیږي چې د مسلمانانو دعزت او بریـالیتوب لار پـه دې عـصر کـې یـواځې جهـاد اومبارزه ده نوددې ناول مسیر هـم پرجهـاد اوجهـادکولو راڅرخـي، ددې ناول مقصد اسلامې نظام او ورورګلوي ده چې مسلمانان اخوت اواتفاق تـه رابولي اوځوانانو ته درس ورکوي ترڅو قومې او ژبنی تعصب پریـږدي او د شرق مسلمان د غرب مـسلمان لپـاره ځـان قربـان کـړی ، بـل مقـصد یـې د طالبانو د اسلامي تحریک او امیر المؤمنین ملا محمـدعمر مجاهـد اصـلي شکل اوکریکټر بیانول او د هغه له کارنامو څخـه زده کـړه کـول دي، چـې څنګه د یوعرب مسلمان ورور لپاره تر خپلې بادشاهۍ تیر شو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ناول دپای برخه جهادي زده کړو اومعلوماتو لپاره ځانګړې شوې ده نولوستونکي دې په غور ولولي او ګټه ترې واخلي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

په جهادي مينه د شهيد اميرالمؤمنين ملا اخترمحمدمنصور رحمة الله عليه روح تـه ډالۍ کوم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه

په ډېره اسلامي مینه له حاجي آغامحمد زابلي، محمدقاسم شهاب وزیر سحر، هجرت الله تګابي، صالح محمدبدري ،خان صافي ،عصمت الله عزام او نور ولي جان درویش څخه مننه کوم چې ددې کتاب دچاپ مالي لګښت یې پر غاړه واخیست.

او له ګران ورور مولوي محمدصادق جان عاکف څخه هم مننه کوم چې دکتاب په چاپولو کې مرسته را سره وکړه.

له درنو لوستونکو څخه هیله کوم چې ما او زما مور او پلار له دعا څخه هیر نه کړي.

ستاسو خادم صابرجان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام د مشهور مصري تاجر (عبیده ابو عزام) زوی ؤ

عزام له پلاره یو زوی او خورا ډېر نازولی و، پلار یې روزنې ته ځانگړې پاملرنه کوله، عزام داسې هلک و چې تود باد یې هم نه و لیدلی، ښوونځي ته د تگ پر مهال به دوه ساتونکي هم ور سره وو، د ښوونځي استاذانو هم دعزام د پلار له کبله دده ډېر قدر کاوه ،سربېره په دې چې عزام ډېر نازک طبعه او نازولی هلک و لایق هم و هغه لا لس کلن و چې له کتاب اومطالعې سره یې ډېره مینه لرله، یوه ورځ یې د پلار د کتابونو په الماری کې یوپنډه تور کتاب پیدا کړ، چې پر پوښ یې په غټو تورو لیکل شوی وه: سیرت الصحابة.

عزام کتاب له ځانه سره دخوب خونې ته راووړ، او دشپې مهال یې دکتاب مطالعه پیل کړه، عزام چې کله د صحابه کرامو کیسې لولې کتاب نور هم خوند ورکوي ، یوه کیسه ورته تر بلې خوږه او جالبه ښکاریده، عزام لا دهمدې کتاب په مطالعه بوخت و چې د سهار اذانونه وشول.

عزام چې اذان واورید سمدستي یې کتاب بندکړ او سر یې په بړستن کې دننه کړ او ځان یې خوب ته اماده کړ، خو عزام ته بېخي خوب نه ورته او فکر کې یې د صحابه کرامو ﷺ د غزاگانو کیسې را گرځېدلې او په دماغو کې یې د صحابه وو د اسانو او تورو تصویرونه جوړېدل، کله کله به له ځان سره موسکی شو چې ابوجهل یې دېر عجیبه وواژه، معاذ به زما غوندې و، عزام لا همدا فکرونه کول چې مور یې غږ پرې وکړ: پاځه بچیه! ناوخته دی جماعت درڅخه تیریږي، عزام له جماعت وروسته بیا خپل خونې ته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغی او دکتاب مطالعه يې پیل کړه، مور يې فکر وکړ چې عزام له لمانځه وروسته بیا بیده شوی دی، غږ پرې وکړ شه بچیه پورته! ښوونځي ته دتلو وخت دې دی.

ژر ناشته وکړه چې ساتونکي دې انتظار دي او ښوونځي ته دې وړي.

عزام له خونې راووت مخ او لاسونه يې ومينځل، خوراک يې شروع کړ، د دخوړو خوړلو پرمهال هم عزام ته د صحابه کرامو کیسې په فکر کې گرځېدې راگرځېدلې، خندق غزا ور یاد شوه چې صحابه کرام ډیر وږي وو او په خپلو گیډويې ډبرې تړلې وې، عزام سمدستي خپلې گیډې ته وکتل.

عزام بیا موسکی شو له ځان سره يې وويل: نه زه باید اوس لا زياته ډوډی او خواړه ونه خورم ترڅو له لوږې سره عادت شم، هغوی څنگه وږي گرځیدل.

عزام له لږ خوراک وروسته له خوړو پورته شو، مور يې ترې وپوښتل: بچیه ولې دې لږ خوراک وکړ؟ ځان سم موړ کړه! تر یوې بجې ښوونځي کې به هلته وږی کیږې.

. عزام خپلې سترگی د مور پرلور واړولې، مورې! دا نو څه لوږه ده يو صحابي د خندق په غزا کې د لوږی له امله پر خپل نس ډبرې تړلې وې.

مورې چې دا خبره واوریده، عزام ته يې وويل: بچیه! هغوی ډېر غیرتي خلک وو، مور يې لا خبره نه وه خلاصه کړې چې عزام ورته وويل: مورې هغوی ستا خوښ دي؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور: هو زويه! ولې نه تر صحابه كرامو دې الله تعالى زما مور او پلار قربان كړي.

عزام ته دې خبرې لا ډېر خوند وركړ.

عزام د ښوونځي كتابونه واخيستل او له ساتونكو سره روان شو، عزام له يوه ساتونكي وپوښتل: ستا اس چلول زده دي؟

ساتونكي ووېل: نه، زما اس چلول نه دي زده.

عزام د پيغور په ډول ساتونكي ته ورغبرګه كړه ولې دې نه دي زده ته څومره غټ صورت لرې، ته خبر يې خالد بن وليد څنګه اس چلاوه؟

ددې خبرې په اورېدو ډواړو ساتونكو يو بل ته وكتل او وخندل يې.

ساتونكي هم حيران شول چې عزام په دومره كشرتوب او كم عمر څنګه دومره ستر ستر فكرونه لري، عزام چې ښوونځي ته ورسيد د سيرت صحابه كتاب كيسې يې خپلو ټولګيوالو ته وكړې، هغوى هم غوږ ورته نيولى وو، عزام لا د بدرغزا كيسه پاى ته نه وه رسولې چې استاذ يې ټولګي ته را داخل شو.

او درس يې كړ، خو د نن د عزام فكر د پخوا په څېر په درس كې نه بلكې ټول فكر يې هغه كتاب كې و چې دشپې مهال يې لوستى و او انتظار يې كاوه چې كله به ماښام شي ترڅو يوځل بيا له هغه كتاب سره يو ځاى شي، ټوله ورځ د هماغه كتاب لوستلو ته انتظار و.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې مانبام شو دا عزام له خوړو خوړلو وروسته سمدستي پورته او د خوب خونې پر لور روان شو. تور کتاب رنګی یی را واخیست لومړی یې ... کړ او بیا یې په لوستو پیل وکړه عزام ددې کتاب داسې معتاده شو لکه څنګه چې په دې زمانه کې دیموکراتان د هندي سریالونو معتاد دي.

ددې کتاب له مطالعې وروسته عزام یو اسلامپال شو، له ده سره څوتنه نور ټولګیوال چې ده به دسیرت صحابه کیسې ورته کولې اسلامپال او په جهادي فکر سنبال شول، عزام چې کله ښوونځی خلاص کړ د مصر هېواد الازهر پوهنتون د شرعیاتو پوهنځی یې انتخاب کړ، عزام د کلک عزم څښتن، اسلامپال او دجهادي فکر لرونکی زلمی و، په ټولګي کې له عزام سره د شرعیاتو پوهنځي استاذ لور "عایشه؛ هم وه.

عایشه دعزام خوښېدله ځکه چې ډېر په حجاب کې به پوهنتون ته راتله، او اسلامي فکر یې درلود، دعایشې هم عزام له دې امله خوښ و چې دیندار او حیاناک هلک و.

عزام په ټولګي کی جلا اوځانګړي خویونه درلودل.

هغه به کله کله په ټولګي کې پر دیموکراسی خورا توندې نیوکې کولې او پر دیموکراسی نظام به یې ریشخند واهه.

یوه ورځ د اسلامي سیاست پوهنې استاذ اسلامی نظام تشریح کاوه عزام د درس په منځ کې له استاذه وپوښتل:

واستاذه وبخښه دا کوم اسلامی نظام چې ته یې موږ ته تشریح کوې دا اوس د نړی په کوم هیواد کې شته؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاد: نه بچيه له بده مرغه له عثماني امپراطورى وروسته په هېڅ اسلامي هېواد کې بيا خلافت نه دى راغلى.

عزام: استاذه الله دې وکړي چې بيا داسې نظام راشي!!

استاد: اللهم آمين، هو بچيه اسلامي نظام خو د ټولې نړۍ په ګټه دی خو افسوس چې څوک پرې نه پوهيږي.

عزام: د پوهنتون په اخر کال له عايشې سره واده وکړ يو کال له واده وروسته د عزام زوى پيداشو چې نوم يې خالد پرې کېښود، يوه ورځ عزام د پوهنتون دورې د اسلامي سياست پوهنې استاذ پوښتنې ته ورغى.

استاد ورته وويل:

بچيه زيرۍ مې درباندې تاچې د کوم اسلامي نظام پوښتنه په ټولګي کې کوله هغه اوس په افغانستان کې راغلى دى.

عزام: اوه!! استاده سم زيرى به درکوم، په رښتيا ډېر خوشحالونکى زيرى دې راباندى وکړ.

استاد: هو بچيه! افغانستان کې د "اسلامي امارت" په نوم يو بشپړ اسلامي نظام جوړ شوى دى.

عزام: شکر استاذه زه به ورځم هههه تا خو راته نظري ښودلى و اوس به بې عملي په خپلو سترګو وګورم چې سم مې زده شي.

استاد: بچيه! خو پلار به دې اجازه در نکړي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام: همممم استاذه له پلار څخه به د تبښتي لاره غوره کړم خو ته دعاکوه چې د عایشې خو ښه شي.

عزام چې کله کور ته راغی له خپلې میرمنې "عایشې" سره یې خبره شریکه کړه، عایشې په جواب کی ورته وویل: زما هم همدا ارمان دی چې یو ځل د اسلامی نظام تر سیوري لاندې ژوند وکړم.

بس د الله جل جلاله لپاره به له تاسره افغانسان ته ځم ان شاءالله، الله تعالی به زموږ څخه راضي شي.

عزام او عایشه له خپل کوچنی زوی خالد سره یوځای افغانستان ته روان شول.

پلار یې چې خبر شو چې عزام له خپل کوره تللی دی، سمدستي دعزام کور ته چې د پلار کورته یې مخامخ و ورغی.

عبیده چې وکتل په کور کی یی یو لیک پیداکړ.

کله یې چې لیک پرانیست داسی په کې لیکل شوي وه:

زما گرانه اومحترمه پلاره! پوهیږم چې کله زما له تگ څخه خبر شوې ډېر خپگان به دربانديې راغلی وي، زه پوهیږم چې زه ستا لپاره تر ټولې دنیا گران یم خو داسې فکر ونه کړې چې ته ماته گران نه یې زه د هغه رب په ذات قسم خورم چې هیڅکله امانت ضایع کونکی نه دی، ته ماته له هرڅه گران یې، زه په هیڅ ډول ستاحق نشم ادا کولای، تا چې زما لپاره کوم کا ،نه کړي یو پلار به هم د زوی لپاره نه وي کړي خو تر هر څه زیات چې زه پرې خوشحاله او ستا احسان مند یم هغه ستا هغه احسان دی چې تا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لاشعوري ډول زما لپاره کړې دی، اوس به فکر کوې چې دا به کوم احسان وي؟

زه درته وايم پلاره! هغه ستا هغه سيرت الصحابة کتاب و چې ما ولوست او زه يې د ژوند په خوند او حقيقت پوه کړم،پلاره! دا احسان دې پر ما تر هر احسان ډېر دی.

پلاره تا به هم په هغه کتاب کې ليدلي وي چې صحابه کرامو خپل پلارونه، ترونه ،مالونه ، زامن او ښځې پريښودې او له حضرت محمد ﷺ سره يې يو ځای مدينې منورې ته هجرت وکړ، نو زه هم تر هغو صحابه کرامو بهتر نه يم، نو زه هم تا پرېږدم اود اسلامي نظامي لپاره هجرت کوم اوته هم تر هغو صحابه کرامو بهتر نه يې چې د اسلام لپاره يې اولادونه بايلل، ته هم د اسلام لپاره ما له لاسه ورکړه.

پلاره! بيا هم د ځمکې او اسمانونو په پالونکی قسم يادوم که مې ماشوم زوی "خالد" او گرانه ميرمن نه را سره تللای هغوی به مې هم د اسلامي نظام لپاره پريښې وای.

گرانه پلاره! ددې پرځای چې وير اوخپگان وکړې په لوړ سر او خوشحالی گرځه او د الله تعالی شکر اداکړه چې زوی دې د اسلام لپاره ولاړ اوپه هر مجلس کې په ما فخر کوه.

دعاگانی کوه او په هغه رب دې سپارم چې ابراهيم عليه السلام يې په اور کې وساته.

والسلام عليکم

ستاگران زوی عزام

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلار یې د لیک تر لوستو وروسته سمدستي لاس پورته کړ او داسې یې وویل:

الله تعالی! زه ستا شکر ادا کوم چې ماته دې دومره غیرتي زوی راکړ.

عزام او کورنی یې په دوهمه ورځ د کندهار په هوایي ډګر کې له طیارې را کښېنتل شول.

کله یې چې د افغانستان خړه فضا او د ختو سپیره کورونه ولیدل عزام عایشې ته د ډاډ ورکولو په هدف وویل:

عایشې مه خپه کیږه که ستا ژوند دلته سخت وي زه کولای شم تا بیرته مصر ته ستنه کړم، هلته به د خالد روزنه هم وکړې.

عایشه: عزامه! هیڅکله دا فکر مه کوه چې ښځې د عقیدې او غیرت له پلوه تر نارینه وو کمزورې دي، خپه نشې زه هم ستا له امله نه یم راغلې بلکې غواړم تر څو د اسلامی نظام تر سیورې لاندې ژوند وکړم.

عزام اوعایشه له هوایي ډګر څخه د را وتلو پرمهال په همدې خبرو بوخت وو چې له ښی خوا یو سپین ږیری افغان چې په عربي ژبه پوهیده پر عایشې غږ وکړ:

خورې دڅه لپاره دې سپیره افغانستان ته را غلئ؟ دا خړه فضا او خاورینو کورونو کی تاسو څه لیدلي دي چې خپلې مانی او عصري ژوند پریږدئ او دلته راځئ، دا ژوند خو ستاسې عصري ژوند ته هیڅ هم نه دی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عایشه: وروره! ته پوهیږې چې ښه ژوند مانۍ ، موټر اوپیسې نه دی، بلکې ښه ژوند هغه دی چې روح دې ارام اوخوښ وي، موږ په مصر کې هر څه درلودل خو روحي ارامي مو نه درلوده، ته پوهیږې چې دې سپیرو کوږو ته په راتګ نن زه دومره خوشحاله یم لکه کعبې شریفې ته چې راغلې یم، زه دلته روحي ارام هغه چې زه ورپسې راغلې یم هغه دا چې د اسلام تر سیوري لاندې ژوند وکړم زه راغلې یم چې خپل زوی خالد دلته په اسلامی نظریه اوفکر سمبال ورزوم ترڅو د نایټ کلب پر ځای مدرسې ته لاړ شي، ته پوهیږې چې موږ هلته هر څه درلودل، برق،عصري ژوند او تلویزون چې تاسو ترې محروم یاست، خو تاسې هغه څه لرئ چې موږ یې دلته په راتللو مجبور کړو.

تاسې اسلامي نظام لرئ چې هرڅه مو په امن کې دي، نه موځوک عقیدې ته په سپکه کتلای شي ،نه څوک پرحجاب او ږیره ریشخند وهلای شي او نه هم څوک ستاسې ناموس ته په بد نظر کتلای شي.

تاسې عُمر لرئ!! هغه عمر چې په دومره ستره پاچاهي کې تر اوسه بانکي اکاونټ نه لري، عُمر سره له پاچاهۍ دومره عاجزه دی چې له ملګرو سره یوځای پر کمپله کښیني، ستاسې عمر ولې د واک ،نوم ، نښان ،پیسو او مانیو (بنګلو) شوق نه کوي؟

بلکې د اسلام خدمت تر هرڅه غوره ورته ښکاري، موږ ته هم ستاسې د ملامحمد عمر مجاهد غوندې د اسلام خدمت او اسلامی نظام ترسیوري لاندې ژوند تر مانیو، برق او پیسو غوره ښکاري، موږ د الله تعالی لپاره هجرت کړی او امید دی چې الله تعالی به یې راڅخه قبول کړي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام د عایشې د هرې خبرې په اوریدلو (چې د عایشې د کلک عزم او هوډ ښکارندویي يې کوله) ډېر خوشحاله کېده او په زړه کې یې د الله تعالی شکرونه ادا کول (چې رب په دین مینه میرمن ور نصیب کړې ده).

دعایشې د خبرو له ختمېدو وروسته سپین ږیري افغان عزام ته د بلد او شناخته دوست په څېر کلکه غاړه ورکړه او ښه راغلاست يې ورته ووایه.

عزام هم حیران شو چې دې سړي دنېږدې قریب او دوست په څېرستړي مشي ورسره وکړه ، ځکه سپین ږیری سړی له شکل اوخبرې څخه هم افغان معلومیدو جامې او رنګ يې هم بیخې مصریانو ته ورته نه وې.

عزام له ستړي مشي وروسته سپین ږیري ته وویل:

بابا ډیره بخښنه غواړم سفر مې زیات ستړی و دماغ یی راته ستړي کړي زما څخه هیر شوی یي او ډیره بخښنه غواړم لومړی ځان را وپیژنه!

سپین ږیری: هههههه تا زه ونه پیژندم؟

عزام نه باور وکړه زه هم د شرم احساس کوم چې ولې رانه هیر شوی یې خو لږ نقل را کړه کیدای شي بیا دې وپیژنم!!

سپین ږیری. ورور دې یم

عزام :ورور؟

سپین ږیری: هو، ورور دې.

عزام: ههههه زه خو ورور نه لرم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپین ږیری: ولې زه نه یم؟

عزام : هههه څنګه؟

سپین ږیری : دکلیمې ورور دې یم الله تعالی په قرانکریم موږ ټول سره ورونه بللي یو.

عزام چې کله د سپین ږیری خبره واوریدله له سترګو یې اوښکې راغلې، سپین ږیری یې په غیږ کې ونیو او په ژړا غوني غږ یې وویل: والله چې ته زما ورور یې شکر چې ورور مې پیداکړ.

سپین ږیري سړی عزام په مخ مچ کړ او ورته ویې ویل:

موږ ستاسې د پښتو خاورې یو تاسې خو زموږ د سردار محمد صلی الله علیه وسلم له قوم څخه یاست چې موږ یې سیدان نوموو، موږ څومره بختور یو چې تاسې غوندې کسان زموږ ملیمانه دي.

د عزام حالت بیخي بدل شو، له سترګو یې اوښکې روانې وې او زړه یې و چې په زوره زوره چیغې ووهي خو په ډیر تکلیف یې ځان اداره کړ.

عایشې ته یې مخ ور واړو او ورته ویې ویل: له کوم وخت چې الله تعالی زه پیدا کړی یم دومره مینه چا نه وه راکړې چې دې سپین ږیري بابا راکړه، عایشې! ته به پوهیږې هره مینه ځان ته وي خو د اسلام لپاره یو له بل سره مینه بیخي بیل خوند لري.

عایشې نن پوه شوم چې صحابه کرامو څومره ښکلی ژوند درلود.

عزام لا خبره نه وه خلاصه کړې چې سپین ږیري پر را غږ کړ:

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځه! کشره وروره چې زه مو ستاسو تر کوره ورسوم.

عزام فکر وکړ چې سپینږیری سړی یې خپل کور ته بیایي.

نو سپین ږیري ته یې وویل:

مننه مشره وروره ضرور به ستا کور ته درځم خو اوس مونږ هوټل ته خو کارونه مو ډېر دي. اړتیا ده چې لومړی ارام وکړو بیا د کرایې په کور پسې وګرځو.

سپین ږیری: هههههه کشره وروره زما کور ته خو دې هر وخت الله تعالی راوله! خو زما کور هم په هلمند کې دی چې تر هغه ځایه پوره شپږ ساعته لار ده، ستا کور ته دې بیایم.

عزام: زماکور؟

سپین ږیری: هو.

عزام: بخښنه غواړم لکه چې ته پوه نه شوې. نن زما لومړی ورځ ده چې دلته راغلی یم. لامې کور ندی جوړ کړی، ان شاءالله ژر یې جوړوم.

سپین ږیری: مونږ درته تیار کړی دی یواځې تا غواړي.

عزام: ځنګه مو راته تیار کړی ههههه هسې نه چې ډېر ګران بیه کور مو راته کرایه کړی وي؟

سپین ږیری: کرایه نشته امیرالمومنین مهاجرو ته همدلته میدان کې کورونه جوړ کړي، مفت دی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام: چې دا خبره واوریدله نو موسکی شو عایشې ته یې وکتل، عایشې ورته وویل: عزامه مونږ ریښتیا خپل مقصد ته راغلي یو، دا سړی ریښتیا امیرالمومنین دی،درځه چې ځو!

عزام د خپلې کورنی اوسپین ږیري سره روان شو له لږ مزل وروسته یې د خاورو څو سپیره کورونه ولیدل او سپین ږیري سړي عزام د ختمو سرای مخې ته ودراوه او لاس مې په جیب دننه کړ او کیلي یې عزام ته ورکړه او ورته ویې ویل: دا کوز ستاسې دی او تاسې به همدلته اوسیږئ! عزام وویل: ستا دومره احسان خو زه په منبه کولو سره نشم ادا کولای، خو څه شکر چې ورور دې یم هههههه بیاخو ته مشر ورور یې خو وعده را سره وکړه چې هر وخت به دلته راځې.

سپین ږیری: هو ان شاء الله که ژوند و، خو اوس تاسې ارام وکړئ نور ملګري به ان شاءالله تاسې ته د خوراک د انتظام لپاره را شي.

عزام او عایشه کوز ته ننوتل دوئ لا خپل شیان پر ځایونو نه وه سره برابر کړي چې دروازه وټکېدله.

عزام: دروازې ته ورغی، ګوري چې یوبل کس ولاړ دی، لومړی یې پر عزام سلام وکړ بیا یې کلکه غیږه ورکړه اوستړي مشي یې ورسره وکړه او عزام ته یې وویل: زه د امیرالمومنین له خوا تاسې ته راغلم، هغه پر تاسو سلام وایه او دا لیک یې تاسی ته رالیږلی دی، عزام مننه ترې وکړه او لیک یې پرانیست،په لیک کې داسې لیکل شوي وو:

زه ملا محمدعمر مجاهد له تاسو ډیره بښنه غواړم چې تاسې ته مې یود خاورو کوچنی کور درکړ، ریښتیا هم ستاسې غوندې نازولو خلکو لپاره به

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په داسې کور کې ژوند سخت وي، خو باور وکړه موږ هم په نظامي جنګ اخته یو. د زیاتو ملکونو له خوا راباندې اقتصادي بندیزونه لګیدلي همدا مو وس کې پوره دي الله تعالی شاهد دی که مې له وس څخه پوره وای تا بسې ته به مې بنګلې هم جوړې کړې وای خو موږ. خپله هم په همداسې کورونو کې ژوند کوو خو ستاسې ژوند په داسې کورونوکې له: سختیو سره د الله جل جلاله لپاره دی.

ضرور به یې الله جل جلاله ثوابونه درکوي، الله جل جلاله دې زموږ اوستاسې څخه راضي شي عزام اخري توري په داسې حال کې ولوستل چې د سترګو اوښکې یې پر کاغذ را تویې شوې بیا عزام قاصد ته وویل: چې پر امیرالمومنین باندې زما سلام وایه او ورته وواېه چې زما مور او پلار دې تر تا صدقه شي موږ ته ستاسې اخلاص او مینه د دنیا تر بنګلو مهمه ده زه قسم د ځمکې او اسمانو په پیداکونکي کوم چې هغه مینه چې تاسې موږ ته زاکړل دومره یې خوشحاله کړم لکه د ټولې دنیا بنګلې او باچاهي چې مو موږ ته راکړې وي.

امیرالمومنین ته وواېه چې زه له تا غوره نه یم چې ته په داسې کورونو کې ژوند کوې زما لپاره په داسې کور کې اوسیدل ستر افتخار او خوشحالي ده له دې خبرو وروسته عزام قاصد رخصت کړ، او لیک یې کور ته راووړ او عایشې ته یې په لاس ورکړ، عایشې چې کله لیک ولوست نو عزام ته یې وویل:

عزامه ته وګوره الله جل جلاله څومره نېک بنده ګان پیدا کړي!!!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام او عایشه په همدې مجلس باندې مصروف وو چې یوځل بیا دروازه وټکیدله.

عزام هم د دوهم ځل لپاره دروازې ته ورغی چې دروازه یې خلاصه کړه په قد جګ غټه ږیره او اوږدې چڼې لرونکی سړی ولاړ دی او عزام ته یې سلام ادا کړ. عزام هم ستړي مشي ورسره وکړه له ستړي مشي پس یې څه د خوراک شیان دعزام. په لاس ورکړل او وروسته یې د عزام سره خدای په اماني وکړ عزام شیان کور ته راوړل. عایشې د خوراک لپاره اماده کړل او دواړو ډوډۍ وخوړه دعزام زوی خالد چې همدا مهال څلورکلن و د ډوډۍ خوړلو څخه انکار وکړ اوپه دې خپه و چې ولې یې دده لوبو سامان له ځان سره نه دی راوړی عزام په ډیر کوښښ خالد خوشحاله کړ او وعده یې ورسره وکړه چې بازار کې به سبا ورته نوي د لوبو سامان اخلي چې بیا خالد هم ډوډي وخوړه.

له ډوډۍ خوړلو وروسته عایشې ددې لپاره چې د عزام په زړه کې څه ونه ګرځي د خپل وړوکي دختو کور صفت شروع کړ او هغه یې خورا وستایه خو عزام پوهیده چې دا صفت دده لپاره کوي ماښام راروان و عزام کور کې د ویده کیدلو لپاره توشکې اوکمپلې هم نه درلودلې حیران و چې اوس به دې نابلدتیا کې چیرته ولاړ شي عزام په همدې فکر کې و چې بیا په دریم ځل دروازه وټکیدله خو کله چې دروازې ته ولاړ دا ځل پنځه یا شپږ ښځې ولاړې وې عزام چې ښځې ولیدلې وارخطا شو بیرته کور خواته ولاړ او عایشې ته یې غږ کړه عایشه ورغله او ښځې یې کور ته راوستلې دا ښځې د دوی د ګاونډې د کور وې خو غم دلته جوړ و چې یو دبل په ژبه نه پوهیدلې څکه ښځې د چیچنیا وې چې یواځې په فارسي ژبه لږ لږ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوهیدلې عایشه هم د پوهنتون دوره کې یو مضمون فارسي لوستی و خو بیاهم په فارسی ژبه داسې نه پوهیدله چې تر خو خپل مقصد پرې حاصل کړي له نیم ساعت ناستې وروسته ښځې بیرته ولاړې چې له تګ لږ شیبه وروسته ښځو د ماشومانو په لاس بیسترې او توشکې ورکړې وې اود عزام کور ته یې راوړې عایشې چې کله بیسترې ولیدلې موسکی شوه اوعزام ته یې وویل عزامه څوک چې د الله جل جلاله لپاره کار کوي الله تعالی به هیڅکله د هغه کار بند نه کړي وګوره موږ د الله تعالی لپاره هجرت کړی دی هرڅه الله جل جلاله داسې را رسوي چې زموږ بیخي فکر هم نه وي شپه تیره شوه عزام سهار نژدې جماعت ته ولاړ چې کله جماعت خلاص شو نو ټول جماعت کونکو د عزام سره ستړي مشي وکړل او ښه راغلاست یې ورته ووایه عزام چې کله د جماعت کسان ولیدل ټول ورته مهاجر ښکاره شول چې څوک د یمن څوک د چیچنیا څوک د سعودي عرب لیبیا او ازبکستان معلومیدل.

خو هر یوه جلاجلا د عزام څخه د هغه د سفر پوښتنه کول چې په سفر کې خو به کوم خطر ورته نه وي پېښ شوی عزام هم ټولو ته د خپل سفر اطمینان ورکاوه.

چې له ستړي مشي او پوښتنو وروسته د جماعت ملا امام عزام ته وویل: عزامه هیڅ مه خپه کیږه دلته به ته په امن ژوند ولرې موږ ټول ستا ورونه یو اوبیا ټول مهاجر یو ان شاءالله د هر رنګه مرستې لپاره موږ درته حاضر یو موږ تاسې ټول یو مقصد لرو چې هغه د الله جل جلاله رضا او اسلامي نظام په دنیا کې حاکم کول دي موږ اوتاسې ټول یو وجود یو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د امام د خبرو له ختمیدو وروسته عزام وویل: زه اول دعا کوم امیرالمومنین ملا محمدعمر مجاهد ته چې مور ته یې دومره عزت راکړ او الله جل جلاله دې زما عمر هم ده ته ورکړي چې ترڅو د وبروخت لپاره د ربښتینو مسلمانانو خدمت وکړي او وروسته ستاسې څخه مننه کوم چې ماته مو دومره مینه راکړه ربښتیاهم مور اوتاسې ورونه یو زه چې دلته راغلی یم هیڅ‌ها زما څخه دا پوښتنه نه ده کړې چې ولې پردي هیواد ته بې پاسپورته او بې ویزې راغلي یئ؟

ددې پرځای چې ماته سزا را کړي عزت مې کوي د پوهنتون دوره کې مې اسلامي خلافت او اسلامي نظام ویلی و خو څنګه چې ما فکر کاوه اسلامي نظام تر هغه زیات خوند لري بې شکه چې الله جل جلاله یو کامل ذات دی او یو داسې نظام یې مور ته جوړ کړی چې د هغه خوند په سیکولریزم اوډیموکراسی کې نشته.

زه باور لرم که زموږ اوستاسې د ملکونو باچهان د اسلامي خلافت په معنی اوخوند پوه شي نو بیابه هېڅکله دیموکراسی اوسیکولریزم ته مخه نه کړي دعاکوم چې الله جل جلاله یوه ورځ زموږ اوستاسې پر هیوادونو هم د اسلامي امارت بیرغ ورپیږي او هلته هم خلګ د ملا محمدعمر مجاهد له فیضه برخمن شي.

له دې خبرو وروسته عزام د مسجدوالو سره مخ د کور پر خوا روان شو.

عزام غوښتل چې کور ته ولاړ شي خو کلیوالو ورسره زور کاوه چې خان سره یې بوځي اخر عزام مجبوره شو او د ګاونډي مهمان خانې ته د کلیوالو سره ولاړ هلته مجلس خورا تود شو ټولو کلیوالو یو بل سره داسې چلند

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او مجلس کاوه لکه د یوې کورنۍ غړي چې وي عزام چوپ ناست و او د کلیوالو خبرو ته یې غوږ نیولی و دلته ټولو عربي ژبه ویل.

کله چې د یو کلیوال فکر شو چې عزام چوپ ناست دی نو ددې لپاره چې د عزام نابلدتیا لیرې شي پر عزام یې ټوکه وکړه او وروسته یې ورته وویل چې ته ولې چوپ یې لکه چې زموږ سره دې مجلس زړه نه غواړي یو بل کلیوال هم پر عزام را غبږ کړه او د ټوکې په ډول یې ورته وویل: دده لکه چې میرمنې ته زړه شو اوده ته بغیر د میرمنې د سهار ناشته خوند نه ورکوي په دې خبره د مجلس ټولو ګډون والو وخندل عزام هم وخندل او د ټوخې کولو وروسته یې وویل:

ملګرو زه قسم کوم نن زه داسې فکر کوم لکه زه چې جنت کې ناست یم او د الله جل جلاله نیک او جنتیان بنده ګان زما تر څنګ ناست وي او زه. ورسره مجلس کوم ماته اجتماعي ژوند زیات خوند راکوي زه له انفرادي ژوند څخه سخت ستړی شوی یم هلته مې داسې انفرادي ژوند کاوه چې زما مور او پلار هم زما څخه په جلا کور کې اوسیدل په هفته کې به یوه ورځ ملاقات ته ورتلم:

ملګري مې اکثره په انفرادي ژوند عادت وه هغوی هم بغیر له کوم ضروري کاره چې ماسره به یې ږ بل وخت نه راتلل نن چې ستاسي سره یو ځای ناشته کوم دا مې په ژوند کې لومړی ځل دی چې د ناشتې څخه خوند اخلم.

له ناشتې کولو وروسته عزام د مجلس کسانو ته وویل: نور به نو زه کور ته ولاړ شم چې میرمن مې یواځې ده او موسکی شو د ټوکې په ډول یې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وویل: اوس به هم سخته راته غصه وي که یې جنګ راسره وکړ لامل به یې تاسې یاست.

په مجلس کې ناست یو مهاجر محمد لیبي ورته ورته وویل: کور ته ولاړ شه خو ژر به بیرته راشې ځکه بیا دې د مهاجرو هغه دفتر ته بیایم چې اسامه بن لادن جوړ کړی.

عزام هم د هو په ډول سر وښوراوه

عزام کور ته راغی عایشې چې ناشته تیاره کړې وه د عزام په انتظار ناسته وه چې تر څو عزام راشي او یوځای یې وخوري .

خو عزام عایشې ته وویل: ته خپله ناشته وکړه اوخالد هم له خوبه ویښ کړه زه ځم چې یوځای کار لرم او بیرته له کوره راووت.

او د محمد لیبي سره د مهاجرو د دفتر پر لور روان شو د مهاجرو دفتر ته چې ورسید هلته یې په دفتر کې ناستو کسانو ته خپل پیژندنه وکړه او ورته یې وویل: زه د خپلې میرمنې او یوه ماشوم زوی سره راغلی یم په دفتر کې ناست یو کس سر داسې ښکته کړی و لکه څان سره چې فکر وهي د دفتر یو بل غړي پر را غبر کړه چې څه فکر کوې دا بل ورته وویل: چې عزام خو په تشکیل کې نشي تللی ځکه کور یې یواځې دی او هره ورځ د خط څخه راتلی هم نشي ځکه اوس الحمدلله د مجاهدینو خط محمود راقي ته رسیدلی عزام ته باید همدلته یوه وظیفه ور پیدا کړو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دفتر مشر لاخبري نه وې خلاصي کړې چې عزام ورغبرګه کړه محترمه زه کولای شم چې د جهاد لپاره خپل میرمن بیرته مصر ته واستوم که هغه طلاق وغواړي زه به يې د الله د رضا لپاره طلاقه هم کړم.

د دفتر مشر ورته وویل نه عزامه جهاد یواځې ټوپک اوجنګ ته نه وايي ته کولای شې چې همدلته زمونږ سره مرسته وکړې چې دا هم جهاد دی الله جل جلاله به يې ضرور بدله درکوي خو زه فکر کوم چې تاته دلته کوم کار به لاس درکړم.

په دې وخت کې محمد لیبي وویل: چې د عزام لپاره ما وظیفه پیداکړه

د دفتر مشر پوښتنه خینې وکړه چې څنګه وظیفه محمده! موږ ته هم ووايه

محمد لیبي وویل: چې زمونږ د جماعت امام هغه بله ورځ هم ګیله کول چې تاسي ټول جنګونو ته ځي اومانه مو داسې کار راپه غاړه کړی چې جنګ ته هم نشم تللی.

عزام د الازهر پوهنتون د شرعیاتو پوهنځي څخه فارغ دی او دده لپاره زمونږ د جماعت امامت ډیر مناسب مسئولیت دی.

خو عزام چې کله دا خبرې واوریدلې نو.يې ورته وويل: نه زه د امامت لپاره نه یم راغلی زه غواړم چې جهاد وکړم زه جنګ ته ځم.

د دفتر مشر د عزام خبره ونیوله او ورته يې وويل: عزامه تر دې به لوی جهاد چیرته وي چې ته زمونږ امامت کوې او بچیانو ته مو درس وایې اوټول به جهادي عقيده سمبال لوی کړې چې اینده کې به هر يو ستا له برکته مجاهد وي که رښتیاً د الله جل جلاله د رضا لپاره راغلی يې نو همدا ستا مسئولیت

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی او که غواړې چې نوم وکړې اوشهرت پیداکړې ددې لپاره جنګ ته
ځې نو مور بخښنه غواړو ستا مرسته نشو کولای

مور ستا ورونه یو یقینا تاته به هغه مشوره درکوو چې ستا د دنیا او اخرت د
نیکمرغۍ سبب وګرځي

عزام چې کله د دفتر د مشر خبرې واوریدلې نو یې د هو په ډول سر
وښوراوه او دفتر مشر ته یې وویل: سمه ده چې تاسې کومه وظیفه ماته
راسپارئ زه به یې قبلوم او ان شاءالله تر خپله توان اوطاقت پورې به یې په
ښه ډول سر ته رسوم.

په همدې ځای کې عزام ته د مسجد د امام وظیفه وسپارل شوه او عزام ته د
طالبانو د وخت شل لکه افغانۍ معاش مقرر شو خو عزام ورته وویل: چې
زما کورنۍ کوچنۍ ده پنځه لس لکه افغانۍ هم زما د میاشتې بس دي

د دفتر مشر د عزام پاکې عقیدې او اخلاص ته حیران شو.

عزام چې کله کور ته راغی پر عایشې یې د خپلې وظیفې زیری وکړ عایشه
هم زیاته خوشحاله شوه او بیا یې ورته دا خبره وکړه چې الله جل جلاله
هیڅکله د خپلو نیکو بنده ګانو کارونو نه بندوي او ورته یې وویل: عزامه!
انجونو ماشومانو ته به زه درس ورکوم چې ثواب به مې هم وي او وخت به
مې هم په تیریږي.

د عزام هم خوښه شوه.

دریمه ورځ عزام د مسجد امام شو او د کلي ماشومانو ته یې درسونه هم
شروع کړل چې یوه ورځ د مهاجرو دفتر ته ولاړ او هلته یې عریضه وکړه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې زما فقط یو ازمان را پوره کړئ هغه داچې زه یو ځل د امیرالمومنین ملا محمدعمر مجاهد سره ووینم چې د دفتر له خوا ورته وویل شول چې انتظار شه بیادرته جواب درکوو یوه ورځ مازدیګر د دفتر له خوا ورته خط راغی چې سبا د ورځې نهه بجې ستا ملاقات د امیرالمومنین ملامحمدعمر مجاهد سره کیږي عزام چې کله خط ولید ناڅاپه یې لاسونه پورته خواته وغورځول او لوېه چغه یې تر خولې ووته او بیا یې د شکر سجده اداکړه او لیک یې مچ کړ او بیا یې زړه پورې ونیو او قاصد یې د دوهم ځل لپاره په غیږ کې ونیو او منته یې ځینې وکړه او قاصد ته یې وویل: ستا زیری پر ما باندې دی چې هرشی غواړې زه یې په زیري کې درکوم قاصدورته وویل: چې فقط راته دعا وکړه.

عزام قاصد رخصت کړ او کور ته راغی او عایشه یې هم خبره کړه چې دی د امیرالمومنین ملاقات ته قبول شوی دی.

عزام باندې دا ورځ بیخي زیاته اوږده شوه او هر شیبه یې ساعت ته کتل چې کله به دا ورځ تیره شي چې سبا د امیرالمومنین ملاقات ته ولاړ شي عزام د یوه تږی روږه نیونکو غوندې هره شیبه شمارل او د سبا لپاره یې انتظار کاوه عزام ماښام هم د زیاتې خوشحالۍ څخه خوب ونه کړ او فکر یې کاوه چې امیرالمومنین ته به څه پیغام ورسوي هغه سره به څنګه خبرې وکړي سهار چې جماعت ته راغی دلمانځه ادا کولو وروسته یې مقتدیانو ته وویل:

تاسې کې چا امیرالمومنین ملامحمد عمر مجاهد لیدلی ؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جماعت په اخر صف کې ناست. د چيچنيا يو مهاجر وويل: چې الحمدلله ماليدلی عزام بيا وويل: چې تاسې به خبر نه ياست زه نن د اميرالمومنين ملا محمدعمر مجاهد سره ملاقات کوم که تاسې کې هرڅوک اميرالمومنين ته کوم پيغام اويا د هغه څخه غوښتنې لرئ ماته يې ووايا ست ان شاءالله د امانت غوندې به يې هغه ته رسوم.

ټولو مسجد والو ورته وويل: چې زموږ سلام پر هغه وايه بس نور کومه غوښتنه نه لرو.

له دې وروسته عزام دعا وکړه او کليوال ټول ولاړل يواځې عزام اود کلي ماشومان او هغه کسان چې سبقان يې ويل مسجد کې پاته شول.

عزام نن د پخوا په څير نه و په مخ کې يې خوشحالي له ورايه ښکاريده او هر ماشوم ته به يې جلا جلا خندل او مخکې چې به کومو ماشومانو زوړ سبق نه و زده کړی عزام به ورته غصه کيده خو نن هغه ماشومانو ته هم نه غصه کيده.

عزام نن خپلو شاګردانو ته په ډيره مينه درس ورکاوه د عزام په شاګردانو کی يحيی چې لږ غټ و د عزام څخه د ګيلې په ډول پوښتنه وکړه استاده چې زما سبق زده نه وي ماته غصه کوي خو نن چې د ډيرو شاګردانو سبق زده نه و تا هيڅ هم ورته ونه ويل.

ديحيی په خبره سره ټولو ماشومانو وخندل.

عزام هم وخندل او يحيی ته يې وويل: رښتياهم مانن يوه شاګرد ته هم هيڅ ونه ويل خو ماشومانو تاسې خبر نه ياست زه نن د اميرالمومنين سره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملاقات لرم چې په دې خوشحالي کې نن تاسې ټولو ته څه نه وایم تر ټولو تنبل شاګرد حماد ورته وویل استاده.الله دې هره ورځ ستا ملاقات د امیرالمومنین سره وکړي چې موږ دې له غصې خلاص یو په دې خبره بیا ټولو شاګردانو وخندل عزام ورته وویل حماده چې تا دومره ښه دعا وکړه د سبا لپاره هم ته له غصې خلاص یې او بیا یې شاګردانو ته وویل ماشومانو نور ټوکې ټکالې بس کړئ ژر خپل سبقونه زده کړئ چې نن مو وختي رخصت کوم.

د معمول سره سم به عزام خپل شاګردان پر لس بجې رخصتول خو نن یې پر پاو باندې اته بجې رخصت کړه او کور ته.راغی کور کې عایشه هم ماشومانو انجونو ته په درس ورکولو مصروفه وه خو غزام عایشې ته وویل: چې درس پریږده زما جامې راته برابرې کړه چې زه نور ځم اوس هم ناوخته شوی دی عایشه د عزام په جامو تیارولو بوخته وه او وړوکې زوی خالد یې شاته ولاړ و اود مور څخه یې پوښتنه وکړه

ممي بابا مې چیرته ځي؟ .

عایشه: قربان دې شم زویه بابا دې بازار ته ځي

خالد: بازار کې څه کوي؟

عایشه: د امیرالمومنین ملاقات ته ځي.

خالد: ممي دا څوک دی؟

عایشه: بچیه ذا د الله جل جلاله نیک بنده دی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد: ممي اميرالمومنين مې پلار ته څه ورکوي؟

عايشه: ههههه زويه اميرالمومنين دې پلار ته چاکليت ورکوي.

خالد: ممي زه هم څم پلار سره.

عايشه: نه زويه زه اوته بيا دماما کور ته ځو په همدې خبرو کې خالد ژړا شروع کړه او چغې يې وهلې چې زه هم پلار سره څم

عزام چې کله د خالد ژړا واوريدله نو دبهر څخه يې په راغږ کړه چې خالد ولې ژاړې؟

عايشې جواب ورکړ چې خالد وا يې زه هم ستاسره څم.

عزام عايشې ته وويل چې جامې ورته تيارې کړه خالد هم ځان سره بيايم

خو عايشې عزام ته وويل چې عزامه څه واده ته خو نه ځې او نه کوم د يوعادي سړي پوښتنې ته ځې.

هلته به ازدحام او شور زيات وي په ساعتونو به انتظار کوې او بيابه خالد درباندې بوج شي عزام ورته وويل پروا نکوي خالد اوس کوم کوچنی ندی خو شکر لوی هلک دی متيازې نکوی پر مابه ولې بوج شي.

ښه دی خالد به هم د اميرالمومنين په ديدار مشرف شي

عزام د خپل وړوکي زوی خالد سره دمهاجرينو فتر په لور راروان شواو کله چې دفترته راورسيد دفتر مشر ته يې سلام ادا کړ او ستړي مشي يې ورسره وکړه او له ستړي مشي وروسته عزام ته د دفتر د ملازم له خوا د چاى گيلاس

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیښودل شو چې خالد هم پلار نه وکتل د دفتر مشر پوه شو چې خالد هم چای غواړي نو ملازم ته یې وویل:

دې گلالي ماشوم ته هم لږ چای په گیلاس کې واچوه عزام ورته وویل: نه ریس صاحب دی چای نه خوري او د شیریني لوښي ته یې لاس کړ او یو چاکلیټ یې د خالد په لاس ورکړ او ویې ویل: دده لپاره همدا بس دی.

دفتر مشر ورته وویل ماشاءالله عزامه زوی دې هم غټ شوی دی.

عزام ورته وویل: هو الله جل جلاله دې نیک اوصالح زر ستر کړي چې زه جهاد نه فارغه شم.

دفتر مشر د ټوکې په ډول ورته وویل: عزامه ستا نو جهاد ته نیت نه و که دې نیت وای نو واده دې څه کاوه

عزام ریس صاحب والله سخت تیروتم که زه خبر وای مابه کله هم واده نه وای کړی خو بس اوس نو الله راوسلې ده په دې جنجال اخته شوی یم.

ریس: ماشاءالله زیات ښکلی ماشوم دی نوم یې څه دی؟

عزام: په صحابه کرامو کې د خالد بن ولید رضی الله عنه کارنامو زیات خوند راکوه نو د همدې خاطره مې د خالد نوم پر ایښی دی.

ریس: ښکلی نوم دی الله جل جلاله دې خالد بن ولید غوندې شخصیت ترې جوړ کړي.

عزام اللهم امین. مننه.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام لا یوه پیاله چای نه وې څښلې چې تور کروزین موټر د دفتر مخې ته ودرید.

دفتر مشر چې کله موټر ولید نو عزام ته یې وویل: عزامه ځان تیار کړه چې نور حرکت کوو.

عزام هم را ولاړشو اومخ د موټر پرخوا راغی

عزام او دهغه وړوکي زوی خالد او دفتر مشر موټر ته وختل او موټر د میدان څخه د کندهار د ښار پر طرف روان شو له نیم ساعت وروسته موټر د امیرالمومنین کور ته راورسید او موټر چلونکي غږ وکړ چې نور کوز شئ. راورسیدلو دعزام د زړه ضربان ډیر زیات شو او ستوني یې وچ کیدی او د زړه اواز یې خپل په غوږونه اوریدی.

عزام د کور مخکې ودرید چې اوس به کوم ساتونکی تلاشي وکړي خو دفتر مشر ورته وویل چې عزامه درځه.

عزام حیران شو او وروسته یې وویل ته صبر چې تلاشي خو واخلي

دفتر مشر موسکی شو او عزام ته یې وویل: درځه دلته تلاشي نشته

عزام هم کور ته داخل شو.

د کور دیوالونه خامه وه خو اطاقونه یې نیم د سمیټواو نیم د ختو جوړ وه

دفتر مشر مخکې عزام د شاه له طرفه پسې روان و عزام تر زیات فشار لاندې و

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې اطاق ته داخل شول په اطاق کې یوه ساده فرش غوړیدلی و او د دیوال په طرفونو کې څو تکیه ګانې پرتې وې تقریبا پنځه لس کسان په مجلس کې ناست وه

د دوی تر منځ هیڅ فرق نه ښکاریده ټولو عادي جامې اغوستې وې اکثرو تور باج لنګوټې تړلې وې.

عزام حیران شو چې په دې کې به کوم یو امیرالمومنین وي.

عزام په همدې فکر سترې مشي شروع کړه تر سترې مشي وروسته عزام ته یو کس غږ کړه چې دلته زما څنګ کې کښینه عزام هم ورغی کله چې عزام ورغی نو پوه شو چې همدا امیرالمومنین دی.

عزام چې کښیناست امیرالمومنین ورته خپله تکیه شاته کیښوده خو عزام انکار وکړ خو امیرالمومنین ټینګار وکړ چې ته اوس دې تکیې ته څنګ وواهه ماته به بله تکیه راوړي عزام سخت تر تاثیر لاندې و.

هغه نه پوهیدی چې اوس د امیرالمؤمنین سره څه ووا یي.

امیرالمومنین د عزام زوی غیږ ته راکش کړه او غیږ کې ونیو او بیا یې مچ کړ او څه پیسې یې لاس کې ورکړې عزام ددې لپاره چې امیرالمومنین د خالد لامله په تکلیف نه شي نو غوښتل یې چې خالد د امیرالمومنین له غیږې څخه راواخلي او پر خمکه یې کیښنوي خو امیرالمومنین ورته وویل: چې پریږده ماته ماشومان زیات خوند راکوي.

او عزام ته یې وویل: چې کوم مشکلات خو به دلته نلري؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام ورته وویل: چې کوم مشکل نشته اوبیا یې امیرالمومنین ته وویل:

زه له تا څخه زیاته مننه کوم چې زموږ دومره عزت کوې او موږ ته دې پناه راکړه زما عبادت ستاسې له برکته ماته نن صحیح معلوم شو

زه چې کله مصر کې وم کله چې به د جمعې ورځ راغله زه به په همدې فکر کې وم چې ایا زما د جمعې لمونځ به صحي وي کنه؟

ټول وخت به مې په مشکوک ډول سره د جمعې لمونځ کاوه.

ځکه هلته شرعي حدود نه عملي کیدل نظام اسلامي نه و.

خو دلته چې راغلی یم هغه ټول شکوک مې لیرې شوي دي.

الله جل جلاله دې تاته ددې عوض په جنت کې درکړي چې د الله جل جلاله نیک بنده ګان دې سره یوځای کړي دي.

او الله جل جلاله دې موږ او تاسې په جنت الفردوس کې هم سره یوځای کړي.

کوم احسان چې تاسې پر موږ کړي هغه دومره لوی احسان دې چې د هغه بدله زما له توان څخه لوړه ده الله جل جلاله دې بدله درکړي.

امیرالمومنین ورته وویل: ما په تاسې احسان ندی کړی بلکې پرځان مې احسان کړی چې تاسې غوندې نیک کسان مې راټول کړي دي دا کار ما خاص د الله جل جلاله د رضا لپاره کړی او زه به ان شاءالله تر خپله وسه پورې ستاسې خدمت کوم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او بل وخت داسې خبره مه کوه چې ما په تاسې احسان کړې بلکې داسې ووایه چې ما خپل مسولیت ادا کړی.

دا هغه مسولیت دی چې الله جل جلاله به په ورځ د قیامت زما څخه ددې پوښتنه کول نو ما پرتاسې د احسان لپاره تاسې ته ځای ندی درکړی بلکې د خپل مسولیت د پوره کولو لپاره مې ځای درکړی.

عزام د امیرالمومنین د خبرو په اوریدلو سره وویل الله جل جلاله دې ستاسې خدمت قبول وگرځوي.

او له دې وروسته یې امیرالمومنین ته د نورو مهاجرو سلام هم ووایه امیرالمومنین د نورو مهاجرو په اړه له عزامه څخه پوښتنه وکړه او عزام ته یې وویل: مهاجر خو به کوم مشکلات نه لري؟ عزام ورته وویل: هیڅ مشکل نشته او ټول مهاجر ستا څخه له اندازې زیات خوشحاله دي او تاته زیاتې دعاگانې کوي.

عزام د امیرالمومنین سره د ملاقات وروسته بیرته د دفترِ مشر سره د کور په طرف راستون شو هغه چې کله کور ته راغلی مازدیگر یې خپلو مقتدیانو ته د امیرالمومنین د عاجزی خاکساری او تقوا کیسې کولې کلیوال هم د عزام د خولې څخه د هر حرف راوتلو ته خورا زیات منتظر وه او ټول خوښ وه چې د امیرالمومنین ملامحمد عمر مجاهد له اوصافو خبر شي عزام له خبرو کولو وروسته امیرالمومنین ته د اوږد عمر دعا وکړه.

د وخت په تیریدلو سره عزام له افغاني دودونو او ژبې سره سم بلد سو او روابط یې له افغانانو سره زیات شول عزام ته افغانانو څکه خوند ورکاوه چې په دې زمانه کې یواځیني افغانان وه چې اکثره یې په مکمل ډول په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شرعي طريقه برابر وه او همدارنگه افغانانو عزام ته د خپل دستور له مخې سيد وايه چې سيد بيا په افغانانو کې د حضرت محمد صلی الله عليه وسلم قومي ته ويل کيږي او افغانان بيا سيد ته ډير زيات احترام لري.

د عزام زوی خالد هم په افغاني ټولنه کې رالويده خالد نهه کلنی کې قرانکريم حفظ کړ خو خالد ډير د افغاني کلتور سره څکه بلد نه و چې ژوند يې د مهاجرو سره و او دې ځاې کې افغانان بيخي نه وه

عزام او دهغه ميرمنې عايشې او زوی خالد يې شپږ نيم کاله ډير ارام خوشحاله اوسوکاله ژوند افغانستان کې تير کړ يوه ورځ سهار چې عزام له مسجده څخه راغی راډيو يې راواخيستل په هر استيشن کې دا خبر شروع و چې امريکا کې پر پنټاګون او يو بلې تجارتي ماڼۍ حمله شوې چې په زرګونو کسان پکې وژل شوي دي.

په راډيوکې دا خبره هم ښه په درز خپريده چې دا کار اسامه بن لادن کړی خو د څه مودې له تيريدلو وروسته عزام پوهيده چې حالت مخ په خرابيدلو روان دی څکه په راتلونکو نږدې ورځو کې امريکا غوښتل چې په افغانستان يرغل وکړی

عزام چې کله دا حالت وليده نو يې عايشې ته وويل الحمدلله دادی اوس خالد يولس کلن دی د کور لپاره خوراکي توکي او نور هر څه د ضرورت سامان راوړلی شي نو زما لپاره نوره مناسبه نه ده چې دلته پاته شم زه بايد سنګر ته ولاړ شم عايشې هم پرته له دې چې انکار وکړي ورته وويل الله جل جلاله دې نصرت وکړه او الله جل جلاله دې پر دښمن لاس بری کړه عزامه تاته اجازه ده او هيڅکله په سنګرونو کې زموږ په اړه فکر ونه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړي الله جل جلاله زموږ حفاظت کونکی دی او الحمدالله خالد هم اوس غټ دی او گاونډیان مو هم ټول سپیڅلي او اخلاص مند مسلمانان دي ان شاءالله د مشکلاتو په وخت کې به ضرور زموږ مرسته کوي.

عزام چې کله د عایشې خبرې واوریدلې نو زیات خوشحاله سو.

عزام عایشې ته وویل که چیری زه شهید سوم تاسي به د مهاجرینو دفتر ته مراجعه وکړئ ان شاءالله تا او خالد به په مصر ته ورسوي.

د عزام په خبره سره عایشه موسکی شوه او بیا یې عزام ته وویل ولې اسلامي نظام فقط پر تا ولاړ دی چې خدانکرده که ته شهید شوې بس نو اسلامي نظام نړیږي موږ به بیرته مصر ته ځو؟

عزام: نه عایشې زما دا مقصد نه و چې اسلامي نظام زما سره یو ځای ختمیږي مافکر کاوه چې تاسې به بیا دلته د یواځیتوب احساس وکړئ

عایشه: عزامه موږ هیڅکله د یواځیتوب احساس نه کوو ځکه الله جل جلاله به هر رنگه حالاتو کی زموږ مل دی او الله جل جلاله تر هر چا ښه ساتونکی دی.

عزام :عایشې رب دې تل همداسې په حق ثابته قدمه لره او د خالد روزنې ته خاصه پاملرنه کوه

عایشه: ان شاءالله فکر مکوه زما د خالد څخه به داسې مجاهد جوړیږي چې اقصی به فتحه کوي.

عزام چې کله مازدیگر جماعت ته ولاړی نو یې مقتدیانو ته داسې وویل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه منم چې تاسي ماته ډير عزت راکړی او زه مو له حده زيات نازولی يم او ددې احسانونو بدله زما له وسه تيره ده الله جل جلاله دې تاسې ته ددې احسانونو بدله درکړي.

خو اوس يو احسان بل هم رابانڍی وکړی چې نور ما د امامت له مسوليته خلاص کړئ او بل کس يې په غاړه واخلئ زه به نور د سنگرونو په طرف ولاړ شم او که هر چا زما پر ځای د امامت مسوليت پر غاړه واخيست زه په همدې جماعت کې وعده ورسره کوم چې که زه شهيد شوم زه به د هغه شفاعت کوم.

د جماعت په پای کې ناست يوه سپين ږيري وويل: چې زه ستا پر ځای دا مسوليت پر غاړه اخلم عزام زيات خوشحاله سو او د سپين ږيري څخه يې مننه وکړه عزام په دې بله ورځ د کندهار څخه په تشکيل کې د ملاعبدالقيوم ذاکر په محاذ کې د کندز په طرف ولاړې عزام کوښښ وکړ چې د مزارشريف خواته د جنگ لومړی کرښې ته ولاړ شي خو د مشرانو له خوا پرې امر شوی و چې په همدې کندز کې پاتې شي د عزام اخلاص هوښيارتوب او اخلاقو عزام د ملگرو په منځ کې زيات مشهوره کړی و د عزام ورين تندي او علمي خبرو د عزام خواته د مجاهدينو د جذب قوه زياته کړې وه هر ملگري به کوښښ کاوه چې د شپې په پيره کې د عزام سره ملگري شي.

د عزام اطاق ته به د شاو خوا اطاقونو ملگري هر وخت ددې لپاره راتلل چې د عزام خوږې خبرې واوري ځکه عزام يو خورا ښکلی او جذباتي تقرير هم کاوه عزام د مصر الازهرپوهنتون څخه فارغه و او ښه اسلامي او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاریخي معلومات یې هم درلودل چې هر وخت به یې ملګرو سره شریک کول

خو عزام فقط دې ورځې ته انتظار و چې کله به امر وشي چې دوئ د جنګ لومړی کرښې ته ولاړ شي.

عزام په کندز کې له شل شپې تیرولو ځخه وروسته د جنګ لومړی کرښې ته ولاړې هلته یې دوه جنګونه د باغیانو سره وکړه چې په دواړو کې د عزام ملګرو کامیابي تر لاسه کړه خو څو ورځې وروسته د امریکا بې رحمه بمباري هم شروع سول چې عزام بیرته د کندز په طرف د خپلو ملګرو سره ولاړی او هلته میشته شو

خو عزام په خبرونو کې واوریدل چې د کندهار په هوا یې ډګر هم بې رحمانه بمبار شروع دی عزام سخت خپه و ملګرو ته د عزام د خپګان علت سم معلوم نه و خو هر ملګری پوهیدو چې عزام د پخوا په شان خوشحاله نه معلومیده هر ملګری به یود بل څخه د عزام د خپګان پوښتنه کول.

عزام د معمول خلاف په دې شپه وختي بیسترې ته ولاړی خو د فکر خرابوالی لامله خوب نه ورتلی ټول فکر یې د کندهار په هوا یې ډګر په بمبار کې و او هره لحظه یې ځان سره دا انګیرل چې عایشه او خالد به ډیر زیات د یواځیتوب احساس کوي او هغه به د بمونو درانه غږونه داروي خو خپل ځان ته به یې په دې تسلي ورکول چې څه ګاونډیان به یې مرسته کوي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو شیطان به ورته وسوسه بیا هم زیاتول چې عایشه او خالد په داسې ځای کې د سختې سره مخ دی چې هیڅ یونېږدې او لیرې خپل یې ورسره نشته

په دې شپو کې یواځې عزام نه بلکې ټول مجاهدین خپه وه ځکه هر ساعت اوهره شیبه د امریکا په بې رحمه بمباریو کې مجاهدین شهیدان کیدل د مزارې پر مجاهدینو بې دوه پنځوس طیارې سم قیامت جوړ کړی و او دلاندې طرفه د باغیانو د ظلم ځخه ډکې حملې او تعرضونه هم شروع وه د باغیانو مشر برهان الدین ربانی به په خپله د امریکایانو طیارو ته هدف ور په ګوته کاوه او هغوی ته به یې ویل چې غټ غټ بمونه پرې اچوئ هر لحظه چې په امریکا یې طیارو بم واچوه پوره دوه ساعته به د اسمان مخ لوګیو او دوړو نیولی و.

مجاهدین په ډیر سخت حالت کې وه یو په بل پسې یې سیمې پریښودلې او شاه تګ یې کاوه.

عزام سره د عایشې اود خالد دغم سره سره د مجاهدینو غم هم و

خو چې غم به یې زیات شو فقط به یې دا وویل ان الله مع الصابرین

ټول شپه یې خوب ونه کړی سهار یې د ملګرو په کوښښ او زیار یو سیټلایټ تلفون پیداکړ او په کندهار کې یې د مهاجرینو دفتر ته زنګ وواهه او غوښتنه یې ترې وکړه چې تلفون د دوی کور ته یوسې د مهاجرینو دفتر هم ورته وویل چې نیم ساعت انتظار شه عزام له نیم ساعت انتظار وروسته د خپل کور سره رابطه کې شو.

لومړی تلفون کې خالد خبرې وکړې چې پلار ته یې وویل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بابا ته چیرې یې ولې نه راځي مور زیات داریږو

عزام : بچیه زه ډیر زړ درځم غم مکوه

خالد : بابا ژر راشه دلته امریکایان راغلي مور وژني هره شپه بمبار کوي زه ترې خوب نشم کولی زیات بیریږم

عزام : بچیه غم مکوه امریکایان تاسي نشي وژلی الله جل جلاله ستاسي ساتونکی دی چې بیریدلې کلمه وایه!

خالد سمه ده بابا زه اوس هم هره شپه کلمه وایم او مور مې ویل که امریکایانو مور ووژلو مور به جنت ته ولاړ شو بیا ته هم هلته راشه

عزام چې کله د خالد دا خبره واوریدل او پوه شو چې د خالد او عایشې نور د ژوند څخه امید ختلی دی تر سترګو یې اوښکي راغلي خو کوښښ یې وکړه چې ځان قابو کړی او خالد ته یې وویل چې تلفون د عایشې په لاس ورکړی

عایشه چې تر خپل ځان د عزام او خالد برخلیک ته زیاته خپه وه نو یې له سلامه وروسته په ژړه غونې غږ عزام ته وویل:

عزامه دا به د الله جل جلاله امتحان وي چې زمور مسلماني وازما یې زه سخته بیریږم چې په دې امتحان کې ناکامه نشم او بې صبري راڅخه ونشي

عزام بې شکه عایشې دا د الله جل جلاله غټ امتحان دی چې کامل مومن او منافق سره جلاکړي عایشې الله جل جلاله ته صبر کوه مور د مرګ او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند په دواړه حالاتو کې کامیابه یو که مړه شو الله جل جلاله به جنت راکوي او که ژوندي یو الله جل جلاله به د خپل دین ساتنه راباندي کوي.

عایشه: عزامه زه له مرګه نه بیریږم خو زه د خالد اینده ته خفه یم که یو ځای راسره شهید سو خو ښه دی کنه کیدای سي کفار هغه د ځان سره یوسي او راتلونکي کې به یې برین واش کړي تر هر څه زیات خالد او بیا تاته خپه یم

عزام: مه خپه کیږه زه د مهاجرینو دفتر ته وړاندیز کوم چې تاسې مصر ته ولیږي.

عایشه: عزامه دلته حالت ډیر خراب دی د امیرالمومنین کور هم بمبار شو د هغه دکورنی زیات غړي شهیدان شول زموږ مهاجرینو کورونه هم هر ورځ تر بمبار لاندې وي فقط ته دعاکوه چې الله جل جلاله زموږ ساتندویه شي

عزام: سمه ده ته هم دعا کوه پرخالد پام کوه نور مو په الله جل جلاله سفارم!

عزام د مهاجرینو دفتر ته خط ولیږه چې دده کورنی بیرته مصر ته ولیږي خو درې ورځې پس د مهاجرینو دفتر ورته داسې جواب راولیږه

محترم عزام صاحب ستاسې غوښتنه ترموږ راورسیدل خو بدبختانه چې کومه ورځ د امریکا ولسمشر جوج بوش دا اعلان وکړ چې ټول هیوادونو دې یا له اسلام سره یوځای شي اویا دې له امریکا سره نو ټوله دنیا له امریکاسره ودریدل هیڅ هیواد زموږ سره مرستې ته تیار نه دی فقط همدا یو څو سرښندونکی واقعي مسلمانان موږ اوتاسي سره پاته یو نور ټولو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیوادونو پر موږ لارې بندې کړې دي د پاکستان ایران او نورو هیوادونو سرحدونه هم بند دي موږ هیڅ لار نه لرو چې ستاسې کورنۍ مصر ته ولیږو خوبیاهم موږ کوښښ کوو چې ستاسې کورنۍ خوندي ځای ته انتقال کړو عزام چې کله دا خط ولید زیات مایوسه اوخپه شو

خو دوه ورځې پس یې وغوښتل چې بیا د ستلایټ له لارې د مهاجرینو د دفتر سره اړیکه ونیسي خو هغه شمیره بنده وه چې وروسته د مخابرې له لارې خبر شو چې د مهاجرینو دفتر په مزایل توغندي ویشتل سوی دی او دفتر مشر هم شهید سوی.

عزام پوه شو چې نور له کورنۍ سره اړیکه نشي نیولی او کورنۍ یې له لاسه ورکړه

عزام لا د کور په فکر کې و چې ملګرو یې وویل د کندز لار هم بنده شول اوموږ ټول محاصره یو

عزام کوښښ وکړي چې خپله د کندهار په طرف ولاړ شي خو مشرانو منعه کړي ځکه چې شاوخوا علاقې ټولې باغیانو نیولې وې او یوه لار هم نه وه چې عزام کندهار ته ولاړ شي.

عزام له څو ورځې محاصرې وروسته یوه ورځ سهار ملګرو خبر کړ چې موږ د باغیانو مشر جنرال دوستم ته تسلیمیږو هغه به موږ تر کندهاره ورسوي خو عزام ځکه خپه و چې عرب مجاهدین چې هر ځای وي امریکایانو نیول او ګوانتنامو ته یې بیول عزام ته یو افغاني مجاهد وویل عزامه ستا خو صحي پښتو زده ده داسې وکړه ځان پښتون معرفي کړه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او هلته چې تسلیم کیدلو مه ورته وایه چې زه عرب یم بلکې ورتـه ووایـه زه پښتون یم اوځان ورته د ارزګان ولایت د چهارچینو ولسوالي اوسیدونکی یاد کړه د عزام هم د افغاني مجاهد خبره خوښه شول یوه ورځ وروسته خینو افغاني طالبانو د تسلیمی څخه ددې لامله انکار وکړ چې بایـد د تـسلیمی څخه وروسته عرب مجاهدین هم صحي سلامت تـر کورونـو یـوړل شي او اکثره افغاني طالبانو هوډ وکړی چې د عربو مجاهـدینو سره بـه یـو ځـای دژوندتر اخري سلګی پورې جنګیږي او یـا پـه دې شرط تـسلیمیږی چـې عرب مجاهدین به هم نه نیول کیږی

دوه ورځې وروسته افغاني طالبانوته باغیانو وویل چې د امریکایانو سره یې خبره کړې چې عرب مجاهدین به امریکایان تر خپلو کورونو ورسوي

چې ددې تړون له مخې ټولو مجاهدینو په تسلیمی شروع وکړه

خو لکه څرنګه چې باغیان له مخکې څخه پـه وعـده خـلافي مـشهور وه دا ځل یې هم وعده خلافي وکړه څکه مجاهدینو ته ویل سوي وه چې تـاسي فقط اسلحه او موټران تسلیم کړئ نور تاسې سلامت تر خپلو کورونو رسول کیږئ خو کیسه بالکل بـرعکس وه څکـه باغیـانو تـه چـې کلـه مجاهـدینو اسـلحه تـسلیم کـړه نـو یـې د ټولـو مجاهـدینو لاسـونه وتـړل او د غلـو غوندې یې دمجاهدینو د جیبو په تلاښی شروع وکړه او باغیانو داسې چـور شروع کړی چې د مجاهدینو د سر خولۍ او پګړی او بوټونـه یـې هـم تـرې واخیستل او پر مجاهدینو ډیره سخته ورځ وه هر د فساد عسکر بـه راتلـې او مجاهدین به یې تلاښي کول او وهل اوډبول به یې ورکول

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

تقریبا زر نفره مجاهدین یې د عزام په شمول قلعه جنګي ته یوړل چې هلته یې ټول په ترتیب سره په قطارونو ودرول او هر مجاهد یې جلاجلا تلاشي کاوه

چې د باغیانو یو عسکر د عرب مجاهد له جیبه قرانکریم را وایستي او پر ځمکه یې وغورځاوه عرب مجاهد چې کله د قرانکریم بې عزتي ولیدل سمدستي ییبل نژدې ولاړ عسکر ته ورحمله کړه او ټوپک یې په زور ترې واخیستی او دواړه عسکر یې ځای پر ځای ووژل چې په دې وخت کی یو بل افغانی مجاهد هم د دوهم وژل سوي عسکر ټوپک ته لاس کړی په دې کار سره تسلیم سویو مجاهدینو یوځل بیا جنګ شروع کړي او د قلعه جنګی ټول عسکر یې تسلیم کړه او اسلحه یې ترې واخیستل چې د دوهم ځل لپاره قلعه جنګي اونورې سیمې طالبانو ونیولی او مقاومت یې شروع کړی چې په دې وخت کې د باغیانو مشر دوستم امریکایانو ته وویل چې پر قلعه جنګي بمبار وکړي امریکایانو هم پر قلعه جنګي بې رحمه فاسفورس بمونه وغورځول او د ځمکې له خوا یې ګاز هم پر استعمال کړي او اطاقونو ته یې اوبه هم ورایله کړي چې اکثره مجاهدین شهیدان سول

عزام په ټپي حالت کې پروت و چې امریکا یې عسکر د باغیانو سره یو ځای ورته راغلل او ورته یې وویل:

امریکا یې څوک یې ؟

عزام : مسلمان یم

امریکایی: دلته دې څه کول؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزام: جهاد مې کاوه

امریکایی: جهاد څه شی دی؟

عزام : ستاسی او ستاسی د غلامانو سره جنګ ته وایي

امریکایي څه؟ جنګ دې کاوه؟

عزام : هو

امریکایي: چاسره دې جنګ کاوه؟

عزام: ستاسې سره مېجنګ کاوه

امریکایي: څومره جنګونو کې دې برخه اخیستی؟

عزام : بیخي زیاتو جنګونو کې حساب یې راڅخه ورک دی.

امریکایي: چې اوس دې خوشي کړو بیا به څه کار وکړي؟

عزام : بیرته به ستاسي په مقابل کې جنګیږم.

امریکایي: ولې؟

عزام: ځکه چې الله جل جلاله راته امر کړی.

عزام په داسې حال کې داخبرې کولې چې خوله یې وچه وچه کیدل او زیات تږی و او وینه یې زیاته ضایعه کړې وه او کله کله به د بې هوشۍ حالت ته ولاړی خو بیرته به په هوش کې راغلی د عزام د اخري جواب سره د باغیانو یو عسکر د راکټ مرمی پورته کړه او عزام یې په سر وواهه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعزام سر يې نيم په نيم دوه خايه کړی او عزام د شهادت دکلمې په ويلو سره سر پر ځمکه کيښودی او هغه ارمان چې د لس کلنی څخه يې درلودی په همدې ساعت پوره کړي اود شهادت جام يې نوش کړی او د رب سره کړې وعده يې پوره کړه اودتل لپاره د الله جل جلاله په لور ولاړی دعزام له شهادت وروسته باغي عسکر د عزام جسد تر پښه ونيوی او کش يې کړی او مات سر او په وينو لژنده گور گوری څنې يې پر ځمکه کشيدې او عسکر مخکې داسې روان و لکه ظالم ليوه چې يو مظلومه هوسی په خوله کې را اخيستي وي.

هو دا هغه د مصرد لوی تجار زوی نازولی عزام و چې اوس يوه چيت پوزي سورمخي ازبک په خاورو کې کشاوه دا هغه عزام و چې په ټول عمر يې تود باد هم نه وليدلی خو نن د الله جل جلاله د رضا لپاره په خپلو وينو لمبيدلی او د الله جل جلاله د دين دښمنانو په سپيرو خاورو کې کشاوه

خو يواځې عزام نه بلکې دلته په قلعه جنگي کې هر حسين په وينو سور و او د کربلا دشهيدانو غوندې يې د اوبو نارې وهلې خو دا يزيديان د بني اميه تر يزيديانو څکه ظالمان وه چې ټول جسدونه او ټپيان مجاهدين چې لابه ساه پکې چليدل راواخيستل او ټولو يې په اور کې وسوځول.

عزام د الله جل جلاله د دين لپاره لومړی په خپلو وينو ولمبيده او بيا په اور کې لولپه شو خو عايشه اوخالد لا خبر نه و چې نور به د عزام جسد هم نه ويني او په بې صبری سره يې دعزام انتظار کاوه چې عزام به راشي او له دې دوزخه به دوی وباسي...

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عایشه زیات وارخطا او مایوسه وه ځکه دلته د محاصرې کړی ورځ په ورځ پرې راتنګیدل د طالبانو تر لاس لاندې فقط کندهار او هلمند پاته شو

دوه ورځې وروسته د عایشې ګاونډیان د عایشې کور ته راغلل او عایشې ته یی وویل موږ قاچاقبران پیداکړي دي کیدای شي دوی موږ او تاسي یوځای د افغانستان او پاکستان تر منځ سرحد قبایلې علاقې ته یوسي

خو عایشې په ژړه غوني غږ ګاونډیانو ته وویل چې زه ستاسي سره نه ځم

دعزام انتظار کوم کیدای شي هغه راشي او بیا موږ یو خوندي ځای ته ورسوي عزام ماسره وعده کړې وه چې زه به راځم او د مرګ ترساعته به ستاسره یم ما د عزام سره پنځه لس کاله ژوند کړی یوه ورځ هم ما د عزام بې وفایي او وعده خلافي نده لیدلې ضرور به زما عزام راځي خو خبرې یې ژړا ونیولې اونور یې خبرې نشوې کولی او پړونی یې سترګو ته کش کړه او اوښکې یې پاکې کړې ځکه عایشه ډیره وارخطا وه چې اوس څه وکړي د عزام د ژوند او مرګ معلومات ورته نه و پر عایشې هغه وخت سم قیامت سو چې ګاونډیان یی خپل ماشومان وایستل او ولاړل د مهاجرو په ټول کلي کې یواځې عایشه د یولس کلن خالد سره پاتې شوه په ټول کلي کې خاموشي سول فقط پاس د طیارو اواز و او یو یو بم یې ځمکې ته غورځاوه مازدیګر ته د خالد تبه هم شول او تبه یې زیاتیدل او سر یې له حده زیات تود شو عایشه حیرانه وه او شاوخوا کور کې ګرځیدل چې اوس څه وکړي ځګه ټول کلي کې هیڅوک هم نه و چې د میدان ځځه ښار ته تللي وای لارې هم دبمبار له ډاره تړل شوې وې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عایشې فکر کاوه چې همدا قیامت دی عایشه اطاق ته راغلل او څادر یې لوند کړی او د خالد په تندی یې کیښود تر څو یې تبه لږ ارامه شي او عایشې خالد ته وویل بچیه مه خپه کیږه ان شاءالله جوړ به شې.

خالد سترګی د مور طرف ته واړولې او ورته یې وویل:

خالد: ممي پلار مې چیرته دی؟

عایشه: بچیه پلار دې نن سبا کې راځي.

خالد: ممي بابا ولې دومره ناوخته کړی ته تلفون ورته وکړه چې راشي اوما ډاکتر ته بوځي.

عایشه: سمه ده راځي ته فکر مکوه

خالد: ممي هغه نه راځي ته وګوره ټول ولاړل بابا مې نه راغی چې موږ یې هم بیولي وای.

عایشه: نه بچیه مه ناهیلی کیږه بابا دي راځي.

خالد: ممي جنت چیرته دی ؟

عایشه: ولې جنت څه کوې؟

خالد: بابامی هلته تللی دی ماورته تلفون کې وویل چې موږ به په جنت کې سره یوځای شو هغه هم راته وویل سمه ده.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عایشه: نه بچیه پلار دې راځي نور عایشه سلګو ونیول او خبره یې ونشوی کولای او ددې لپاره چې خالد یې ژړا ونه ویني ژر له اطاقه بهر ووتل او د باندې یې ښه وژړل او زړه یې تش کړ.

بیرته اطاق ته راغلل چې ګوري د خالد تبه نوره هم زیاته شوې ده او دې وخت کې د ماښام لمونځ وخت و او ولاړه لمونځ یې وکړی او کله چې یې خالد د لمانځه پس وکاته لږ یې تبه سپکه شوې وه اوخالد ته یې وویل ولاړ شه بچیه لمونځ وکړه اوس شکر ښه یې!

خالد هم ولاړ شو اودس یې وکړی او غوښتل یې چې جماعت ته ولاړشي خو کله چې د کور دروازې ته ورسیدی نو عایشې پرې غږ کړه

چیرته ځې بچیه؟

خالد: جماعت ته ځم جمعه کوم او ملاصاحب ته وایم چې دعا وکړي چې زما پلار بیرته راشي.

عایشې: په ژړه غوني غږ ورته وویل:

بچیه جماعت بې څوک نشته ملاصاحب او ټول کلیوال ولاړل مسجد او کلی ټول خالي دی.

بچیه هغه وخت نور ولاړی چې پلار به دې د کلي جماعت کې اذان کوه عایشې ته تیر وخت وریاد شو چې عزام د جماعت امام و او کلي کې به شور و او د ماښام تر لمانځه پورې به عایشه د ماشومانو انجونو په درسونو اخته وه زړه یې ډیر درد وکړی او بې اختیاره له سترګو اوښکې روانې وې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې خالد هم ولیدلی خالد چې کله د مور اوښکې ولیدلې نو ورنږدې شو او ورته یې وویل ممي مه ژاړه بابا به مې راشي.

عایشې چې کله ځان او خالد ته پام شو نو یې سمدستي خپلې اوښکې پاکې کړې او خالد یې غیږ کې ونیوی او مچ یې کړی شپې خپل وزر پر ځمکه وغوړول او خاموشي زیاته شول میاشت د روژې وه خو نه عایشې روژه مات کړې و اونه خالد څه خوړلي وه د دواړو خوراک فقط اوښکې وې ځکه په ټول کلي کې یواځې دوی دوه پاتې وه په کلي کې داسې خاموشي وه چې سړي به فکر کاوه هدیره ده

عایشه سخته ډاریدله خو د خالد مخکې یې کوښښ کاوه چې ځان خوشحاله اوبې غمه ثابت کړي ماسختن اته بجې شوې خالد ورته وویل ممي ماته ډوډی راکړه زه وږی یم وروسته د عایشې روژه ماتی او ډوډی ته پام شو او ډوډی یې راواخیستل د خالد لپاره دې هم څو ګولې وخوړل خو ډوډی ورته بیخې ترخه او زهر غوندې ښکاریدل خو خالد ښه په خوند وخوړل ځکه هغه لاتر دې وخته د ماشومتوب عادت نه و هیر کړی او اوس هم ورته خپل مور غر غوندې ښکاریدل هغه مور؟ چې له باد سره به یې لا د زړه درزا زیاتیدل خالد ته خپل ساتونکي او هر څه ښکاریدل خالد پوهیده چې دلته امریکایان بمبار کوي خو هغه فکر کاوه چې مور یې له هر څه خلاصولی شي خو د مور له زړه ناخبره و چې هغې نور حوصله غیرت هر څه له لاسه ورکړي دي او دخپلې سایې څخه هم بیریږي خالد ډوډی وخوړل او ماخستن لمونځ یې وکړی او ویده شو ځکه تبه یې مکمل نه وه ښه سوې عایشې تراویح وکړې او وروسته ولاړل له بکس څخه یې د عزام توپنچه راوکښل او لاس کی یې ونیول اود خالد سر ته کښیناستل

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو ورو ورو یی ځان سره ژړل چې کله به ژړا زور په وکړی نو لړ به د خالد له سره لیرې شول او سلګو به ونیول خو خالد په خواږه خوب بیده و چې د شپې یوې بجی ته د خالد تبه نوره هم زیاته شول او له خوبه ویښ شو چې کله یې مور ته وکتل نو یې ورته وویل ممي سر می زیـات درد کـوي ایـات کرسي می وویل خو ښه نشو

مور یې ورته وویل بچیه الحمدلله ووایه ښه کیږي خالـد د سر پـه ښـوررولو د هو جواب ورکړی اوبیا یې د مور څخه پوښتنه وکړه چې ولې تر اوسه ویـښه ده عایشې جواب ورکړی چې پیشنمی کوم خالد وویل چې زه هم پیـشنمی کوم خو عایشې ورته وویل چې ته به روژه نه نیسي څکه مریض یـې خالـد داخل سترګې پټې کړې عایشې فکر وکړې چې خالد بیده شو نـو یـې بیرتـه ژړا شروع کړه دا ځل د خالد هم ورپام شو چې کله یې د سترګو تر کونجـو ورته وکتل اود مور اوښکي یې ولیدلې نـو د خالد تـر سـترګو هـم اوښـکې راغلې عایشې چې کله د خالد اوښکې ولیدلې سمدستي یې خپلې اوښکې پاکې کړلې او خالد ته یې داسې وویل:

بچیه ولې ژاړې سر خودې زیات درد نه کوي؟

خالد: ممي نه ژاړم

عایشه: نه بچیه ووایه ولې ژاړې د سر درد دې زیات شو؟

خالد: نه

عایشه: نوبیاولې ژاړې ؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد : په زوره چغه وکړه اود مور غیږې ته یې سر واچوه او په ژړا کې یې وویل ممي چې ته ژاړې ماته هم ژړا راځي ته مه ژاړه بیا زه هم نه ژاړم

عایشه: نه ژاړم بچیه

خالد : ممی مه ژاړه زه جوړ یم بابا به مې هم راشي.

عایشې خالد په غیږ کې ټینګ کړی او بیا یې ترخه موسکا وکړه او خالد ته یې وویل ته وګوره زه خاندم

خالد چې کله د مور ظاهري خندا ولیدل زړه یې ارام شو او بیا خوب ورغلی خو

عایشې ته خوب قسم کړی و که راشي

د شپې درې بجې شولې پیشنمی هم خوند نه ورکاوه تر ټولو سخته له دې داریدل چې هسې نه خالد امریکایانو ته ژوندی په لاس ورشي ځکه داسې اوازې وې چې امریکایان دعربو ماشومان ځان سره بیایي او بیا یې له اسلام ځخه اړوي حیرانه پاتې وه چې څه وکړي له ډیر فکر وروسته یې ځان سره داسې پلان جوړ کړی چې خالد به کندهار ښار ته رسوي اوهلته به یې یوافغان ته سپاري تر څو هغه یې حفاظت وکړي د عایشې په فکر دایې تر ټولو ښه پلان و خو نور یې قصد وکړ چې همدا پلان به عملي کوي خو عایشې ته د خالد بیلتون هم سخت و ځکه عایشه د عزام له شهادته هم ناخبره وه او یواځینی د ژوند هیله یې همدا خالد و او تر ټولو سخته ورته داوه چې ایا ددې نازولي ماشوم زوی خالد به څنګه بغیر له مور اوپلاره ژوند وکړي ځکه خالد عادت همدا و چې ماښام تر هغه نه بیده کیده چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر څو یې عایشې په ویښتانو کې ګوتې نه وای وهلې هره شپه به عایشه تر هغه د خالد ویښتانو کې ګوتې وهلې چې تر څو خالد بیده سوی وای څو عایشې بله لار نه درلودل ځکه که خالد د امریکایانو لاس ته ورغلی وای له دې هم سختې پرې تیریدلې

عایشې ټوله شپه د خالده د مخه سترګې نه اړولې ځکه خالد یې سهار له خانه جلا کاوه عایشې ته ژوندی خالد داسې معلومیده لکه مړی چې سهار یې جنازه پورته کیږي څو تر مرګ یې هم ځکه سخته وه چې د خالد نامعلوم برخلیک ته حیرانه وه چې د خالد سره به په راتلونکې کې څه وشي څو خالد د هرڅه ناخبر و پر عایشې په همدې غم او ژړا کې سهار شو څو عایشې ته سهار ځکه سخت و چې د خالد د وصال وخت یې لنډیده عایشې خالد په ډیر ناز سره له خوبه ولاړ کړی او د لمانځه یې ورته وویل: عایشې ځان سره قسم وکړی چې دا څو شیبې به د خالد مخ ته نه ژاړي او دا څو ساعته چې خالد ورسره دی هغه به خوشحاله ساتي خالد چې کله لمونځ وکړی مور یې پوښتنه ترې وکړه

بچیه اوس څنګه یې؟

خالد: اوس ښه یم

عایشه: شکر خدایه چې زمابچې ښه شو.

خالد: ممي د پلار معلومات مې ونشو.

عایشه: وشو بچیه سهار ته بیده وې چې یوسړی راغلی او وې ویل چې ستا پلار سبا راځي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد شکر ممي ما ماښام زیاتي دعا وې وکړې چې پلار مې راشي الله جل جلاله زما خواست قبول کړ ممي زه به لس رکعته نفل کوم چې الله جل جلاله مې بابا راوستی.

عایشه : هو بچیه الله جل جلاله مهربانه دی ته نن څه شی خوري؟

خالد : اوس څه نه خورم موړ یم.

عایشه : ښه بچیه اوس ورشه ولامبه خیرن سوی یې!

خالد : ممي زه پرون ولمبیدل نن نه لامبم.

عایشه : نه بچیه ورشه ولامبه چې مریضې دې ښه شي او بیا به ښار ته ولاړ شو پلار دې ښار ته راځي

خالد: اوهو ممي سمه ده پاکې جامې هم راکړه.

عایشه : سمه ده بچیه ته ورشه تشناب ته زه جامې برابروم.

کله چې خالد تشناب ته ولاړی عایشې ځان سره ژړا شروع کړه او دومره یې وژړل چې اوښکې یې خلاصې شولې عایشې لا زړه سم نه و تش کړی چې خالد له تشنابه پرې راغږ کړه ممي جامې راوړه عایشې ژر اوښکې پاکې کړې او خالد ته یې جامې ور وړې اوخالد یې پاک ومینځه او وروسته یې ورته د خالد د خوښې خواړه هګی تیارې کړې خالد هم په ډیره خوښۍ سره وخوړلي خالد زیات خوشحاله و ځکه خالد فکر کاوه چې پلار یې ښار ته راغلی او د ډوډۍ خوړلو په وخت کې یې مور ته وویل:

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ممي پلار به ماته څه شی راوړي وي؟

عايشه بچيه تاته به يې ښکلي کتابونه راوړي وي.

خالد : ممي زه مې پلار ته وايم چې مونږ نور دې کور کې نه اوسيږو دلته طيارې بمبار کوي زه زيات بيريږم.

عايشه: سمه ده بچيه نور به ان شاءالله دلته ژوند نه کوو

خالد : ممي ته هم زياته خوشحاله ښکارې چې پلار مې راځي

عايشې چې کله د خالد دا خبره واوريدل نور يې طاقت ونشو او ژر بهر ووتل او هلته يې ژړا شروع کړه خالد ډوډۍ ته ناست و

عايشه ولاړه د خالد هغه نوې نوې جامې يې راټولې کړې او يو کوچني بستې ته يې واچولې او خالد هم ډوډۍ وخوړل او مور ته يې وويل مور ژر کوه لمر راختلی چې ولاړ شو خالد فکر کاوه چې رشتيا يې پلار راځي څکه د ښار تګ ته زياته بې صبره و عايشه زياته غمجنه وه له زياته غمه به يې کله کله پر سترګو توره شپه سول عايشه له غم سره زياته ضعيفه هم وه څکه نن يې دوهمه وه چې بې پيشنمی يې روژه نيولې وه اوخوب يې هم نه وکړی

عايشې د خالد په لاس دجامو بکس ورکړی خالد تري پوښتنه وکړه چې مورې دې بکس کې څه دی؟عايشې جواب ورکړه دادې د پلار جامې دي:

عايشه اوخالد له کوره رابهر شول

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو عایشې باید تر کندهار بولدک لویې لارې پورې پیاده مزل کړی وای اوهلته یې د ښار موټر پیداکړی وای

مگر عایشې ته پیاده تگ ځکه سخت و چې دوه ورځې یې ډوډۍ نه وه خوړلې او چې لس قدمونه به یې واخیستل نو بیابه یې دمه کول ایله لس بجو ته د موټر پیداکیدلو ځای ته ورسیدل چې د نیم ساعت وروسته یې موټر پیداکړی او دکندهار ښار ته روان شول خو عایشې د نورو ورځو خلاف خالد تر لاس ټینګ نیولی و او ټوله لار یې خالد ته کتل او ناامیدی یې اخرې حد ته رسیدلې وه خو هیڅ یې فکر کار نه کاوه چې څنګه خالد ته ووایې چې تابه له ځانه جلاکوم هر څه چې به یې فکر وکړی زړه یې نشو کولی او د خالد ژړا او خپګان یې نشو لیدلی په همدې فکر کې ښار ته ورسیدل خو ښار کې حیراني پاتې وه چې خالد چاته وسپاري ځکه عایشې تر اوسه ښار نه ولیدلی او پښتو ژبه یې هم ښه زده نه وه اخر فیصله یې دا وکړه چې خالد به د الله پر توکل ښار کې خوشې کوي او دا به ترې ځي ځکه چې په دې شپو کې حالت په ښار کې هم بیخي زیات خراب وه امریکایان لکه د وږي لیوه په شان په عربو مجاهدینو پسې ګرځیدل هیڅا نشو کولای چې عرب مجاهدین وساتي ځکه امریکایانو اعلان کړی و چې که د هرچاکور کې عرب پیدا شي هغه ټول کورني به یا وژني اویابه یې ګوانتانامو ته بیایي عایشې هم دا فکر کاوه که خالد دستوري هر چاته ورکړي هغه یې نه غواړي عایشې ښار کې ددې لپاره چې د خالد څخه ځان ورک کړي نو یې ورته وویل بچیه دا پیسې واخله او هغه دکان څخه ځان ته د خوراک شیان راواخله زه به دلته درته انتظار شم

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد : نه ممي زه تر هغه وخته ځه نه خورم چې پلار مې نـه وي راغلـی هـر وخت چې بابا راشي ماته به شيان واخلي.

عايشه : ورشه بچيه هغه به هم شيان درته واخلي اوس يو څه واخله

خالد: نه نه ممي زه يې نه اخلم

عايشه : ښه شيان مه اخلـه ورشـه هغـه د کانـدار څخـه پوښـتنه وکـړه چـې د شهيدانو چوک موټر چيرته دريږي

خالد : ممی پلار مې هلته راځي؟

عايشه : هو

خالد : خو زما پښتو نه زده څنگه ترې پوښتنه وکړم؟

عايشه : ورشه د هغه عربي زده ده.

خالد : سمه ده دادي ورځم

خالد چې کله د دکان په طرف روان شو عايشه ترې تيزه روانه شول او په بله کوڅه کې ترې پناه شول

خالد چې هغه دکاندار ته ورغلی

پوښتنه يی ترې وکړه دکاندار چې کله د ماشوم عربي وليدل حيران شو چـې دا څومره عجبه ماشوم دی دکاندار په عربي نـه پوهيـده خـو ماشـوم تـه يـې چاکليټ په لاس ورکړی خالد يې څه مصروفه کـړی خـو خالـد چـې کلـه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاته ته وکتل نو یې مور ونه لیدل ژر یی رامنډه کړه هغه ځای ته راغلي چې عایشه ولاړه وه شاوخوا یې وکتل مور یې نه وه

وارخطا شو حیران حیران یې شاوخوا کتل د زړه درزا یې زیاته شول اوژړا یې شروع کړه یوې خوا اوبلې خوا ته یې منډه کړه ژړا یې په زور شول خو ښار و د چاورته نه فکر کیده هر سړي په خپل کار اخته و خالد په یوه کوڅه ورتاو شي چې یوه ښځه یې ولیدل چې دده مور په شان یې تور حجاب اغوستی و خالد ورمنډه کړه او د ښځې پښو ته یې لاس واچوه او ورته یې وویل مورې ته چیرته ولاړیې زه سخت وبیریدلم خو ښځې خالد له ځانه لیرې کړی وروسته خالد پوه شو چې مور یې نه ده خالد بیرته منډه کړه په یوه بله کوڅه لنډ ورتاو شي چې ناڅاپه یې مور ولیدل چې لږلیری تیزه روانه وه

ورمنډه یې کړه او مور ته یې ځان ورساوه او مور یې تر څادر ګیر کړه او ورته یې وویل مورې ته ماپسې ګرځې زه دا یم عایشې چې وکتل خالد دی نو حیرانه شول چې څنګه یې بیرته دا پیداکړه چې کله یې خالد ته وکتل چې ژړلی یې دي نو ژړا یې شروع کړه او خالد یې غیږ کې ټینګ ونیوی دواړو ژړل خالد مور ته وویل مورې زه زیات وبیریدلم عایشې مچ کړی اوتر لاس یې ونیوی او ورته یې وویل چې ته دلته کښینه زه بیرته راځم که ماسره ولاړ شی بیا ورک کیږی خالد هم ورسره ومنل اود یو دکان څنګ ته کښیناستی عایشې بکس په لاس ورکړی او تري روانه شول او لږ لیرې ودریدل او خالد ته یې د وروستي دیدن لپاره کتل او ژړل یې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په وير يې، ورته وکتل او ترې روانه شول او خالد يې په هم هغه ځای پريښودی او د اد بولدک موټر ته وختل او د ميدان هوايي په طرف روانه شول او مازديګر کور ته راورسيدل

په کور کلي کې هيڅوک هم نه وه ګل عايشې سره يو اځينې ملګرې او دوره بوره خالد هم نه و

په مات زړه کور ته داخل شول زيانه ستړې وه سر يې هم درد کاوه ضعيفه وه اوتندې هم ترې لاړه ورکه کړې وه

د کور او کلي خاموشي ورته داسې معلومه شول لکه قبر ته چې داخل شول زر يې اودس وکړی اود مازديګر لمونځ يې وکړی او غوښتل يې چې د روژه ماتي لپاره ځان ته څه تيار کړي خو چې بهر راووتل ناڅاپه يې په کور کې په هغه چرګه سترګې ولګيدلې چې عزام ددې لپاره رانيولې وه چې خالد يې هرسهار هګۍ وخوري کله چې يې چرګه ولیدل لويه چغه يې وکړه اويې هوښه شول يو وخت چې کله په هوش راغلل لمر لويدلی و ژر ولاړه شول او اودس يې شروع کړی دې لا اودس نه و خلاص کړی چې د ماښام اذان له ليرې ځايه په ورو غږ شروع سو ژر يې اودس خلاص کړی او بيا يې لاس پورته کړی او داسې يې وويل:

يا الله ! نه زما خالد سره مل شې ياالله! زما خالد ته صبر ورنصيب کړې ياالله! لکه څنګه چې دې ابراهيم عليه السلام په اور کې وساته او يوسف عليه السلام دې په څاه کې وساته همداسې زماخالد وساته وروسته يې په سلګو کې اخري دعا داسې وکړه يا الله! زما خالد ماشوم دی هغه زيات نازولی و ياالله!نه ورته د زړه صبر او داد ورکړې ياالله ! نه يې هغه تبه ورته بنه کړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته یې د اوداسه اوبه چې لږ د لونې په پای کې پاتې وې په سر پورته کړې او یو څه یې وڅښلې خو خوله یې وچه وه اوبه ورته زیاتې ترخې ښکاره شوې حلق یې تریخ و وروسته ولاړه لمونځ یې وکړی او بیا یې اوبه وڅښلې او د تیرې ورځې ډوډی یې راواخیستل اشپزخانې ته ولاړل چې یو څه خان ته تیار کړی خو په اشپزخانې کې یې هغه د سهار پاتې شوې هگی چې خالد ته یې تیارې کړې وې ولیدلې زړه یې درد وکړی او ژړا یې شروع کړه د هر څه څخه یې زړه موړ شو ولاړل اطاق ته پر بیسترو پریوتل اوبه زوره زوره یې ژړل خکه اوس خالد نه و چې دې خپله ژړا ترې پټه کړی وای په همدې ژړا کې بیا بې هوشه سوې وه یو وخت چې په هوش راغلل گورې چې توره تیاره ده خکه شپه راغلې وه ولاړه شوه څراغ یې ولگاوه او اودس یې وکړی غوښتل یې چې تراویح وکړې خو د کمزورۍ لامله یې نشوی کولای بیا اشپزخانې ته ولاړه لږ رومیان یې خان ته په غوړیو کې پاخه کړه خو کله چې یې راواخیستل داسې ورته ښکاریدل لکه زهر په ډیر تکلیف یې څو مړۍ وخوړلې هر مړۍ به یې په خوله کې زیاته شول له ستونې به یې نه تیریدل ستونی به یې وچ وچ کیده د هرې مړۍ سره یې یو گیلاس اوبه څښلې.

له ډوډۍ خوړلو وروسته یې لمونځ وکړی او د عزام راډیو یې راواخیستل په دې تمه چې گوندې لږ د خوشحالۍ خبره واورې خو راډیو کې هم همدا خبرې شروع وې چې دطالبانو حکومت سکوت ته نژدې دی یواځې یې کندهار اوهلمند ولایتونه په لاس کې پاتې دې ژر یې راډیو بنده کړه اوخان سره یې وویل: ولې نور غم مې لږ دی چې راډیو ته هم اوس غم راکوې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوښتل يې چې خوب وکړي خوله وار او غم ځکه خوب نه ورتلی د زياتې ستړيا لامله يې سترګې پټې شوې وې نيمه خوب نه تللی وه چې فکر کې يې خالد راوګرځيده چې پر هم هغه ځای چې دی پريښودی ناست وؤ او ژاړي په زوره چغه يې وکړه بچيه مه ژاړه زه درځم نور نو د عايشې سره خوب خدای په امانی وکړه تر ډيره يې وژړل او د خالد وروستی ژړا او خبرې يې فکر کې راګرځيدلې چې ويل يې موري زه سخت وبيريدلم او ځان سره به يې فکر کاوه چې ايا خالد به څه خوړلي وي اوکه به وږی وي.

بيابه يې په زوره چغه وکړه بچيه بيده شه زه درسره يم دا يم ويښتانو کې دې ګوتې وهم.

ټوله شپه لکه ليونی د ځان سره اخته وه او خبرې يې کولې نور يې عقل د لاسه ورکړی و زيات ارمان يې کاوه چې کاش د ګاونډيانو سره تللی وای خالد خوبه يې د لاسه نه وه ورکړی اخر يې ځان سره فيصله وکړه چې سهار به ځي اوخالد به بيرته راولي دا يې خلورمه شپه وه چې خوب يې ونه کړی سهار اذانونه شروع سول وروسته يې پيښنمي ته فکر سو ځان سره يې وويل: چې خالد وږی ګرځي نو زه څوک يمه چې نه ګرځم لمونځ يې وکړو او قرانکريم يې راواخيستی او تلاوت يې شروع کړو دوه پارې قرانکريم يې ختم کړو لمر هم راوختی چې بيا يې د اشراق لمونځ وکړو او له لمانځه وروسته يې داسې وويل:

ياالله ج نور زما څخه امتحان مه اخله بيريږم هسې نه چې پکې ناکامه شم ياالله ج ته ماته صبر نصيب کړې ما او ايمان مه سره جلاکوه ياالله ج پر هر حالت زه ستا څخه راضي يم ته راڅخه ناراضه نشې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې له دعا وروسته یې د لمانځه مسله ټوله کړه او راډیو یې د دې لپاره راواخیستل چې گوندې یو ښه خبر واوري خو چې کله یې چالان کړه سمدلاسه یې داخبر واوریدې چې د طالبانو حکومت تیره شپه سقوط وکړی اود کندهار ښار ته د گل اغا شیرزی او ملاتقیب نفر ورسیدل عایشې تکان وخوړو او حیرانه شول د اطاقه څخه بهر راووتل چې گوري امریکایې طیارې بیخي ښکته ویني چې لږ شیبه وروسته په میدان کې کښیناستې عایشې هم ژر د عزام توپنچه راواخیستل او فکر یې وکړی چې چیرته سنگر ونیسي له لږ فکر وروسته یې د اشپزخانې انگړ ورته تر ټولو ښه ځای معلوم شو هلته پناه کښیناستل او دې ته یې انتظار کاوه چې کله به امریکایان کور ته ورداخل شي له دوه ساعته انتظار وروسته د سرای دروازه په زوره ووهل شول چې د دوهم درز سره غږ شو او امریکایان او ورسره داخلي باغیان د کور منځ ته په منډه راغلل دوه امریکایان د سرای منځ کې زنگون کیچ شول او نور په اطاق ننوتل عایشې د اشپزخانې له انگړه په رامنډه کړه او د تکبیر په ملکوتي نارې سره یې له نژدې د سرای منځ کې ناست امریکایي باندې توپنچه ونیول او خاص یې پر سر وویشتی او ورپسې یې په دوهم امریکایي ډزې شروع کړې چې هغه یې هم وویشتی چې بالاخره داطاق څخه یو امریکایي عایشه په راکټ وویشتل چې ټوټه ټوټه یی کړه او د درو ورځو څخه وړی روژاتي سترې اوغمجنه عایشه د ارمانونو ډک زړه سره دخپل رب په لور ولاړه اوشهیده شول او گران خالد یې تنها پریښودی.

خالد چې عایشې په کوم ځای کښینولې وه پر هم هغه ځای یې په بې صبرۍ اوخوشحالۍ د دې انتظار کاوه چې مور به یې اوس راشي او دی به خپل پلار ته بوځي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو خالد نه پوهیده چې دده سختې ورځې د همدې خوږ انتظار څخه شروع کیږي خالد تر مازدیگره پـه هـم هغه ځای ناست و او مور تـه یـې انتظار کاوه چې مازدیگر خواته خالد د جامو په بسته سر کیښوده چې پـه همدې حالت کې بیده سوی و یو وخت چې ویښ سو یو سړی یـې سر تـه ولاړ دی او په غصه اوقهر ورته په پښتو وایي چې ولاړ شه د کوم ځای چې د غرمې څخه زما د دوکان مخکې ناست یې خو دادی د ماښام اذان وشـو ځه ولاړ شه خپل کور ته.

خالد چې راپورته شو سترګې یې وموښلې اوشاوخوایې وکتـل حیـران شـو چې دا چیرته دی خو لږ شیبه وروسته وریاد شوه چې دی لـه مـور سره ښار ته راغلی و خوکله یې چې وکتل لمر لویدلی وؤ نو وارخطاشو د ممي نـارې یې شروع کړې او د دوکاندار په خبرو هم نه پوهیده خـو د هغـه د قهریـدلو سترګو او غصه ناک تندي څخه وبیریـده او پـوه شـو چـې ده تـه غـصه دی خالد چې کله په عربي ورته وویل: چې زه مور سره ښار ته راغلی وم هغـې ته انتظار یم نو دوکاندار حیران شو چې خالد څه وایـي څکـه دوکانـدار پـه عربي نه پوهیدی خو پوه شو چې ماشوم خـارجي عـرب دی لـه لاس یـې ونیوی غوښتل یې چې بل ځای ته یې بـوځي د خالـد بـدن هـم لـړزه شروع کړه وارخطا و اوسترګې یې له اوښکو ډکې وې خو له ډیرې بیرې یې ژړلـی هم نه شول څکه دوکاندار له شکل څخه خورا غصه نـاک ښـکاریده خالـد یې له راسته لاس څخه نیولی وؤ او دوکان پر دوکان یـې ګرځـاوه د خالـد د زړه ضربان له سل څخه هم زیات شوی و حیران حیـران یـې شـاوخوا کتـل هر دوکان ته چې به ورغلی فکر به یې کاوه چې اوس بـه یـې مـور یـا پـلار ممدلته وي څکه اول ځل چې د خالـد مـور د خالـد څخـه ورکـه شـول پـه نیري اسانی سره یې پیداکړه خالد تمه درلودله چې خپل موربه اوس په یـو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوکان کی پیداکړی اکثره دوکانداران تللي وه خو د پاته دوکاندارانو يوه هم عربي نه وه زده چې د خالد په مقصد خان پوه کړي چې وروسته هغه لومړنی دوکاندار خالد يو نانوای ته بوتلی چې نوموړی نانوای د غزني و او زيات وخت يې سعودي کې تير کړی وؤ کله چې نانوايي ته ورسيده نانوای روژه ماتی کاوه چې دکاندار له سلامه وروسته له نانوای سره روژه ماتی شروع کړی خالد لږ ليرې حيران ولاړ وؤ زړه يې غوښتل چې وژاړي خو بيابه يې دا فکر وکړی که وژاړم هسې نه چې دا خلک مې ووهي له روژه مات څخه وروسته دوکاندار نانوای ته کيسه وکړه چې همدا هلک له غرمې څخه زما د دوکان مخې ته ناست وؤ اوس چې پوښتنه ترې کوم بله ژبه وايي نه پوهيږم چې دچا څخه پاتې شوی دی اوکور يې هم رامعلوم ندی ته پوښتنه ترې وکړه چې دی څه وايي د کوم خای دی.

نانوای چې کله د خالد څخه په عربي د نامه پوښتنه وکړه خالد ژړا شروع کړه او ور منډه يې کړه د نانوای غيږ کې خان واچاوه او ورته يې وويل:

ماما زما پښتو نه زده زه مې مور سره بازار تـه راغلـی وم او مور مې دلته کښينولم چې بيا نده راغلې او په سلګيو کې ورتـه وويـل: چې ما کور ته يوسه زما مور به تاته زياتې پيسې درکړي.

نانوای ورته وويل: مه خپه کيږه بچيه زه دې کور ته بيايم مه ژاړه هرڅه به خدای سم کړي وروسته نانوای د لاس په اشاره د خالد څخه د هغه د بستې پوښتنه وکړه چې دا څه دي خالد ورته وويل: چې دا مې د پلار جامې دي نانوای چې کله بسته خلاص کړه ټول د خالد خپل جامې وې خالد هم حيران شو نانوای ورته وويل: چې تاخو ويل دامې دپلار جامې دي دا خو ټولې ستا دي؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد موسکی شو او ورته یې وویل: ماما مور مې غلطه شوې د پلار پر ځای یې زما جامې له ځان سره راوړې دي.

خو ناتوای چې کله یوه جوړه کالي راپورته کړه لاندې ترې یېخي زيات عربي پيسې اود طلا بنګړي او یو لیک پروت و خالد چې کله وکتل نو یې ناتوای ته وویل: چې ماما دا مې د مور بنګړي اوپیسې دي.

خو ناتوای فقط ترې لیک راواخیستی چې کله یې لیک خلاص کړی نو لیک کې داسې لیکلي وه.

د لوی او مهربان خدای په نامه!

ګرانه مسلمانه وروره شاید ته خبر یې چې د اسلام په لومړیو کې د مدینې خلګو رسول الله صلی الله علیه وسلم او د هغه صحابه د سر په بیه وساتل زموږ او ستاسې په اسلام کې چې یو انسان له مرګه وژغورې لکه ټول دنیا چې دې ژغورلې وي.

الله ج شاهد دی چې پر موږ زیاتې سختی دلته راغلي وې چې یادونه یې ربا بولم نو خکه ترې تیریږم خو دا ماشوم زما زوی خالد دی موږ د مصر یو، زما خاوند یو ښه دیني عالم و او خسر مې یو غټ تجار اوپلار مې د پوهنتون استاد و خو دالله ج د رضا لپاره مو هرڅه پرېښودل او دلته افغانستان ته راغلو خو د الله ج امتحان وه چې اسلامي نظام یې ړنګ کړی زما خاوند هم د جهاد لپاره کندز ته ولاړی چې د مرګ او ژوند معلومات یې تر اوسه نشته زموږ کور په میدان هوایي کې دننه دی خو نن سبا اوازه ده چې امریکایان عرب وژني او ماشومان یې ځان سره بیایي او هلته یې د اسلام څخه عیسویت ته اړوي نو ما د دې پر ځای چې خالد عیسوي شي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا بهتره وبلله چې د ځان ښځه يې جلا کړم نو ښار کې مې د الله پر توکل ايله کړې ښکه زه پوهيدمه چې په دې سختو شپو او ورځو کې به زما ښځه هيڅوک هم خالد ونه غواړي نو اې ليک لوستونکيه د الله ج کلام درياده کړه چې وايي ټول مسلمانان سره ورونړه دي نو زما زوی ستا ورور او ياهم د ورور زوی دی د الله ج د رضا په خاطر يې راته وساته او کومې روپۍ اوطلا چې مادرته بسته کې ايښي دا درې کاله د خالد بس کيږي درې کاله پس خالد پنځه لس کلن کيږي بيا کولای شي چې خپل ځان وساتي درې کاله زما په خالد کار مکوه ځکه هغه زيات نازولی دی او په ښه اسلامي عقيده يې سمبال وروزه او ان شاءالله په ورځ د قيامت به زه اود خالد پلار ستا شفاعت کوو او رسول الله صلی الله عليه وسلم به هم ستا شفاعت کوي ځکه موږ د رسول الله صلی الله عليه وسلم له قبيلې ښځه يوؤ.

خالد مې يواځينی نازولی زوی و خو بس دا به الله ج ته منظوره وه چې خالد زما ښځه جلا کړي خالد عجبه ښه خويونه لري خالد د قرانکريم حافظ دی خالد به کله هم تا غصې ته مجبوره نه کړي هغه به فقط ستا د خبرو ښځه پوهيږي چې کوم کار ستا خوښ دی او کوم کار ستا نه خوښيږي.

گرانه وروره ته پوهيږې هيڅوک خپل يو زوی يواځې نه خوښې کوي، که ته يې په خپل ځان قياس کړه.

اياته به خپل گران او هوښيار يو زوی پريږدې او ترې تير به شې؟

نه هيڅکله نه خودا چې زه ترې تيره شوم نو پوه شه چې موږ د سختی اوتکليفونو په انتهاء کې واقع يوو لکه څنگه چې اميرالمومنين

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملامحمدعمر مجاهد خپل ټوله باچاهي تر يوه مليمه قربان کړه نو ته به هم د هغه وطنداره يې باور لرم ان شاءالله زما زوی به يوا‌ځې خوشې نه کړې

والسلام ستاسې خور عايشه مصري.

نانوای خط په داسې حال پای ته ورساوه چې ډيره يې په اوښکو لنده وه اود خالد په ټوله کيسه پوه شو خو خالد يې پوه نه کړی اوليک يې بند کړی خالد ته يې په موسکا کې وويل: تا ډوډی خوړلې؟

خالد په ناهيلې چهره د نه په ډول سر وښوراوه اوپه ژړه غوني غږ يې وويل ماما تبه مې ده او نور يې سترګو ته لاسونه ونيول او ژړا يې شروع کړه دده له ژړا سره نانوای هم وژړل خو خالد ته يې تسلي ورکړه او ورته يې وويل چې بچيه مه ژاړه دوا درته راوړم خو خالد ورته وويل نه ماما دوا نه غواړم ما خپل مور ته ورسوه د نانوای سترګې د اوښکو ډکې شولې او خالد ته يې د هو په ډول سر وښوراوه او له يوه دقيقه خاموشي وروسته نانوای ورته وويل بچيه ته ډوډی وخوره بيا زه دوا درته راوړم اوسهار به دې ان شاءالله ستا مور ته ورسوم خالد وويل نه نه زه دلته شپه نشم کولی ماته خپله مور يادېږي ما همدا اوس خپل کور ته ورسوه.

نانوای حيران شو چې خالد يوه شپه بې موره نشي تيرولی نوټول عمر به يې څه حال وي.

نانوای يو شيبه سر کوز کړی وه چې بيرته يې خالد ته وويل بچيه ته اوس اول ډوډی وخوره بيابه هر څه الله ج سم کړي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته یې خالد ته ډوډۍ کېښوده دی اودوکاندار دواړه د ماښام په لمانځه ودریدل له لمانځه وروسته نانوای او دوکاندار د خالد څخه لرې لیرې شول بیا نانوای دوکاندار ته ټوله کیسه وکړه چې خالد ورک نه بلکې قصدا پرېښودل شوی دی.

دوکاندار نانوای ته وویل:

چې خالد به ما په هر حال ساتلی وای خو افسوس زه اوخالد په ژبه نه سره پوهیږو ته داسې وکړه فقط خالد تر هغه وخته پورې وساته چې لږ پښتو زده کړي چې خالد پښتو زده کړل بیا یې زه درڅخه بیایم اوتر هغه چې خالد پښتو زده کوي د دې ټول وخت مصرف یې زه درکوم

نانوای: هههههه لکه چې پرما دې د پښتون گمان نه کیږي مننه زه خپله خالد ساتم د یو ماشوم مصرف به څه وي.

دکاندار: نه ورور داسې نه وایم چې ته به پښتون نه یې ما ویل ته به غریب یې زه شکر یوڅه شتمني لرم.

نانوایة: نه ورور شکر دومره شته بل خبره دا چې د خالد مور د خالد لپاره د دریو کلنو خرچه په بسته کې ایښې ده خالد زمااوستا روپیو اومصرف ته ضرورت نه لري.

دوکاندار: سمه ده ورور الله ج به یې ضرور اجر درکړي زه به دې هم احسان مند یم.

نانوای: مننه ورور ان شاءالله تر خپل توان به یې ساتنه کوم ځکه چې دا مور د پیغمبر صلی الله علیه وسلم له قبیلې څخه دی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوکاندار: څۀ ستا هدف خالد قریش دی؟

نانوای: هو

دوکاندار بیا خو بختور یې چې الله ج د دومره نیکمرغه کس ساتنه ستا په وسیله کوي.

نانوای: هو خو بایذ له دې راز څخه بل څوک خبر نه شي.

دوکاندار: بې غمه شه وروره دا راز به زماسره امانت وي.

دوکاندار: ولاړی اونانوای چې کله راغلی خالد ډوډی خوړلې وه او نانوای ته یې وویل: چې ماما اوس ما ډوډی وخوړله زه غواړم نور خپل کور ته ولاړشم.

نانوای ورته وویل: بچیه سبا به ولاړشو خالد ورته وویل نه اوس مې بوځه نانوای ورته وویل چې اوس لار کې غله دي او دواړه به ووژني سهار که خیر و زه به دې ستاسې کور ته ورسوم.

او د جیب څخه یې پیناډول گولی راوکښلې اوخالد ته یې وویل بچیه دا نیمه گولی وخوره چې تبه دې ښه شي خالد هم گولی وخوړله اوبیا یې ورته ځای برابر کړی چې اوس بیده شه خالد هم په بیستر کې پریوتی نانوای ورته وویل: ته بیده شه زه تراویح کوم.

خالد ژر راپورته شو او په موسکی لهجه یی وویل ماما زما هم لمونځ هیر شو زه هم لمونځ کوم خو زه اوذس کوم نانوای ورته وویل: چې هغه لوته

Scanned by CamScanner

واخله اودس پرې وکړه خالد هم ولاړی اودس یې وکړی اوبیا یې لمونځ وکړی او وروسته بیسترې ته راغی او پر بیسترې پریوتی.

نانوای هم چې په دې وخت د ښار حالات خراب وه جماعت ته لاړ نسو او همدلته یې دوکان کې تراویح شروع کړې نانوای لا لس رکعته تراویح نه وه پوره کړي چې د خالد خرقې شروع سو او بیده سو خو یو څو شیبې وروسته خالد له خوبه چغې شروع کړې مورې زه دایم دلته یم مورې ته چیرته تللې وې نانوای چې د لمانځه وروسته سلام وگرځاوه نو خالد یې وښوراوه او ویښ یې کړو خالد چې وکتل په هم هغه نانوایي کې پروت دی نو نانوای ته یې وویل: ماما زما مور څه شوله ما ولیده چې راغله.

د نانوای سترگې له اوښکو ډکې شولې او په ژړه غوني غږ یې ورته وویل: چې بیده شه بچیه مور دې نشته سبا دې زه ورولم خالد چې کله د نانوای خبرې واوریدلې نو ژړا شروع یې کړه اونانوای ته یې وویل: ماما زما خپل مور یادیږي نانوای ورته وویل: بیده شه بچیه سهار به وختي مور ته ولاړ شې خالد بیا ارام شو خو خوب یې ورک سو مور یې یادیدله او په ځای پروت وو رنې اوښکې یې په بالښت تویدلې نانوای هم پاته لمونځ خلاص کړی او بیسترې ته ولاړی او بیستره کې یې دا فکر کاوه چې څنگه خالد پوه کړي چې نور یې مور نشته د نانوای هم خوب ورک شو حیران و چې څه وکړي.

خالد بیاخوب یوړی چې بیرته یې همدا چغې شروع کړې تو له شپه خالد په خوب کې د مور چیغې وهلې نانوای چې کله چرگ بانگي ته پاڅیده نو گوري چې د طالبانو ډک ډک موټر له ښاره وځي پوه شو چې طالبانو ښار پریښودی زیات وارخطا شو او دې فکر کې وو چې امریکایان خبر نشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې عرب ماشوم دده سره شته څکه د سولې په نامه د امریکایانو راډیو به پرله پسې اعلانونه کول چې طالبانو اوعربانو ته په کور کې ځای مه ورکوئ که د هرچا په کور کې طالب یاعرب پیداشو نو د هغه ټوله کورنی به ګوانتنامو زندان ته ورل کیږي نانوای چرګ بانګی وکړی او لږ شیبه وروسته د سهار اذان وشو نانوای د سهار لمونځ وکړی او قرانکریم یې راواخیستی اوتلاوت یې شروع کړی.

د لږ تلاوت وروسته یې پر خالد غږ وکړی چې پاڅه لمونځ وکړه خالد د خوب له حالته ورته وویل: موري وختي دی شیبه پس لمونځ کوم خالد فکر کاوه چې کور کې دی نانوای چې کله د خالد خبره واوریدل سوړ اسویلی یې وکړی اوبیا یې ورته وویل: ناوخته دی بچیه کښینه لمونځ وکړه وروسته خالد پوه شو چې کور کې نه دی خو چې کله یې ولیدل چې سهار دی زیات خوشحاله سو چې اوس به یې نانوای کور ته بوځي او ژر ولاړی اودس یې وکړی او لمونځ یې وکړی چې لمونځ یې خلاص کړی نو نانوای ته یې وویل ماما کله ځو؟

نانوای ورته وویل: بچیه اوس وختي دی بیده شه زه هم خوب کوم چې کله مې خوب پوره شو بیابه ولاړ شو نانوای له تلاوت وروسته بیرته بیسترې ته ولاړی اوبیده شو خو خالد ته د خوشحالی څخه نور خوب نه ورتلی.

او نقط دې ته انتظار و چې کله به نانوای ویښ شي اودی به خپل کور ته ورسوي کله کله به په دې خبره موسکی شو په فکر کې به یې داخبره راوګرځیدل چې کله کور ته ولاړشم پلار به مې هم راغلی وي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو د نانوای خوب خالد ته د پوکال څوندي شو پر لس بجې نانوای راویښ شو خالد ځان پر خوب واچاوه او پټ پټ یې د سترګو تر کونجانو نانوای ته کتل نانوای تشناب ته ولاړی خو چې کله د تشناب څخه راغلی په دې وخت کې د نانوای شاګرد هم له کوره راغی چې نانوای ته یې خبر ورکړو چې د طالبانو حکومت سقوط شو اود شر اوفساد دلې په ښار کې ګرځي ورووسته د نانوای شاګرد له نانوای څخه پوښتنه وکړه چې دا ماشوم څوک دی نانوای شاګرد ته ټوله کیسه وکړه او شاګرد ته یې وویل: چې پام کوه هیچا ته دا خبره ونه کړې خو خالد د نانوای اوشاګرد په خبرو نه پوهیده نانوای اوشاګرد لاخبرې نه وې خلاصې کړې چې خالد هم له بیسترې راولاړ شو اوسترګې یې موښلې او په خندا کې یې نانوای ته وویل: ماما څه چې ولاړ شو نانوای ورته وویل: چې ته لومړی چای وخوره خو خالد انکار وکړی او ورته یې وویل: چې زه موړ یم خو د نانوای په ډیر ټینګار خالد چای خوړلو ته اماده شو خو ډیر ژر یې چایی وخوړلې او بیا نانوای ته نیغ ودریده چې نور ځو.

نانوای ورته وویل: چې بچیه انتظار شه ښار کې جنګ دی موټر نشته چې کله د ښار جنګ خلاص شو بیابه ځو اوخالد یې پوه کړو چې د خلګو مخکې دده سره خبرې ونه کړې څکه بیاخلګ پوهیږي چې خالد عرب دی او امریکایان خبریږي خالد هم د نانوای خبره ومنله خو زړه یې زیات سو ځیده اومور یې یادیدله.

خالد یوه هفته نانوای په همدې انتظار کړی وو چې نن اوسبا دې مور ته بیایم د خالد ژوند زیات سخت وو اود خلګو مخکې یې خبرې نشوی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کولی اونانوای هم خلگو ته ویل چې دایې د خور زوی دی خو گونگی دی خبرې نشي کولای.

په دې منځ کې لس ورځې تیرې شوې خالد به هره شپه په دې انتظار کې خوب نه کاوه چې کله به سبا شي چې نانوای یې کور ته بوځي.

خو نانوای په همدې نن اوسبا خالد ته تسلي ورکوله چې په دې شپو کې اختر راغی نانوای یوه ورځ خالد ته نوې جامې راوړلې او ورته یې وویل چې خیاط ته ورشه خو گوره د هغه مخکې خبرې ونه کړې خیاط به جامې درته جوړې کړي.

خالد ورته وویل: نه ماما زه جامې کور ته څان سره وړم زما مور به یې راته جوړې کړي د نانوای فکر نه و او ناڅاپه یې وویل مور به دې اوس ژوندی وي او که مړه وي.

زر ورشه خیاط ته چې بیا نوبت درڅخه نور خلگ نیسي.

خالد چې کله د نانوای خبره واوریدله نو ژړا یې شروع کړه او ژړا کې یې دا چغې وهلې نه نه زما مور نشي مړه کیدلی هغه ژوندی ده تا زه غلا کړی یم نه ولې ا خپل مور ته نه بیایې نانوای ولاړ شو او خالد یې غیږ کې ونیوی او ورته یې وویل: هو مه ژاړه بچیه ستا مور ژوندی ده خو اختر کې به زه اونه ورشو.

خالد: نه نه زه اختر د خپلې مور سره تیروم.

نانوای: هو بچیه د اختر په ورځ به ولاړ شو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد: نه نن خو.

نانوای: نن خو لاره امریکایانو بنده کړې.

خالد: بیابه د اختر شپې ته ولاړ شو.

نانوای: سمه ده خو ته ورشه جامې خیاط ته یوسه.

خالد هم خیاط ته ورغلی خو چې خیاط ورته د جامو اندازه اخیستل ده هغه زاړه وختونه یادیدل چې مور به یې جامې ورته ګنډلې خالد ته به چې کله مور د جامو اندازه اخیستله نو د خالد دنازونو لامله به یوه ورځ د خالد د جامو اندازه کولو چې خالد به مور ته ویل لستوني لنډ کړه او کمیس اوږد کړه خو د عایشې به کله کله دده پر فرمایشونو جنجال ورسره کاوه.

خو نن خالد خیاط ته داسې ولاړ وو چې د یوې خبرې اجازه یې هم نه درلوده.

خیاط د جامو اندازه اخیستله خوخالد په زړو خیالاتو کې تللی وو او سترګې یې ډکې ډکې کیدلې چې پام یې نه وو یو ځل یې خیاط ته وویل: ممی دوه جیبونه ورجوړ کړه.

وروسته یې فکر شو چې موره سره نه بلکې خیاط سره دی ژر یې خبره قطعه کړه.

خیاط حیران شو چې دا څه وایې د خالد څخه یې پوښتنه وکړه چې څه وایې خو د خالد دسترګو څخه اوښکې روانې وې اوخاموش ولاړ وو خیاط بیا دوهم ځل پوښتنه ترې وکړه چې هلکه ولې ژاړې چې په دې وخت کې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خیاط شاگرد خیاط ته وویل: چې دا هلک گونگی او لیونی دی خیاط هم د خپل شاگرد په خبره باور وکړی.

خالد چې کله د خیاطی څخه بیرته نانوایي ته راغی زیات خپه و او ناهیلي بې د سترگو څخه له ورایه معلومیدله نانوای چې کله ولیدل چې خالد ژړلي نو د خالد څخه یې پوښتنه وکړه چې ولې دې ژړلي.

خالد جواب ورکړی چې مور مې یادیدله نانوای دا ځل خالد ته د غصې په ډول وویل: لوی سړی یې لا مور یادوې تاغوندې هلکان په مدرسه کې سبقان وايي په کال یې هم مور نه وي لیدلې.

خالد په جواب کی ورته وویل: ماما زما څکه مور یادیږي چې هغه به اوس چیرته وي هغه مې پلار پسې زیاته خپه وه هره شپه یې ژړل او زیاته بیریدله زموږ کلي کې یواځې زه او زما مور پاتې وو.

کله چې نانوای د خالد خبرې واوریدلې سترگې یې ډکې شولې او چپ پاتې شو.

بیا خالد په همدې انتظار کې اختر راغی اختر ته یوه ورځ پاته وه چې خالد زیات خوشحاله و څکه نانوای ورسره وعده کړې وه چې د اختر شپې ته بې کور ته بیایي خو خالد د سهاره څخه خپل اماده گي نیول شروع کړه هغه فکر کاوه چې نانوای به یې نن ضرور کور ته رسوي خو په همدې تمه بې غرمه راغلله او مازدیگر شو تر لمر لویده پورې یې لا امید و خو کله چې د ماښام اذانونه شروع شول خالد سوړ اسویلی وکړی او تر سترگو یې بې اختیاره اوښکې راغلې نانوای ورته وویل: چې راشه روژه ماتی وکړه خو خالد د سترگو تر کونجونو بد بد ورته وکتل او نانوای ورته داسې ښکاره شو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه د مور اوپلار خخه چې ده جلا کړی وی او په ژړه غوني اواز یې نانوای ته وویل ماما ته درواغجن یې مور مې ویل چې درواغ ویل گناه ده، خو ته ماته هره ورخ درواغ وایې زه پوه شوم چې تا غلا کړی یم خکه مې مور ته نه بیایې، د دې خبرو کولو وروسته خالد سترگو ته لاسونه پورته کړه او ژړا یې شروع کړه نانوای بیا خالد ته تسلي ورکړه چې د اختره وروسته به یې ضرور کور ته بیایې اونن یې خکه نه بوتلو چې لار کې امریکایان ولاړ وه خو خالد نور پر نانوای بې باوره شوی وؤ اود هغه د هرې ورخې درواغو اوتشو وعدو خخه ستړی شوی وؤ خالد ته د اختر شپه زیاته دردونکې وه مور اوپلار یې زیات یادیدل د اختر د شپې نکریزې اوهغه خوشحالي چې ده به د اختر په شپه کوله د هرې یوې انخور یې جلاجلا په خیال کې راتله کله به یې ژړا شروع کړه او کله به یې تیر وختونو یاد شول اوخندا به یې شروع کړه کله کله به یې خیال کې د مور اواز تر غوږ شو نو ژړه غوني غږ به یې خان سره پټ وویل: مورې ته مې یادیږې بیابه یې ایةالکرسی وویل او لاس به یې پورته کړی یاالله ج ما خپل مور ته ورسوه د اختر شپه ورته زیاته اوږده شول نانوای سهار وختي وریجې پخې کړې اوبیا یې خالد ته وویل: چې نوې جامې واغونده، خو خالد چې توله شپه یې په ژړا تېره کړی وه سترگې یې پړسیدلې اوسرې ښکاریدلې په ناهیلي سره یې نانوای ته وویل: ماما زه اختر نه کوم زما مور نشته زه به چاته د اختر مبارکي ورکړم.

د خالد په خبره نانوای ته هم ژړا ورغلله او لږ شیبه چپ وؤ بیا یې سړې کش کړې او خالد ته یې وویل: ولې بچیه ماته مبارکي راکړه خالد ترخه غوندې موسکا وکړه او بیا یې نانوای ته وویل ولې تاته مبارکي درکړم نه خو زما مور نه یې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نانوای: ولې بچیه زه دې دپلار په شان یم.

خالد: خو ماته مور زیاته گرانه ده.

نانوای: ولی پلار دې نه وه درته گران؟

خالد: نه هغه زه اوزما مور یواځې پرېښودلو او دی ولاړی.

نانوای: خو مور هم یواځې پرېښودلې اودرنه ولاړله.

خالد: نه ماما مور پرېښې نه یم زه ترې ورک شوی یم زه په خپل مور زیات گران یم هغه به په ماپسې اوس هم ژاړي هغې بـه هر سهار ماتـه هگـۍ پخولې که ته مې مور ته یوسې هغه به تاته زیاتې پیسې درکړي اوتاتـه بـه دعاگانې وکړي زما مور ډیره ښه ښځه ده د هغې دعاگانې قبلیږي.

دخالد نورې خبرې ژړا ونیولې او نور په خبرو کې مخکې نه شو تللی.

نانوای ته هم نور خوراک خوند ور نه کړی او د اختر وریجې هرڅه ترې پاته شول او ولاړ شو.

خو خالد پوه شو چې دده خبرو نانوای غمجن کړی بیا یې نانوای ته وویل ماما ستاسې کور ته به ولاړ شو ستا مور ته به د اختر مبارکي ورکړو .

نانوای: زما مور مړه شوې ده.

خالد: وای ستا مور مړه شوی؟

نانوای: هو!

خالد: شکر زما مور خو ژوندی ده.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نانوای: هو ستا مور ژوندی ده خو ورځو کې به تا خپلې مور ته وسپارم

خالد: ولې تاخو ویل چې نن ځو.

نانوای: لاره بنده ده ته مانه وینې چې زه خپل کور ته هم نه ځم.

خالد: نوستا مور خو مړه ده ته نو کور څه کوې.

خالد دوه میاشتې نورې هم په همدې نانوایی کې په اانتظار تیرې کړې له دوه میاشتو وروسته په پښتو ژبه هم یو څه پوهیده او لږ لږ پښتو غږیدلی هم شو چې یوه ورځ غرمه یوه بجه د ملي امنیت یو عسکر چې د نانوای شناخته وؤ په منډه نانوای ته راغی او ورته یې وویل:

کاکا ملي امنیت ته خبر راغلی چې ستاسره عرب ماشوم شته امریکایان او ملي امنیت غواړي چې پر تا چاپه ووهي خو ماورته وویل: چې زه به یې معلومات وکړم که رشتیا درسره وي نو له ځان یې وشړه که درسره پیداشو گوانتنامو ته دې بیایي نانوای چې کله د عسکر خبرې واوریدلې وارخطا شو ژر یې خالد له لاسه ونیوی او د هغه جامې یې راواخیستلې او د گرشگ اډې ته راغلی او خالد یې یو موټر کې کښیناوه او موټروان ته یې کرایه ورکړه چې دا ماشوم تر لښکرگاه ورسوه خالد له نانوای څخه پوښتنه وکړه چې ماما دا موټروان ما چیرته بیایي نانوای ورته وویل چې کور ته دې بیایي پلار دې احوال رالیږلی وه خوپام چې پر لارې چاسره خبرې ونه کړې خالد هم زیات خوشحاله سو نانوای د الله ج پر توکل خالد د هلمند موټر کې واچاوه او د هلمند په لور یې رخصت کړی خالد هم غرمې یوې بجې ته د هلمند مرکز لښکرگاه ته ورسیده خو لار کې هم پوه شو چې بل ځای ته روان دې خو بیا یې فکر وکړی چې مور اوپلار به یې د میدان څخه دې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځای ته راغلي وي او دی به يې دلته غوښتی وي کله چې لښکرګاه ته ورسيده ډريور د خالد څخه پوښتنه وکړه چې ته چيرته ځې خالد ورته وويل زه خپل مور پلار ته ځم.

ډريور چې کله د خالد خبرې واوريدلې نو پوه شو چې خالد عرب دی ډريور هم وارخطاشو ځکه دلته هم ديموکراټان او امريکايان په عربو پسې لکه د وږي ليوه په شان ګرځيدل دريور خالد ته وويل: چې ستا مور پلار چيرته دي خالد ورته وويل: چې زه خبر نه يم خو ماما مې ويل چې ستا پلار مور ته دې داسړی بيايي ډريور پوښتنه ترې وکړه چې ستا کور چيرته دی؟ خالد ورته وويل چې ميدان هوايي کې دی ډريور نور هم وارخطا شو هغه فکر کاوه چې يو چا ورته دسيسه جوړه کړې نور چپ شو او موټر يې د مارجې په طرف روان کړی او مازديګر لمانځه ته د مارجې سيستاني سيمې ته ورسيدی ډريور يو کلي ته نژدې موټر ودراوه او خالد ته يې وويل چې هغه نژدې مسجد ته ورشه پلار دې هم هلته دی خالد په ډيرې چالاکی سره له موټره کوز شو او په منډه د مسجد په طرف روان شو د خوشحالی يې د زړه ضربان سل ته رسيدلی وه ساه يې لنډه لنډه کيده او شاوخوا يې حيران حيران کتل لږ لار ورته ډيره اوږده سول او همدا فکر يې کاوه چې اوس به خپل پلار ويني خالد چې کله جماعت ته ورسيده په مسجد کې خلګ پر جماعت ولاړ وه او دخلګو شاه طرف د خالد خوا ته ر خالد فکر کاوه چې کوم امام جماعت ورکوي همدا يې پلار دی ځکه دده پلار په ميدان هوايي کې هم دمسجد ملا امام وؤ خالد هم پرلمانځه ورسره ودريده او د لمانځه منځ کې يې کوښښ کاوه چې د سترګو تر کونجونو ملا امام ته وګوري خو د امام شاه وه پر خالد د مازديګر جماعت ډيرو کال غوندې اوږد شو او فکر کې ويل چې د خپلو سختيو ټولې کيسې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

به مور پلار ته کوي او د هغوي څخه په زړه کې زيات ګيله مند و کله به بې ويل چې د مور پلار سره به ستړي مشي نه کوي اوځان به ترې خپه کوي او کله به يې ويل چې مور به پر مخ مچ کوي او بيابه ځان سره موسکی سو چې مور به يې دده په ليدلو څومره خوشحاله شي اودا يې هم فکر کې وه چې سهار به يې مور ورته هګۍ پخوي اوخيال کې يې دا هم راوګرځيدل چې هغه دده چرګه به يې مور پلار له ځان سره راوړې وي اوکنه.

په همدې فکرونو کې امام سلام وګرځاوه د خالد څخه يو رکعات لمونځ تير و خو له ډيرې خوشحالی څخه يې هغه يو رکعات لمونځ هير شو اوده هم د امام سره سلام وګرځاوه خو کله چې يې امام ته وکتل پردی سړی وه خو بيا هم ډير خپه نشو فکر يې کاوه چې پلار به يې په کور کې وي او جماعت ته به نه وي راغلی خو د کلي خلګ ورته غمجن او قهريدلي ښکاره شول څکه تيره شپه همدې کلی کې امريکايانو د طالبانو د حکومت د يو ولسوال پر کور چاپه وهلې وه او د کور ټول غړي ښځې او ماشومان يې ورته شهيدان کړي وه او ولسوال يې ځان سره وړی وؤ.

اود چاپې پر مهال يې په مسجد کې لس د ديني زده کړو شاګردان هم شهيدان کړي وه چې په همدې مسجد کې يې سبقان ويل.

په کلي کې ويره او د غم فضا خواره وه کليوال ټول غمجن وه خو هر يو له بيرې يو بل ته غم شريکی هم نشول کولای څکه د امريکايانو جاسوسان کلي کې ګرځيدل او هر چا چې به فقط د طالب نوم واخيستی سمدستي به يې خبر امريکايانو او د هغوي مزدورانو ته رساوه.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو د خالد راتګ کلي ته یو تصادف وه څکه ډریور هم نه پوهیده چې په دې کلي کې امریکایانو خپل اصلیت ښودلی او له حده زیات ظلم یې کړی دی.

خالد د جماعت شاه صف کې ولاړ ووځ دلمانځه وروسته یې به تلواري شاوخوا کتل او زړه کې یې دا هیله وه چې ګوندې خپل پلار به ووینې خو خبر نه وه چې پلار یې درې میاشتې مخکې په قلعه جنګي کې شهید شوی دی او هډوکي یې لا سوځول شوي دي.

له جماعته پس د کلي خلګ یو یو له جماعته وتل خالد یې نندارہ کوله خو د نانوای خبره ورته یاده وه چې چاسره به خبرې نه کوي کلیوالو هم ډیره توجه څکه ورته ونه کړه چې هغوي فکر کاوه چې د یو کلیوال خپلوان دی او د شهیدانو فاتحې ته به د خپل مور پلار سره راغلی وي.

خو خالد د مازدیګره څخه تر ماښام لمانځه پورې انتظار وکړی چې کله د ماښام د اذان وخت شو د خالد زړه له خوشحالۍ بیا په ټوپو شو او فکر یې کاوه چې اوس به یې پلار راشي د جماعت څخه د باندې چې به د چا د قدمونو او بوټانو اواز راغلی خالد به فکر کاوه چې دا به یې پلار وي هر سړی چې به جماعت ته داخلیده د خالد په فکر کې به یوځل د خپل پلار تصویر ګرځیده په دې انتظار کې به یې کله کله عقل مغلوب شو او پردی سړی به ورته پلار ښکاره شو، خو چې کله به یې زړه وغوښتل چې ورمنډه کړي نو بیابه پوه شو چې پلار یې نه دی اذان وشو امام اقامت وکړی او جماعت ودریده خو خالد نیت نه و تړلو او خلګو ته یې کتل د اول رکعات ترپایه خالد نیت ونه کړی او په صف کې ولاړ ووځ دروازې ته یې کتل چې کله امام رکوع ته ولاړی خالد هم نیت وتړی او رکوع ته پسې کوز شو د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماښام لمونځ هم وشو کلیوال یو یو له مسجده ووتل مسجد کې تاریکه شول خالد هم د مسجد بهر کښیناستی د هیڅا هم خالد ته فکر نشو جماعت خالي شو کلیوال ټول ولاړل خو خالد لا ناهیلي نه وؤ او فکر یې کاوه چې دماسختن لمانځه ته به یې پلار راشي خو په زړه کې پلار ته زیات غصه وه چې ولې پر وخت دده بیولو ته نه راځي شپې هم خپل وزرې وغوړولي یخ اوتیز باد هم لګیده او نری نری باران هم شروع سو خالد د دې لپاره چې لوند نه شي د مسجد دیوال ته ځان پناه کړی که څه هم یخني زیاته وه خو خالد د خوشحالی لامله بیخي یخني ته فکر نه وه هغه فکر کاوه چې پلار به یې اوس راشي اودی به تر لاس ونیسي او کور ته به یې بوځي په خالد په همدې یخنی کې ماسختن شو او امام اذان وکړی خالد بیا خوشحاله شو امام دمسجد څراغ بل کړی خالد هم په منډه ولاړی او جماعت کې کښیناستی اوبیا یې سترګې د مسجد دروازې ته ونیولې بیا ټول خلګ راغلل د خالد پلار نه وؤ خالد باندې لړ لړ بیره راتلل او زړه یې غم نیوی څکه نوره شپه راروانه وه کلیوال یو یو له مسجده ووتل او جماعت ټول خالي شو اخر کې یوسپین ږیری اویو خالد سره پاته شول چې سپین ږیري له نفلو وروسته خالد ته وویل هلکه څه ولاړ شه کور ته ناوخته دی زه نور د مسجد څراغ مړ کوم او مسجد بندوم خالد هم له مسجده راووتی اوسپین ږیری د جماعت دروازه بنده کړه خالد حیران شو چې اوس څه وکړي زړه یې ډار ونیوی په سترګو یې توره شپه سول مخې ته یې هر شی پیری او بلا ښکاره شول یو خواته یې منډه کړه مخې ته یې ولاړ توت پیری ښکاره شو ژر یې مخ راوړه بلې خوا ته یې منډه کړه خو د جماعت دیوال ورته د غر غوندې ښکاره شو هر طرف ورته خطرناک ښکاره کیده له ډیرې ناتوانی یې خپل سترګې پټې کړې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بو شيبه يې سترګې پټې کړې وې او وروسته يې په ورو ډول خپلې سترګې خلاصې کړې چې ګوري باران هم تيز شو خالد د جماعت مخکې د پول طرف ته منډه کړه او تر هغه پول لاندې شو زړه يې زيات درزيده نږدې وه چې له ډاره د زړه حمله پرې راشي په ټول عمر دومره بيره پرې نه وه راغلې له زياتې بيرې يې ژړلی هم نشول هغه فکر کاوه که وژاړي پيران او بلاګانې به په خبرې شي له ډار او يخ څخه يې بدن لړزيده د پول لاندې پر يوه اړخ پروت و بدن يې وچ شو خو له بيرې نه بښوريده دسترګو څخه يې د اوښکو دارې رواني وې د مسجد څنګ ته د کلي سپي هم راغلل او غپا يې شروع کړه چې د خالد بيره يې نوره هم زياته کړه د خالد بدن د يخ لامله قرار قرار سره را ټوليده خالد اخر څنګونه نس ته ورکړه او راټول غوندې شو خو له زياتې بيرې يې يخ ته بيخي فکر نه و شپه ورو ورو نوره هم يخيدل خالد له دې بيرې چې يابه يې سپي وخوري اويا به يې بلا ووهي د پول څخه نشو راوتلای خالد د شپې نيمايي کې خپل حواس له لاسه ورکړل او لاسونو او پښو يې هم د يخ لامله کار پريښودی چې د سهار اذان سره يو ځل بيا په هوش کې راغی چې د مسجد له خوا د امام د پښو اواز راتلی خالد چغه وکړه او د ماما نارې يې شروع کړې امام وارخطاشو خو چې کله يې د پله لاندې لاسي برق ونيوی نو وې ليدل چې خالد غلی او راټول غوندې پروت دی امام غږ پرې وکړی.

څوک يې؟ څوک يې؟

خالد: ماما زه يم يخ مې کيږي.

امام: ته څوک يې؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد: خالديم ماما بدن مې درد کوي.

امام هم ور کوز شو او خالد يې غېږ کې راواخيستی او د جماعت پر ځای يې کور ته راوړی او بخاري يې ورته ولګوله او بيستره کې يې پټ کړی د امام ميرمنې د امام څخه پوښتنه وکړه چې دا دې څوک راوستی امام ورته وويل: چې زه يې هم نه پېژنم ډير ښکلی ماشوم دی او غريب يې هم ښه زده نه دي يخ نيولی ده ته يې تود کړه زه جماعت ته ځم له جماعته پس به يې معلومات وکړو.

د امام ميرمنې پرې بله بيستره هم واچول او لمانځه ته ولاړه.

خالد بيستره کې ځان سره ژړا شروع کړه او خوشحال يې چې د تېرې شپې زړه هم اوس تش کړي څکه ماښام يې له بيرې او داره ژړا هم نشول کولای او د شپې دردونکي تصويرونه يې ذهن کې راتلل او زيات زوريده مور يې هم سترګو سترګو ته کيدله يو ځل يې زړه وخوښتل چې د امام د ميرمنې غېږ ته ځان واچوي خالد ډير ناهيلې شوی وږ دار او بيرې د هغه په مغزو کې ځای نيولی وو مينې شفقت او ترحم ته يې زيات ضرورت درلودی.

خالد چې کله لږ تود شو وروسته يې ډوډی ته هم اشتها راغله څکه خالد تيره شپه ډوډی نه وه خوړلې يواځې يې تيره ورځ سهار يې ډوډی خوړلې وه خو خالد شرميده د امام ميرمنې ته يې د ډوډی د خوړلو نه شول ويلی امام د جماعت کولو وروسته مقتديانو ته وويل چې يو نابلده ماشوم مې پيداکړی که د هر چا وي نو د دوئ کور کې دی خو کليوالو کې چا ونه ويل چې د دوئ له کوره ماشوم ورک شوی دی، په دې ورځو کې د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسجد د ماشومانو سبقونه هم رخصت وه امام له جماعته کولو سمدستي وروسته کور ته راغی، امام چې وکتل چې خالد اوس تود شوی نو خالد ته یې وویل ته د چا زوی یې؟ دلته کلي کې د چا کور ته راغلی یې؟

خالد ورته جواب کی وویل: چې زه د عزام زوی یم او خپل پلار پسې دلته راغلی یم امام وروسته پوه شو چې ماشوم عرب دی او په عربی ژبه ښه خبرې کولای شي نو دخالد سره یې عربي خبرې شروع کړې لږ شیبه وروسته امام د خالد بکس ته پام شو او د خالد څخه یې پوښتنه وکړه چې په دې بکس کې څه دي خالد ورته جواب کې وویل: چې دا مې جامې دي.

امام په خندا کې خالد ته وویل ته راکړه زه یې وګورم بمونه خوبه دې نه وي راوړي خالد هم بکس ورکړی امام چې کله بکس خلاص کړی نو هغه د عایشې لیک په لاس ورغی چې د لیک د ویلو وروسته د خالد په تولـه کیسه پوه شو د لیک لاندې یې زیاتې روپۍ او طلاهم ولیدل څکه نانوای د خالد یوه روپۍ هم نه وه ضایع کړې، وروسته خالد امام ته د نانوای سره د تیر سوي ژوند کیسه هم وکړه او خالد امام ته وویل: چې زه د قرانکریم حافظ هم یم امام او خالد لا مجلس نه وه ختم کړی چې د امام میرمنې د سهار چای تیاری کړی او د سهار چای سره یې هګۍ هم تیارې کړې وې خالد چې کله هګۍ ولیدلې نو خپله مور یې یاد شوله چې هر سهار به یې ده ته هګۍ پخولې سترګې یې ډکې شولې اواز یې ژړه غونی شو امام چې کله وغوښتل د خالد څخه پوښتنه وکړي خو پوه شو چې خالد ته ژړا راغلې نو خالد یې یوه شیبه پریښودی او خپلې میرمنې تـه مخاطب شـو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې ته يې د خالد تړوله کيسه وکړه د امام ميرمنې هم د خالد دردونکې کيسې ته زيات وژړل.

خو امام تر هر څه زيات د خالد ساتنې ته وارخطا وؤ څکه يوه شپه مخکې هم دلته امريکايانو چاپه وهلې وه خو له لږ څنډ وروسته يې فيصله وکړه چې خالد به له دې کلي څخه لږ ليرې د خپل خسر احمدشاه اکا کورته وړي.

خالد چې کله ناشته وکړه نوامام پر خپل موټرسايکل شاته کښيناوه او د خپل خسر کور ته يې بوړو.

د امام خسر احمدشاه اکا چې اوس نو سپين ږيرى وه پنځه زامن يې درلودل چې دوه مشران زامن يې ايران کې مزدوري کوله او دريم زوى يې د هيواد څخه بهر پاکستان کې سبقان ويل اوڅلورم زوى د خالد د پلار غونډې د طالبانو په تشکيل کې تللى وه چې په کندز کې محاصره شوى وه اود مرگ او ژوند درک يې نه وؤ او پنځم او تر ټولو کشر زوى يې مصطفى پر کور و او جماعت کې يې سبقان ويل او مکتب يې هم وايه مصطفى څوارلس کلن وه خو د هغه عجيبه صفاتو هغه په ټول کلي کې مشهوره کړى وه مصطفى په هر څه کې په خپلو همزولو لاس برى وه د کلي د ماشومانو مير و او په کلي کې يې د ماشومانو څان ته دلگۍ درلودله هغه ته خپل ماشومان ملگري زيات گران وه که به په کلي يا مکتب دده ملگري چاسره جنجال وکړى نو مصطفى به نيغ د خپل ملگري په دفاع کې ولاړ و په مکتب کې چې به هر څوک د مصطفى په دلگۍ کې داخل وؤ نو هغه به سرې سترگې گرځيدى او نورو ماشومانو به پورته ورته کتلى نسول مصطفى د شوخۍ سره ډير لايق او با استعداده هلک هم وه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصطفی یو بل عادت دا وه چې خپل او دملګري انتقام یې چانه نه پربښودی که څه هم ماشوم وه خو پیغور او دمړو سترګو ژوند څخه یې زیاته کرکه درلودله یوه ورځ ورته د کلي امام پیغور ورکړی چې څنګه محمود تر تا په درجه مخکې دی مصطفی درې میاشتې مسلسل هره شپه تر دولسو بجو درسونه وویل او په امتحان کې یې خان تر محمود مخکې کړي.

خالد غرمه مهال د مصطفی کور کې حیران ناست وه او دغرونو غونډې غمونه یې پر دماغ پراته وه د خالد د سترګو اوښکې.خلاصې شوې وې او له زیاتو مشکلاتو لامله په روحي تکلیف اخته سوی وه.

خالد نور پوه شوی وه چې مور اوپلار یې د همیشه لپاره بایلل خو د مصطفی کور ورته څه د زړه سکون بخښونکی ښکاره شو، څکه د مصطفی مور ډیر زیاته مهربانه وه او خالد ته یې زیاته تسلي ورکړه اوهغه ته یې وویل چې زه هم ستا مور یم خالد ته یې پاکې جامې ورکړې او هغه ته یې د خان مینځلو لپاره اوبه تودې کړې خالد چې کله خان ومینځی د تشناب څخه راووتی د مصطفی مور ورته وویل: چې دلته لمر ته کښینه چې تود شې خالد لا هم هغه لمر ته ناست وه چې مصطفی له مکتبه راغی چې کله یې پر خالد سترګې ولګیدلې نو ورته یې ومسل خالد هم د خندا په دول خوله خلاصه کړه مصطفی اطاق ته ولاړی او د ښوونځي بسته یې کیښودله او مور څخه یې پوښتنه وکړه چې دا هلک څوک دی مور یې جواب ورکړی چې عرب مسافر دی او مور پلار ترې ورک شوي دي او ټوله کیسه یې مصطفی ته وکړه مصطفی هم راغی د خالد سره یې ستړي مشي وکړه او د غرمې ډوډی دواړو یو ځای وخوړله خو په دې ځای کې هم

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد سم په امن کې نه وه څکه امکان یې درلودی چې دلته هم امریکایان چاپه پرې ووهي خالد دلته هم د هرچاسره خبرې نه کولې او احمد شاه کاکا له ډاره خالد ته د شپې له کور څخه لیرې په بیتهک (میلمستون) کې بیستره واچوله او مصطفی ته یې وویل چې تـا اوخالـد به ماښام هلته بیده شئ.

خالد چې کله دا خبره واوریدله بیا وارخطاشو څکـه خالـد د شپې داریـده ماښام چې کله ډوډی وخوړل شول مصطفی اوخالد دواړه د بیتهک په طرف ولاړل او احمدشاه کاکا دواړه پوه کړه کـه چیـرې چاپـه راغلـل نـو دواړه به د میلمستون څخه تیښته کوئ کله چې دواړه میلمستون ته ورسیدل نو خالد مصطفی ته وویل چې زه دلته داریـږم خـو مـصطفی ورتـه وویـل چـې مه داریږه زه درسره یم مصطفی بیخي ډار نه پیژنده هغه به د شپې په هدیره کې د ملګرو سره د مرغانو ښکار کاوه خو خالد نن شپه زیات نـه داریـده څکـه مصطفی ورته ډاډ ورکاوه دواړه په خپلو بیسترو کې پریوتل او بیا ورته خالد د خپلو خواریو او تلکلیفونو داستان شروع کړی.

مصطفی هم ورته غوږ نیولی وه د شپې تر یوې بجې پورې خالـد مـصطفی ته خپله کیسه کوله څکه چې د خالد پښتو ژبه لا سـمه نـه وه زده او په ډیر مشکل یې مصطفی پوه کړی او مصطفی ته یـې دا هـم وویـل چـې دی بـر خپل مور اوپلار زیات ګران وۆ.

د مصطفی او خالد خای هم هغه بیتهک شو له څه مـودې تیریـدلو وروسـته مصطفی اوخالد یو بل سره عادت ونیوی او یو بل ته زیات ګران شول خالد که مور پلار د لاسه ورکړه خو مصطفی یې پیداکړی چې د مصطفی مینې د خالد څخه د مور پلار غم سپک کړی وۆ.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد او مصطفی لکه ندیم اوندم مرغان بیخي د یوبل څخه نه جلا کیدل که مصطفی غیرتي وو نو خالد هم تر مصطفی په غیرت کې کم نه وو.

خالد له مصطفی څخه په لږه موده کې ډیر ژر پښتو ژبه په مکمل ډول زده کړل مصطفی اوخالد دواړو د کلي پر ملاصاحب سبقان شروع کړه مصطفی تر خالد زیات کتابونه ویلي وو خو خالد بیا د قرانکریم حافظ و

یوه شپه چې هوا هم طوفاني وه تیز باد لګیده او په اسمان کی تالنده او بریښنا هم وه مصطفی اوخالد په خپل اطاق کې په خواږه خوب ویده وه

چې دطیارو غږ شو خالد دطیارو غږ له خوبه ویښ کړی خوبیرته یې زړه خوب یو وړی مگر دطیارو غږ شیبه په شیبه په لوړیده خالد بیا له خوبه بیدار شو داخل د طیارو اواز ډیر زیات لوړ و خالد وارخطا شو ژر یې پرمصطفی غږ وکړی مصطفی چې کله را پاڅیدی نو پوه شو چې د امریکایانو چاپه ده په وارخطا غږ یې خالد ته وویل:

زه چي وایم دکافرانو چاپه ده

خالد: څه څه چاپه؟

مصطفی: هو

خالد: اوس به څه کوو؟

مصطفی: نه پوهیږم.

خالد: درځه چي کور ته ولاړ شو زه بیریږم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصطفی: نه نه کور ته نه خو بابا ویل که د امریکایانو طیارې راغلې تاسې به کور ته نه راځئ بهر به منډه وهئ ونوکې به پټیږئ مصطفی اوخالد به همدې خبرو مشغول وه چې دطیاروغږ دومره لوړ شو چې د دوئ دوو خبرې پکې ورکې شوې اخر مصطفی خالد له لاسه ونیوی او دواړو له اطاقه منډه کړه له لږ منډې وروسته مصطفی یوې دنګې ونې ته ودریدی خالد یې د لاس په اشاره پوه کړه چې ونې ته در وخیژه خوخالد ورته وویل چې زه ونې ته نشمه ختلای مصطفی په تیزی سره د ونې بیخ ته په ګونډو شو او وروسته یې خالد ته وویل چې زما اوږو ته پورته شه د خالد چې د وارخطایي څخه لاسونه ریږدیدل په ډیرې تیزی سره د مصطفی اوږو ته وختی مصطفی ورو ورو ولاړیدی چې وروسته خالد د ونې ښاخ ونیوی او ونې ته وختی سمدستي مصطفی هم ورپسې ونې ته وختی دواړه په ونه کې ولاړ وه ډیر زیات وارخطا وه خود خالد په مصطفی لږ زړه ډاډه و مصطفی چې مخکې له داسې حالت سره نه و مخ شوی زیات حیران ولاړ وه لږ شیبه وروسته په اسمان کې دطیارو څخه د ګروپ په شان شیان وغورځول شول چې شاوخوا یې د ورځې غوندې رڼا جوړه کړه خالد چې کله رڼا ولیدله نو مصطفی ته یې وویل اوس ترې نشو پټیدلای مصطفی دخالد په خوله لاس ونیوی او ورته یې وویل: چوپ شه غږ مه لره نه موویني خالد اومصطفی له پاسه ننداره کول چې دوه هلیکوپتر طیارې راغلې او د مصطفی د کورڅنګ کې په پټې کې کښیناستلې چې دکښیناستلو سره سم خړ رنګه دریشي په تن عسکر ترې په منډه راکوز شول اوټولو دمصطفی دکور په طرف منډې وهلې د کور دروازې ته نژدې ټول عسکر پړمخې پریوتل یو عسکر یو تور غوندې شی د دروازې په طرف ور وغورځاوه چې له غورځولو سره سم درز شو او تور دودونه پورته شول خالد له ډاره په ونه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې خان د مصطفی غېږ ته غوځار کړی مصطفی په یوه لاس د ونې ښاخ
نیولی وه په بل لاس یې دخالد سر د خپل څیګر سره نژدې ونیوی او په
سترګو یې د خپل کور وطرف ته کتل عسکر چې کله کور ته ننوتل
سمدستي ډزې شروع شوې خالد له ډاره په خپلو غوږونو لاسونه ونیول له
ډزو څخه څو ثانیې وروسته د ژړا اوازونه اوچغې شروع سولې مصطفی
اوخالد په حیران ډول په ونه کې ولاړ وه نه پوهیدل چې د دوئ په کور کې
څه روان دي له دوه ساعته وروسته لومړی یوکس چې ساده توري جامې
یې په تن وې اومخ یې په څادر پټ کړی وه له کوره راووتی اومخ د
مصطفی اوخالد د خوب داطاق په طرف یې منده کړه د شاه له طرفه یې
امریکایانوهم منډې وهلې ژر اطاق ته داخل شول خوشیبه پس له اطاقه
راووتل درې امریکایي عسکر اویو مخ پټی سړی راغلل اودهمدې ونې
لاندې ودریدل چې مصطفی اوخالد پکې پټ وه مخ پټي سړي له لږ ځنډ
وروسته خبرې شروع کړې او یوبل کس ته یې وویل ترجمان صاحب ته
دوئ ته ووایه چې مادقیق څارل د ماښام تر اذانه دواړه دلې وه نه پوهیږم
چې په دې نیمه شپه کې چیرته پټ شول که صحي تلاښي وکړو باور لرم
چې پیدا به یې کړو مصطفی چې کله اواز واوریدی نو پوه شو چې داکس
د دوئ دکلي هغه د سدو پلار چې خلګو ورته مامور خلقي وایه هغه دی له
لږ ځنډه وروسته هلیکوپټر طیارې بیرته راغلې او پر هم هغه ځای کښیناستلې
عسکرو ټولو منډه کړه اوبیرته طیارې ته پورته شول او وروسته طیارې بیرته
هواته پورته شولې او ولاړلې مصطفی اوخالد هم له ونې راکوز شول اومخ
پر کور یې ورمنډه کړه چې کله کورته داخل شول لومړی یې خپل پلار په
وینوکې لړنده ولیدی ورمنډه یې کړه او پر پلار یې نارې کړی بابا بابا پورته
شه خوبابا یې غبرګ نه کاوه دمصطفی په نارو سره د اطاقه څخه د مصطفی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور چي زياته وارخطا وه هم رامنده کړه اوچغې يې شروع کړې د دوی لاهمدا چغې وهلې چې کليوال هم راغلل د کلی امام چې کله مصطفی اوخالد وليدل نودواړه يې تر لاس ونيول اوپه زوره يې کش کړه مصطفی په ژړا کې زور کړه او لاس يې د ملاامام له لاسه خوشې کړی اوبيرته دخپل پلار په مړه جسد يې غېږ تاو کړه امام دوهم وار مصطفی له لاسه ونيوی او کش يې کړی او د کوره يې وايستل او خپل کور ته يې بوتلل اوهلته يې کښينول اوبيايې مصطفی ته وويل چې چاپه په تاسو پسې راغلي وه اوتاسې دوه يې بنديان کولاست خوداچې تاسې تري پټ سواست خدای وژغورلاست که تاسې اوس کور کې خلګ ووينې نوکيدای شي بياجاسوسي ورته وکړي اوبيرته امريکايان راشي نوتاسې زموږ کور کې تر هغه و اوسيږئ چې زه خونډي ځای درته پيداکوم خالد اومصطفی د ورځې تر لسو بجو د ملاامام په کور کې وه چې پر لس بجي يو کس راغی او دواړه يې د موترسيکل تر شاه سپاره کړه او د دوه ساعته مزل وروسته يې يو بازار کې ښکته کړل چې هلته يو موتر چلونکې ناري وهلې چې هلی ګردی ځنګل دوه نفره کم دي چې حرکت کوو.

وروسته موترسيکل چلونکي وموتر چلونکي ته وويل چې دادوه ماشومان به دګردي جنګل بازار ته ورسوې او په بازار کې به يې دمرکزي جامع جومات امام ته تسليم کړې او د مصطفی به لاس يې يو خط هم ورکړی او ورته يې وويل چې کله مو هلته ملاامام پيداکړی داخط به په لاس ورکړې او موترچلونکي ته يې کرايه ورکړه اونور موترسايکل ته وختی اوترې روان شو مصطفی اوخالد دواړه موترکې حيران ناست وه دواړه زيات خپه وه خوخالد چې مخکې له سختيوسره عادت شوی وه زيات خپه نه وه د موټر له حرکت وروسته خالد مصطفی ته وويل چې مور به مې ويل چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرتکلیفونو باندې صبر زیات ثواب لري هرڅوک چې پرتکلیف صبر وکړي الله ج به جنتونه ورکړي خالد همداسې په خبرو لګیاوه چې مصطفی ته تسلي ورکړي خومصطفی چوپ وه اوهیڅ یې نه ویل کله کله به یې د خالد خبرو ته د هوپه ډول سر وښوراوه له یوساعت مزل وروسته دواړه چوپ شول له اوږدې خاموشۍ وروسته مصطفی خالد ته وویل زما پلار هم مړ شو په دې خبره سره د مصطفی له سترګو اوښکې روانې شولې اوپه اوښلنو سترکو یې خالد ته وویل نور به زه پلار نه لرم بابا مړ شو خالد یې خبره ور ونیول او ورته یې وویل مړ مه وایه شهید ووایه الله ج به هغه جنت ته بوځي او بیابه موږ هم ورشو خالد بیا ورته وویل ته خوشکر مور لرې خو زمانه مور اونه پلار شته چې په دې خبره سره د خالد هم له سترګو اوښکې راغلې خو مصطفی پوزه کش کړه اوښکې یې پاکې کړې اوبیا یې وویل خالده دعا کوه چې زما اوستا ږیرې مراشي اوځوانان شو بیابه یې له امریکایانو سم انتقام اخلو خالد وویل اه کاش چې ځوان وای بیا زه د دې امریکایانو په چل ښه پوهیدم دوئ په همدا مجلس اخته وه چې مازدیگر مهال یو واړه بازار ته موټر ورسیدی اویو مسجد ته موټر چلونکي موټر ودراوه خالد اومصطفی ته یې وویل چې د همدې مسجد امام پیداکړې دواړه له موټره کوز شول او جماعت ته ورداخل شول کله چې یې ملاامام ولیدی مصطفی ورته هغه د خپل مسجد د امام خط په لاس ورکړی امام چې کله خط ووایه نو دواړه یې د مسجد حجرې ته راوستل او ورته یې وویل چې نور به تاسې دواړه همدلته سبقان وایاست.

مصطفی اوخالد دواړه همدلته پاته شول د مصطفی د پلار د مرګ یوه میاشت وروسته د مصطفی دواړه وروڼه هم له ایران څخه راغلل دابل کال کوچنې اختر ته یې طالب ورور هم له پاکستانه څخه په رخصتی راغی کله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د پلار له مرګه خبر شو نو زیات خپه شو او وروسته یې په وارخطايي د
وړوکي ورور مصطفی پوښتنه وکړه مور یې جواب ورکړی چې هغه هم
دهغې ورځې څخه د عرب ماشوم سره تللی بیانـه دی راغلی د کلي
ملاصاحب استولی دی نور یې مور هم معلومات نه لرو خوملاصاحب وايي
چې جوړ روغ دی ما دې مشر ورور ته وویل چې اختر ته یې راوله خوهغه
وايي نه چې هلته خوندي دی باید هم هلته اوسي که راشي هسې نه چې
امریکایان چاپه پر ووهي د عرب سره دی هم اوس د امریکایانو په تور
لیست کې دی د مصطفی طالب ورور د اختر تیرولو وروسته د کلي د
ملاصاحب څخه د مصطفی اوخالد ادرس واخیستی او دی هم پسې راغلی
اود مصطفی اوخالد سره یې یوځای درسونه شروع کړل مصطفی اوخالد
پوره دوه کاله هم هلته پاته شول اوسبقان یې ویل یـوه شپه د دوئ حجرې
ته یوملیمه طالب راغلی وؤ او د لږ مجلس وروسته یې مصطفی ته وویل
چې هلمند ته د جهاد لپاره ځم اوهلته د امریکایانو سره جهاد کوم مصطفی
چې کله داخبره واوریدل نو یې هغه طالب ته وویل چې ماهم درسره بوځه
هغه طالب ورته وویل چې زه به مو خپل مشر ته بوځم مصطفی ترې
پوښتنه وکړه چې ستاسې مشر چیرته دی ملیمه طالب جواب ورکړی چې
هغه هم دلته نژدې په بل مسجد کې ملیمه دی مصطفی ورته وویل: چې
سهار به حتمي ما خپل مشر ته بیایې ملیمه طالب هم ورته وویل چې سمه
ده سهار دواړه ملیمه طالب او مصطفی د طالبانو مشر ته ورغلل طالب
مشر ورته د جهاد اجازه ورکړه خودا یې ورته وویل چې باید په خپله سیمه
کې جهاد شروع کړې اوهلته خپل ځان ته ملګري هم پیداکړې اومصطفی
یې د خپل سیمې مسئول وښاکه د دې تر څنګ یې ورته وویل چې د
طالبانو د زاړه تحریک یوځه اسلحه ما هلمند کې پټه کړې ده چې د دې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لخه بوه توپنچه او کلاشنکوف ناته درکوم خونوره اسلحه اومهمات به خپله پیداکوي مصطفی هم ورسره خوښه کړل او د طالب مشره خخه یې رخصت راواخیستی او په منده خپلې حجرې ته راغی اوپر خالد یې زیری وکړی اوخالد چې کله د دې کیسې خخه خبرشو له سترګو خخه د زیاتې خوشحالی اوښکې راغلې بیادواړه سرغیږ په غیږ شول خالد مصطفی ته وویل چې کلاشنکوف به ماته راکوي مصطفی د توکو په دول ورته وویل چې نه یاره ستا شکل کلاشنکوف ته نه دی شوی خالد ورحمله کړه اود مصطفی لاس یې تاو کړی او ورته یې وویل چې نه کلاشنکوف زما دی مصطفی ورته وخندل او ورته یې وویل چې لاس مې کړه ایله درکوم یې کله چې یې خالد لاس ایله کړی مصطفی ورته وویل چې هلکه اوس مې لږ احترام کوه امیر او قومندان دی یم بیا دواړو سره وخندل دواړه ډیر زیات خوشحاله وه خو مصطفی خپل مشرطالب ورور نه و خبر کړی خو ورځې وروسته دواړه هلمند ته راغلل دواړو ورخ له کلي لیرې په دښته کې له کوچیانوسره تیره کړه اود شپې کلي ته د مسجد د امام کور ته راغلل.

اودغه دروازه یې وټکول امام چې کله بهر راغی مصطفی اوخالد یې نه پیژندل خکه پوره دوه کاله یې نه وه لیدلی مصطفی پر ملاصاحب غږ وکړی او ورته یې وویل ملاصاحب خیر خیر مه راته ګوره خپل خلګ یو ملاصاحب چې کله د مصطفی اواز واوریدی نو پر مصطفی یې غیږ راتاو کړه او وررته یې وویل:

امام: اوهو تاسې دې الله راولي ماشاءالله داخوخوانان سوی یاست

مصطفی: هو ملاصاحب خونه هم سپین ږیری شوی یې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

امام: چوپ شه هلکه زه خولا څوان یم هسې زړه راته مه اچوه.

مصطفی: هههه ملاصاحب سپین ږیری شوی یې هسې ځان ته تسلي ورکوې.

امام: ښه تاسې دا راته ووایاست کله راغلي یاست.

خالد: همدا اوس راغلو اول ستاسې کور ته راغلو.

مصطفی: هههههه ملاصاحب تا له کلي بیولو و تاویل بیابه رانشې څنګه بیرته راغلو.

امام: ښه تاسې ودریږئ زه یو ځل د مصطفی پر کورنی زیری کوم دمصطفی مور به سم زیری راکړي ځکه په دې لیوني پسې زیاته خپه ده

خالد: هههه ملاصاحب دا بد شکله یې هم یاداوه.

مصطفی: نه ملاصاحب زموږ کور مه خبروه موږ په پټه راغلي یو

امام: په پټه ؟

مصطفی: هو

امام: ولي؟

مصطفی: هههه ملاصاحب کور ته موبیایې که ټول مجلس همدلته راسره ختموې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

امام: افففف ماچې تاسې ولیدلاست له خوشحالی هر څه راڅخه هیر شول ته صبر زه کورکې تاسې ته کوټه سمه کړم ههها تاسې خو القاعده اوترهګر یاست د خلګو څخه په پټه ګرځئ.

امام: کور تـه ولاړی او لـږه شیبه وروسته بیرتـه راغلی او دواړه یـې کورتـه بوتلل.

مصطفی اوخالد د امام سره خپل ټول راز شریک کړی او ورتـه یـې وویـل چې نور به دوئ د همدې کـلي څخـه جهاد شروع کـوي د کـلي امـام هـم ورسره خوښه کړه او ورته یې وویل چې اول ملګری مو زه یم او یوه توپنچه زه هم لرم دا هم تاسې تـه درکـوم لـه دې خـبرو وروسـته مـصطفی د خپلـو ماشومتوب د ملګرو په اړه ترې پوښتنه وکړه امام ورتـه دټـول کـلي ځوانـانو باره کې معلومات ورکړه او ورته یې داهم وویـل چـې ځینـې د ماشـومتوب ملګري یې عقیدوي خـراب شـوي دي د حکومـت عـسکرجوړ شـوي دي باید له هغوئ سره ونه وینې مـصطفی اوخالـد او د کـلي امـام پـه دریـو سره لومړنی جهادي پلان داسې جوړ کړی چې بایـد د شـپې لـه خـوا کـلي کـې شب نامې وویشي او کلیوال خبر کړي.

څو شپې وروسته مصطفی اوخالد دامام پر موټرسیکل په ټوله ولسوالی کې دشپې له خوا خطونه وویشل او خلګو ته یې خبرداری ورکړی وه چې نـور د حکومت له کارونو لاس واخلئ او د اشغالګرو سره کـار ونـه کـړئ کنـه د اسلامي امارت له خوا به ووژل شئ اوځوانانو ته یې د امریکایـانو پـه مقابـل کې د جهاد شروع کولو بلنه ورکړې وه سهار چې د کلي خلـګ مـسجد تـه راغلل او خط یې ولیدی ټول حیران شـول پـه ټولـه ولـسوالی کـې غوغـا او شور و چې طالبان بیا پیداشوي دي د ټولو خلګو د بحث موضوع همـدا وه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کليو اوجماعتونو کې بس همدا خبره شروع وه حکومتي کسان اوجاسوسان زيات وارخطا وه زيات خلګ خوشحاله وه خو له ډاره يې خپله خوشحالي ښکاره کولای نشول ماښام په تاريکه کې مصطفی اوخالد د امام کور ته راغلل او د امام څخه يې پوښتنه وکړه چې د شب ناموبه اړه د خلګو غبرګون څه وه؟ امام جواب ورکړی چې ټول خلګ خوشحاله وه له ډاره چوپ وه مګر يو مامور خلقي له خولې لاس اخيستی وۀ اميرالمومنين ملامحمدعمرمجاهد او طالبانوته يې ښکنځل کول او ويل يې چې يو خل د خلقيانو داسې ښه حکومت راغی هم داخينو د جهاد په نوم خراب کړی اوس بيا دا حکومت خرابوي مصطفی چې کله د مامورخلقي نوم واوريدی يو ډول تکان يې وخوړی او د مخ رنګ يې واوښتی امام ته يې وويل:

مصطفی: څه څه مامورخلقي لاهمدلته کلي کې ژوند کوي؟

امام: هو.

مصطفی: اوس څه کار کوي؟.

امام: د کلي په مکتب کې سرمعلم دی ښه پيسې اودنيا يې هم اوس پيداکړې ده خلګ پسې درواغ هم وايي چې د امريکايانو جاسوس دی هغه مشر چرسي اوغل زوی يې کابل ته استولی دی خلګ وايي امريکايان ملي اردو جوړوي په هغه کې يې داخل کړی.

مصطفی: ملاصاحب خلګ درواغ نه وايي مامور خلقي جاسوس دی.

امام: هههه ته هم عجبه ساده سړی يې د هرچا په خبرو پسې ګرځې دا درواغ دي هغه اوس معلم دی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصطفی: نه ملاصاحب په کومه شپه چې زموږ پر کور چاپه وه اوزما پلار
یې شهید کړی په هم هغه شپه دی ورسره وه ماپه خپلو غوږونو دده اواز
واوریدی ځکه موږ پاس په ونه کې پټ وو اولاندې دی له ترجمان سره په
خبرو و که زما نه منې د خالد څخه پوښتنه وکړه.

امام: استغفرالله دا څومره غټ منافق دی ماخو پرې د ډیر ښه سړي گمان
کوه رشتیا هم په هم هغه سهار دی جماعت ته نه وو راغلی اوستا دپلار
جنازې ته هم نه راغی کله چې یې ما د زوی څخه پوښتنه وکړه ویل تیره
ورځ لښکرگاه ته تللی وه نن نه دی راغلی اوس مې یقین راغی چې داسړی
جاسوس دی.

مصطفی خالد ته وکتل او ورته یې وویل لومړی ښکار خو پیداشو غزا به له
همدې مامور خلقي څخه شروع کوو خوملاصاحب باید دوه ورځې دی
وڅارې اوبیا موږ ته معلومات راکړی امام دوه ورځې مامور خلقي تر څار
لاندې ونیوی او کله چې دریمه شپه خالد اومصطفی د امام کورته راغلل نو
ټول حال یې ورته بیان کړی اخري پلان یې داشو چې باید د مازدیگر له
خوا مامور خلقي د فوټبال په میدان کې ووژني چې هم خلگ عبرت تري
واخلي اوهم هغه لار ایله اوپه اسانۍ سره له میدانه تللی شول د امام ورسره
ټول پلان خوښ شو فقط یې ورته وویل چې باید د دې ځای لپاره بل
موټرسیکل پیداکړئ ځکه د امام موټرسیکل ټول کلی پیژني مصطفی
حیران شو چې اوس به بل موټرسیکل له کومه کوي په همدې فکر کې و
چې خالد ورته وویل موټرسیکل باید ستا له هغه مولوي اخښي څخه
واخلو چې اول ځل یې زه ستاسې کور ته راوستلم ځکه هغه د دې کلي
ندی اوموټر سیکل یې هم څوک نه پیژني مصطفی چې کله دخالد خبره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

واوریدل نو موسکی شو اوبیا یې امام ته وویل چې ملاصاحب دومره هوښیار معاون لرم سهار خالد اومصطفی دواړه د مصطفی د مولوي اخښي کورته ولاړل تر ماپښین پورې هلته وه ماپښین یې اخښي ته وویل چې نور دوئ کور ته ځي خواخښي ورسره ټینګار شروع کړی چې باید شپه راسره وکړئ مصطفی ورته وویل چې ته دومره ټینګار کوې چې باید شپه درسره وکړو نوشپه درسره کوو مګر ستا موټرسیکل راکړه موږ یوځای کار لرو هلته ځو اوماښام بیرته راځو اخښي هم ورسره ومنله او موټرسیکل یې ورکړی مصطفی اوخالد راروان شول کلي ته نارسیده یې خپله خښه کړې توپنچه له خاورو را وایستله او د کلي په طرف راروان شول پر لارې مصطفی خالد ته وویل چې مامور خلقي ولې اوکه موټرسیکل چلوې خالد ورته وویل چې زما موترسیکل نه زده زه مامور خلقي ولم مصطفی توپنچه د خالد په لاس ور کړه او د کلي د فوټبال د میدان په طرف راروان شول.

مازدیګر ټول خلګ د فوټبال په میدان کې راټول وه ځینو لوبه کول اوزیات نور بیا د سیل لپاره راغلي وه چې په سیلانیانو کې مامور خلقي هم ناست وؤ د فوټبال لوبه ښه ګرمه روانه وه چې مصطفی اوخالد ناڅاپه پر موټرسیکل د سړک له طرفه راغلل مصطفی موټرسیکل ودروی اوخالد ترې راکوز شو او لږ مخکې ورغی او پرمامور خلقي یې میګاروف توپنچه ونیول اوپوره څلور ډزې یې پر سر وویشتي له ډزو سره مصطفی د موټرسیکل ریز کش کړی اود موټر سیکل اواز زیات لوړ شو خلګو یوې خوا اوبلې خواته منډه کړه خوخالد پرې چیغه کړه او ورته یې وویل یو هم د تیښتې هڅه ونه کړئ هر سړی په خپلو ځایونو ودریږئ چې زه درته یو څو خبرې کوم اوزما خبرې د زړه په غوږونو واورئ چې ماښام کورته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولاړاست بیا پرې فکر وکړئ او وروسته الله ج حاضر وګڼئ اوبیا د ایمان په محکمه کې پرې فیصله وکړئ چې زه ښه وایم که بد.

خالد خپلې خبرې په قهرجنه لهجه داسې شروع کړې ای خوانانو تاسې په رشتیا د احمدشاه ابدالي بچیان یاست ؟

ایا تاسې په رشتیا د غازي محمداکبرخان زامن یاست؟

ایا تاسې رشتیا د هغه کسانو زامن یاست چې چنګیز ګورګین روس اوانګریز ته یې په څوڅله ماتې ورکړه؟

زه خو فکر کوم چې تاسې هغه نه یاست اوبیا موځان نه دی پیژندلی تاسې خپل تاریخ مطالعه کړې چې ستاسو پلارونو له اشغال اوغلامي سره څومره تضاد درلودی ای که تاریخ نشئ مطالعه کولی لږ خودې پورې هدیرې ته وګورئ چې ولې پر څینو قبرونو رنګه بیرغونه رپیږي؟

ناسې خو موله مشرانو پوښتنه وکړئ چې ولې اکثره یتیمان یاست ؟

اباخبر یاست چې ستاسو داکثرو پلارونه د ازادی لپاره شهیدان شوي خونن بیا سور کفر پر وطن راغلی تاسې بې غمه ناست یاست خپل فوټبال کوئ د پروني روس اوننني امریکا هیڅ فرق نشته دواړه کافران دي دواړو پر مسلمانانو یرغل کړی پرون روس دټانګ په زور راغلی وؤ نن امریکایان د بې دوه پنځوس په زور راغلی ده هیڅوک په تاسې کې نشي کولای چې د روس او امریکایي داشغال ترمنځ فرق وکړي نو چې وطن اشغال دی جهاد داسې فرض عین دی لکه لمونځ.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله جل جلاله پـه قرانکـریم کـې سـورة بقـره دوه سـوه شپاړسـم ایـت کـې فرمايي:

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَن تَكْرَهُواْ شَيْئاً وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَن تُحِبُّواْ شَيْئاً وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لاَ تَعْلَمُونَ

ترجمه: تاسي ته د جنګ امر شوی دی اوهغه تاسـې تـه ناکـاره دی کیـدای شي چې یوشی تاسې ته ناکاره وي اوهم هغـه ستاسـې لپـاره ډیـر غـوره وي اوکیدای شي چې تاسې یوشی خوښوی مګر هغه ستاسې لپـاره بـد وي الله جل جلاله پوهیږي تاسې نه پوهیږئ.

نو ای ناخبره ځوانانو جهاد دربانديې فرض عین دی پاڅیږئ خپـل غـاړې د الله جل جلاله په وړاندې خلاصې کړئ له مرګه مـه داریـږئ تاسـې مومنان یاست که په دې لاره کې ووژل شئ شهیدان یاست چې د الله ج په وړاندې تر ټولو غوره مرګ همدا دی ایا تاسې به ورځ ترقیامته ژوندی یاست؟ نـه زه درته قسم په الله جل جلاله کوم چې یوه ورځ به ټول مړه کیږئ نـو چـې پـه دې باوري یاست چې یوه ورځ مرو نوبیا غوره نه ده چې په هغـه مـرګ مـړه شو چې پیغمبرانو یې تمنا او امید کـړی پیغمبرانـو پـه هـم هغـه مـرګ پسـي ارمان کړی وي؟

الله جل جلالـه پـه قرانکـریم سـورة بقـره یوسـل اوځلورپنځوسـم ایـت کـې فرمایي:

وَلاَ تَقُولُواْ لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبيلِ اللّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاء وَلَكِن لاَّ تَشْعُرُونَ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترجمه: اوهغوخلګو ته چې د الله په لار کې ووژل شي مړه مه وایاست داسې خلګ خوپه حقیقت کښې ژوندي دي خوتاسې شعور نه لرئ چې د هغوئ په ژوند خبر شئ.

نو ایاتاسې له هغه مرګه تیښته کوئ چې الله ج ورته ژوند ویلی دی؟

ایاتاسې به ورځ د قیامت د الله ج دې پوښتنې ته جواب ورکړې چې درته ووایي چې په تامې جهاد فرض کړی وؤ تا ولې نه کاوه سره له دې چې ځوان روغ اوسالم هم وې؟

ای ځوانانو تاسې دافکر مه کوئ چې موږ اسلحه نه لرو ضعیف اولږ یو زموږ ستاسو هغه نازولو خلګو د بدر په غزا کې پنځه اسان درلودل په داسې حال کې چې کفارو ترسل زیات اسان درلودل او دصحابه شمیرله کفارو درې چنده کم و مګر الله یې برې اوفتحه په نصیب کړه پرون مو پلارونو د روسانو له ټانګونو سره د اور په بوتلو جنګونه کول اوهغوئ ته یې شکست ورکړی که نن هم موږ د الله په لاره کې جهاد شروع کړو الله به زموږ مرسته کوي اوالله به همداکفار زموږپه ضعیفو لاسونو ماتوي نو د غفلت له خوبه رابیدار شئ کفارو مو وطن اشغال کړی او زموږ مسلماني خورګاني یې په ګوانتنامو کې بندیانې کړې په پای کې باید ووایم چې داماموړ خلقي موځکه وواږه چې د صلبانو جاسوس و اوهغوئ ته یې جاسوسي کوله اوکفار یې په دوستي نیولي وه او دهغوئ په صف کې د هغوئ ملګری وؤ چې الله ج د داسې کسانو مرګ رواکړی او هغوی د همدې کفارو له ډلې بللي دي.

الله په قرانکریم سورة المایدة یوپنځوسم ایام کې فرمایي:

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

يَٰأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَٰرَىٰ أَوْلِيَآءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمْ فَإِنَّهُۥ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظَّٰلِمِينَ

ترجمه: ای مؤمنانو یهودیان اوعیسویان خپل ملګري مه نیسئ دوئ په خپلو منځو کښې سره ملګري دي اوکه ستاسې څخه څوک هغوئ خپل ملګري نیسي نوبیا هغه هم په هم هغو کښې شمیرل کیږي په دې کښې شک نشته چې الله ظالمان له خپلې لارښونې څخه بې برخې کړي دي.

الله موږ له کفارو د ملګرتیا او غلامۍ څخه منعه کړي یوؤ لکه څنګه چې زموږ پلارونو خلقیان اوپرچمیان په همدې خاطر وژل چې د کفارو غلامي یې کوله نوموږ هم هغه کسان وژنو چې د امریکایانو غلامي کوي اودهغوی په لاس جوړ شوي حکومت کې کار کوي تاسې خپل ټول دوستان اوملګري د حکومت له کاره راوګرځوئ کنه د هر یوبه همدا انجام وي.

له دې خبرو وروسته خالد مصطفی ته په لاس اشاره وکړه هغه هم بیرته د موټرسیکل مخ راوګرځوی او خالد موټرسیکل ته وختی او روان شول دماښام لمانځه ته د مصطفی د اخښي کور ته ورسیدل هلته یې دشپې د مصطفی اخښی هم له جریانه خبر کړی او ورته یې وویل چې دوئ دواړه وطن ته د جهاد لپاره راغلي دي هغه هم ورسره د مرستې اوهمکاری پوره وعده وکړه مامور خلقي د کلي خلګو کور ته راوړی او دابله شپه په بي بي سي راډیو کې په خبرونو کې وویل شول چې طالبانو په هلمند کې یو کس په دې خاطر وواژه چې د مکتب ښوونکی وؤ د مامورخلقي له وژلو وروسته په سیمه کې د حکومت کسان زیات په ډار کې ګرځیدل او د حکومت عسکرو هم د خلګو زوروول زیات کړل اوهره ورځ یې هغه کسان د طالب په نامه نیول چې ډیره به یې درلودل مصطفی اوخالد پرته له کومه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

داره خپل فعالیت په تیزۍ سره روان کړی وو یوه میاشت وروسته مصطفی اوخالد اته کسان ملګری پیداکړه هر ملګری یو کلاشنکوف د کوره څخه راوړی یوه شپه اته سره ملګرو د کلي پر پوسته حمله وکړه اوپه پوسته کې ناست دولس پولیس چې ټول معتادین وه ووژل او اسلحې یې له ځان سره یوړې په دې پوسته کې مصطفی اوخالد ته دوه پیکا دوه راکټه او اته میله کلاشنکوف څلور مخابرې درې موټرسیکله یو سراچه موټر او زیاتې مرمی په لاس ورغلې.

لس ورځې پس ورته راپور راغی چې د ولسوال معاون کور ته راغلی اوسهار وختي په خپل موټر کې ولسوالی ته ځي مصطفی اوخالد هم ورته کمین ونیوی او هغه یې وواژه د هغه سراچه موټر او یوه میګاروف ټوپنچه یې هم غنیمت کړه د مصطفی اوملګرو شمیر یې ورځ تر بلې زیاتیدی او خلګو ورسره د پیسو مرستې هم زیاتې کولې یوه شپه مصطفی اوملګرو یې د کلي تر ټولو لوی مسجد ته د ماخستن دلمانځه پر مهال ورغلل او په جماعت کې ناستو کسانو ته یې وویل چې ټول پر خپلو ځایونو کښینئ موږ مجاهدین یو فقط درته یو څو خبرې کوو په دې وخت کې مصطفی خالد ته اشاره وکړه خالد هم منبر ته راغی اوپه خپل زړه وروونکې غږ یې څو اینونه تلاوت کړه اوبیا یې خبرې داسې شروع کړې.

قال الله تعالی فی القرانکریم

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُم بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ ۚ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ ۖ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنجِيلِ وَالْقُرْآنِ ۚ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ ۚ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُم بِهِ ۚ وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله ج په قرانکریم کې سورة توبة یو سل یولسم ایت شریف کې فرمایي:

حقیقت دادی چې الله تعالی لـه مؤمنانوڅخه د هغوئ نفسونه او دهغوئ مالونه دجنت په بدله کښې اخیستي دي هغوئ د الله په لار کښې جنګیږي نو دوئ کافران وژني او وژل کیږي له هغوي سره په تـورات انجیل او قران کښې د جنت وعده د الله پر ذمه یو کلکه اوپخه وعده ده څوک دی چې د الله څخه زیات د خپلې ژمنې پوره کونکی وي نـو خـوښ اوسـئ پـه خپلې دغې سودا سره چې له الله سره موکړې ده همدا تر ټولو ستر بریالیتوب دی.

مسلمان ولسه! تاسې به خبر یاست چې دلته کفار راغلي دي او جهاد فرض عین دی نو موږ هم فقـط د الله تعالی لپاره راوتـلي یـوؤ او د پـورتني ایت مطابق له الله سره مو دخپل سر سودا کړې له الله تعالی څخه د خپل سر په بدل جنت رانیسو قسم په رب کوم چې داسې ورځې هـر وخت پر موږ راځي چې موږ دوه ورځې وږي. ګرځو لوږه ستړیا او بې خـوابی زمـوږ سره هره ورځ ملګرې وي خو ای پر کور ناستو اود جهاد څخه غافلو خلګو کوم خوند چې په دې ستړیا لوږو او شب ګیرو کې دی والله بالله که د دنیا په یوه خوشحالی کې هم وي دومره د زړه سکون او ارامتیـا چـې زمـوږ سره ده په الله قسم که یې تاسې په دنیاکې په یوه کار کې هم پیداکړئ د جهاد ذکر الله ج په قران کریم کې په څلورسوه څلور اتیا ایتونـو کـې کـړی دی الله تعالی جهاد تر ټولو غوره اوبهتره عمل ګڼلی دی، الله په شلو سورتونو کې د جهاد یادونه کړې ده، مجاهدین د الله غوره بنده ګان دي، الله تعالی پـه قرانکریم سورة صف لسم او یولسم ایت کې فرمايي: **أَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ هَلۡ أَدُلُّكُمۡ عَلَىٰ تِجَٰرَةٖ تُنجِيكُم مِّنۡ عَذَابٍ أَلِيمٖ**

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَتُجَٰهِدُونَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ بِأَمْوَٰلِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ

ترجمه: ای مؤمنانو ایا تاسې ته زه هغه تجارت وښیم چې له دردناک عذاب څخه مو ژغوري؟

هغه عمل پرالله اود هغه پر پغمبر باندې ایمان راوړی اود الله په لاره کې په خپلو مالونو اوخپلو ځانونو سره جهاد وکړئ همدغه ستاسې لپاره بهتره ده که تاسې پوهیږئ.

همدارنګه په ډیرو حدیثونو کې د جهاد فضلیت بیان شوی دی چې دهغوئ ټولو یادول دلته زما له وس څخه لوړ دي.

په یو حدیث شریف کې چې مقدام بن معدی کرب رانقل کړی دی رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمايي: د الله تعالی په نزد د مجاهدینولپاره لس خصلتونه دي اول داچې دلومړي ځاځکي وینې په تویدلو سره ورته ټول ګناهونه بخښل کیږي د مرګ څخه مخکې خپل مقام په جنت کې ویني د قبر له عذابه ژغورل کیږي د قیامت له ویرې څخه په امان وي د قیامت په ورځ یې پر سر یې یو تاج ایښودل کیږي چې یو یاقوت یې له دنیا اومافیها څخه بهتره دی دوه اویا حورې ورکول کیږي د دوه اویا کسانوشفاعت کولای شي، نو ای مؤمنانو! نور دغفلت له خوبه بیدار شئ او جهاد شروع کړئ د کفارو په تبلیغاتو ځانونه مه خطاکوئ د دې پر ځای چې د کفارو راډیو ته غوږ ونیسئ او د هغوئ په تبلیغاتو اکتفاء وکړئ نو قران کریم او احادیث مطالعه کړئ له حقیقي عالمانو څخه پوښتنه وکړئ لومړی خو خپله ټوپک واخلئ جهاد شروع کړئ که موهغه له وسه پوره نه وي د مجاهدینو حمایت وکړئ هغوئ ته پیسې ډوډی اوکورکې ځای ورکړئ که

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه هم نشي كولاى نو په زړه كې له كفارو څخه نفرت كوئ خبردار به مجاهدينو پسې بد رد ونه واياست چې حشر به مو له همدې امريكايانو سره شي هر څوک چې له امريكايانو سره يوځاى په مجاهدينو پسې بد وايي او يا د مجاهدينو په مقابل كې سنګر نيسي نو د هغوئ د ايمان د تللو ويره ده.

ګرانو كليوالو! نور مو وخت نه نيسم په الله تعالى موسپارم كه په تاسې كې څوک زموږ له ملګروڅخه غوښتنه لري نو مهرباني وكړئ ولاړ دي شي له دې خبرې وروسته يو كليوال په لومړي صف كې ولاړ شو او ورته يې وويل چې ستاسې مشر كوم يو دى مصطفى چې د جماعت په دروازه كې ولاړ وو كليوال ته وويل چې مشر يې زه يم كليوال مخ شاته د مصطفى خواته را واړوى اوبيا يې په خندا كې ورته وويل چې تاخومخ په ځادر ټينګ تړلى نو زه به څنګه تاوپيژنم مصطفى هم ورته وخندل او ورته يې وويل چې خير ته كه مې ونه پيژني زه خو دې پيژنم او خدمت دې راته ووايه كليوال ورته وويل چې ډيره موده كيږي چې دايوه پښه مې د زنګون څخه پاس درد كوي كه ته راته يو دم پرې وكړې الله تعالى ته اميد لرم چې ښه به شي څكه تاسې د الله تعالى غوره بنده ګان ياست مصطفى هم مخكې ورغلى او دكليوال پر پښه يې دم وكړى اوبيا يې په موسكا كې ورته وويل بابا كه د مجاهدينو سره كومک وكړئ الله تعالى به شفاء دركړي كليوال هم سر ورته د هوپه ډول وښوراوه نور مصطفى او ملګري يې له جماعته بهر راووتلل او ترې روان شول د خالد خبرو د كلي د ډيرو خوانانو ويده ضميرونه راويښ كړل او ډيرو ځوانانو به هره ورځ په خپلو منځونو كې د جهاد كيسې كولې دكلي اكثروځوانانو غوښتل چې جهاد وكړي مګر يواځينى مشكل دا وو چې دوئ ته د مجاهدينو خاص ادرس معلوم نه وو اوهغه ځوانان چې د مصطفى سره يوځاى شوي وه هغوئ هم دا مشكل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

درلودی چې اسلحه ورسره نه وه په پنځو کسانو به یې یو کلاشنکوف او درې شاه جوره مرمی درلودلې د مجاهدینو شمیر په دې وخت کې تر سلو زیات وؤ خو هر مجاهد په خپل کور کې اوسیده او دشپې به بیا ټول پر ټاکلي ځای سره یوځای کیدل یوه شپه مصطفی خپل شل ملګري سره راټول کړه او ورته یې وویل چې نن شپه پر ولسوالی او اړونده پوستو حمله کوو ټول خوشحاله شول یو بل ته یې د خوشحالی ځخه غاړې ورکولې مخکې له دې چې مخ د ولسوالی پر طرف حرکت وکړي مصطفی خالد ته وویل چې یوڅو خبرې د نصحت په ډول مجاهدینو ته وکړه او هم د بریالیتوب لپاره دعا وکړه خالد هم مخکې خواته راغلی او د اعوذبالله اوبسم الله ویلو وروسته یې وویل:

ای د اسلام په خاطر سربښندونکو ځوانانو زما مور اوپلار او زماځان دې تر تاسې قربان شي قسم په الله تعالی خورم چې تاسې د دنیا ترټولوغوره بنده ګان یاست تاسې هغه کسان یاست چې د الله تعالی پرته موبل چاته سر نه دی ټیټ کړی تاسې تر ټولو غټ جابر امریکا سره ډغره فقط د الله تعالی لپاره وهی تاسې د هغه چاسره نن په تش لاس جنګیږئ چې د ټولې نړی انسانانو په خدایي نیولی ده اود همدې امریکایانو غلامي کوي زړه به راتیرو ملګرو داچې وخت لنډ دی زیاتې خبرې نشم کولای نو فقط درته د جهاد اړوند یوڅه معلومات درکوم جهاد په لغت کې کوښښ اوزیار ته وایي او دشریعت په اصطلاح کې د الله تعالی په لار کې د کفارو اود هغوئ د ملګرو سره خاص دالله لپاره جنګ ته وایي د جهاد اهداف په قرانکریم کې ذکر شوي دي:

اول چې د اسلام دعوت غالب اومحفوظ شي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوهم: د مستضعفینو مسلمانانو سره مرسته اوکومک وشي.

دریم: د هغه قوت ماتول چې د مسلمانانوپرخلاف یې سرکښي کړې وي

جهاد هغه وخت ښایست مومي چې د دعوت خلاف مانع پیداشي اویا پر مسلمانانو کفار تیری وکړي چې په اول صورت کې فرض کفایي اوپه دوهم صورت کې فرض عین دی داچې نن پر افغانستان کفارو یرغل کړی نو جهاد پر هر نارینه اوښځینه فرض عین دی اوپه دې وخت کې زوی ته د مور پلار اوښځې ته د میره د اجازې ضرورت نشته دوئ کولای شي چې بغیر له اجازې جهاد ته ولاړ شي د جهاد شرایط دادي: چې شخص به مسلمان ازاد نارینه عاقل بالغ به وي پرمعذور جهاد فرض نه دی.

الله تعالی په قرانکریم سورة توبة پنځم ایت شریف کې فرمایي: **فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدتُّمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ**

ترجمه: مشرکان ووژنئ هرچیرته چې یې وومومئ اوهغوئ ونیسئ اوحصار یې کړئ اوپه څارنځای کې د هغوئ د وژلو لپاره کښینئ.

الله تعالی په قرانکریم کې په بل ایت شریف کښې داسې فرمایي: **وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لاَ تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلّهِ فَإِنِ انتَهَواْ فَلاَ عُدْوَانَ إِلاَّ عَلَى الظَّالِمِينَ ١٩٣**

ترجمه: ای مؤمنانو تاسوله دې کفارو سره تر هغه وجنګیږئ چې تر څو یوه فتنه هم پاتې نشي او ټول دین د الله تعالی لپاره وګرځیږي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

گرانو ملګرو د جهاد غوره اوبهتره نیت د الله تعالی رضا او شهادت دی پوهیږم چې موږ اوتاسې ټول فقط د الله تعالی د رضا لپاره راوتلي یوؤ ځکه هیڅوک موږ اوتاسې ته نه پیسې اونه بل کوم دنیاوي امتیاز راکوي اوپه پای کې الله تعالی ته دعا کوم چې یاالله که به موږ ستا د رضا لپاره راوتلي یوؤ موږ ته فتحه اوبریا نصیب کړه یا الله ج زموږ نصرت وکړه خالد په داسې حال کې دعا خلاصه کړه چې ټولو ملګرو یې ژړل او خالد همدومره ژړلي وه چې مخ یې په اوښکو لوند و وروسته مصطفی خپلو ملګرو ته وویل موږ اوتاسې شل کسان پر ولسوالی حمله کوو پوهیږم چې هلته به تر سلو زیات کسان وي خو بری په زیاتوالي کې نه بلکې په اخلاص او د الله تعالی په نصرت کې دی دجنګ لپاره مې تاسې پردرې ګروپه ویشلي یاست چې د لومړي کروپ کسانو سره به یوه پیکا اویو راکیټ وي او د شمال له طرفه به د ولسوالی پر دفاعي پوستو لومړی د راکټ ډز کوي اوبیابه د پیکا ډزې پر شروع کوي په منډه به پوسته فتحه کوي چې د دې کسانو شمیر به پنځه کسان وي او دوهم ګروپ کسان به د شرق له طرفه د ولسوالی پر ودانی حمله کوي او د دوئ سره به یو راکیټ یوه پیکا او درې کلاشنکوفه وي دریم ګروپ کسان به د ولایت مرکزخواته زموږ څخه لیرې په کمین کې ناست وي او درې کلاشینکوفه او یوه توپنچه به ورسره وي که چیرې الله ج فتحه رانصیب کړه نو تښتیدلی دښمن به دوئ په لاره کې تر حملې لاندې نیسي اودابه هم پنځه کسان وي د اول ګروپ مشر خالد د دوهم ګروپ مشر زه خپله او د دریم ګروپ مشر میوند دی اول به حمله لومړی ګروپ شروع کوي خوتر هغه به انتظار کوي چې تر څو په مخابره کې ماورته ویلي نه وي خوهر ملګری له مرمیو سره پام کوي یو یو ډز کوئ مرمی بیخي زیاتې کمې دي همدا لس

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاجوره دوه شریده او دخلو د راکبېږ مرمی مو هم د تعرض او هم د دفاع دي.

وروسته له دې خبرو ټول کسان د خپل هدف په لور روان شول خالد خان دپوستې پنځوس میتري ته ورساوه او د مصطفی امر ته انتظار شو خو د مصطفی تر امر مخکې خالد نور هم پوستې ته په داسې حال کې ورنږدې شو چې په لاس کې یې راکټ وو خو پوسته کې خاموشي وه خالد نورهم پوستې ته ورنږدې شو خو داخل یې ولیدل چې دپوستې په دروازه کې یو کس ناست دی او تاریاک څکوي او لاسي برق یې خان ته لګولی دی خالد د شاه له طرنه ورغی او پر ناست کس یې ورمنډه کړه او ټنګ کې پروت کلاشنوف ته یې ورحمله کړه او ترې راپورته یې کړی ناست کس چې مکمل نشه وو داسې فکر یې وکړی چې خپل ملګری یې دی نو یې په ګنګوره اوازیې ورته وویل ماشین مه بنوروه راخه نشې ته نن مې عجبه مزیدار تاریاک پیداکړې خالد هم پوه شو چې سړی نشه دی نو ژر شاته شو او ملګرو ته یې وویل راځئ مخکې پیره دار نشه دی دادی ټوپک یې لا ما راوړی ملګرې یې هم ورپسې شول او کله چې د پوستې دروازې ته ورسیدل نو یو کس پر ناست کس دده کلاشنکوف ونیوی او ورته یې وویل چې ارام کښینه اولاسونه دې شاته واړوه اوسمدستي یې د پیره دار لاسونه وتړل اوټول په منډه پوستې ته داخل شول او درو کسانو پر بیده کسانو یو کلاشنکوف یو راکټ یو پیکا ونیول او خالد په لوړ غږ پرې چغه کړه چې یو هم له خپله ځایه ونه ښوریږئ وروسته هغه نورو دوه کسانو یو یو له بیستره راپورته کاوه اولاسونه یې ورته تړل دپوستې ټول کسان چې شمېر یې دیارلس کسان و ژوندي ونیول کله چې مصطفی د ولسوالي ودانۍ ته نږدې ورسیدی نو پر خالد یې غږ وکړی چې پر پوسته جنګ شروع کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوخالد ورته وویل چې ما مخکې لا خپله پوسته فتحه کړه او دولس کسان مې ژوندي ونیول مصطفی ورته وویل چې ته د پوستې له منځه یوځو ډزې وکړه؟

تر څو عسکر د ولسوالی له مرکز څخه د پوستې طرف ته درشي موږ به دلته پر ولسوالی حمله وکړو او هغه کسان چې هلته درغلل تاسې جنګ ورسره وکړې خالد لوړی ټول نیول شوی عسکر د دوئ په خپلو ټوپکانو ووژل کله ې د ولسوالی عسکرو د فاعي پوستې منځ کې ډزې واوریدلې نو د پوستې په طرف یې منډه کړه ډیر کم عسکر په ولسوالی کې پاته شول چې په دې وخت کې د مصطفی ګروف د ولسوالی پر ودانی حمله شروع کړه او په ډیر لږ وخت کې یې ولسوالی هم فتحه کړه ولسوال او نور مشران موټر ته وختل چې تر څو د ولایت مرکز ته ځان ورسوي خوپه لاره کې دمیوند دګروپ په کمین کې وختل چې ټول ووژل شول اود میوند یوملګری هم شهید شو اوپاتې عسکرو هر یو په خپله مخه منډې وهلې جنګ دوه ساعته دوام وکړی او زیات عسکر ووژل شول وروسته مصطفی اوخالد ګروپونه سره یوځای شول او ټوله وسله یې راټوله کړه د ولسوالی او پوستې ودانیو ته یې اور واچوی او د میوند ګروپ کسانو هم له وژل شویو کسانو څخه اسلحه راټوله کړه او موټران یې وسوځول اوخپل شهید ملګری یې راواخیستی او راروان شول د شپې درې بجې ټول بیرته سره یوځای شول ټول ملګري زیات ستړي وه خومصطفی خالد ته وویل چې تاسې په تلوار د شهید جسد هغه پورې هدیرې ته یوسئ زه اونور څلور ملګري به نیول شوې اسلحه په ځمکه کې ښخه کړو خالد هم ورسره ومنل خالد او دیارلس نورو ملګرو د خپل شهید ملګري جسد هدیرې ته راوړی او قبر یې ورته وکیندی اول یې د جنازې لمونځ یې ورکړی اوبیا یې ښخ کړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته خالد د خپل ملګري د قبر سر ته ودریدی او ملګرو ته یې وویل ایا تاسې خبر یاست چې شهادت څومره لوړ مقام دی ؟

الله تعالی په قرانکریم سورة ال عمران یو سل اونهه شپیتم ایت کې فرمایي: وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِندَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ

ترجمه: هغه کسان چې دالله په لار کې ووژل شي پر هغوئ د مړو ګمان مه کوئ بلکې هغوئ ژوندي دي اوالله په نزد رزق ورکول کیږي.

نو زموږ اوستاسي ملګری مړنه بلکې ابدي ژوندون ته یې لار وموندل الله تعالی شهادت ته زیات فضیلت ورکړی.

نو زه لومړی خان اوبیا تاسې ته د دې ملګري د شهادت مبارکي وایم

له دې خبرو وروسته خالد اوملګري دهدیرې څخه راروان شول او له لږمزل وروسته خالد ملګرو ته وویل چې نور هر یو خپل کور ته ولاړ شئ او دا راز له خان سره امانت وساتئ خالد او مصطفی هم سره یوځای شول او پر موټرسیکل سپاره شول او دښت ته وختل سهار په تولو ولسوالي کې خلک حیران وه او پر اته بجې د امریکایانو هلکوپتر ته طیارې هم راغلې او مړي یې ولایت ته انتقال کړه مابنام د تولو رسنیو همدا د سر خبر و چې د هلمند پر مارجه ولسوالی دوه نیمه سوه طالبانو حمله کړې وه او د ولسوال په ګډون یې اته پنځوس حکومتي عسکر وژلي او څه باندې دیرش کسان یې ټپیان کړي دي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او رسنيو داهم ويل چې د طالبانو څخه هم ديرش کسه وژل شوي چې اکثره يې پنجابيان اود پاکستاني فوجيان دي له دې حملې دوه ورځې وروسته سيمې ته نور عسکر راغلل اويو هفته وروسته امريکايانو هم يوه غټه قرارگاه د ولسوالۍ ترڅنګ جوړه کړه اوهمدلته خپله ميشته شول له دې وروسته په سيمه کې حالات بدل شول زياتو حکومتي کسانو خپل کورونه د ولايت مرکز لښکرګاه ته انتقال کړه او امريکايانو هم نور هره ورځ په سيمه کې ګزمې شروع کړې چې خالد هم له ماينو څخه په کار اخيستنه شروع وکړه اونور ملګري يې هم په ماين جوړولو اوخښولو کې وروزل نور نو داسې ورځ وه نه وه چې امريکايانو دې خپل يو ټانګ د لاسه نه ورکولای اوهره ورځ به مصطفی او خالد ملګرو ته د ژيړې بوشکې څخه ماينونه جوړول او هغوئ به ورته خښول مصطفی او خالد په درې مياشتې کې د امريکايانو نهه څلويښت ټانګان په ماينونو والوځول نور به هره ورځ امريکايان له ماين او کمين سره مخ وه يواځې هلمند کې نه بلکې په هر ولايت کې د مصطفی اوخالد غونډې د کور څخه شړل شوي په دين مين ځوانانو د طالبانو په نوم د امريکا د ظلم او دهشت په مقابل کې دسر په بيه سنګرونو ته رادانګلي وه د طالبانو شمير ورځ تر بلې زياتيدی او هغه طالبان بيا راڅرګند شوی وه چې يو وخت يې خلګو بيا تصور لا بې عقلي بلل او هغه امريکا يې ننګول چې نړيوالو ورسره ډغره ليونتوب باله.

مصطفی اوخالد ټول کلی له امريکايانو ازاد کړه او امريکايان يواځې په خپلو قرارګاو کې محاصره شول په کلي کې طالبان ازاد ګرځيدل يوه ورځ مازديګر خالد د مصطفی ته وويل:

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد مصطفی له ډېرې مودې وروسته مې بېګاه خپل مور په خوب ليدل او داسې ښکارېده لکه زما واده چې وي او زيانه خوشحاله وه

مصطفی: هههههه پوه شوم چې واده غواړې اشنا.

خالد: نه قسم توکې نه کوم رښتيا مې په خوب ليدل.

مصطفی: ښه الله تعالی دې وبخښي خير زه به واده درته وکړم خکه مور دې په قبر کې خوشحالږي.

خالد: هلکه چوپ شه ته څه خبر يې چې زما مور به وفات شوې وي کيدای شي هغه هم ماغوندې الله تعالی ساتلې وي.

مصطفی: څه خير الله تعالی دې همداسې کړي حو اوس که ژوندی وي تو نه به يې څنګه وپيژنې اوهغه به تا څنګه وپيژني.

خالد: آه کم عقله مور تو هم له چا ورکيږي؟

مصطفی: رښتياهم بخښنه غواړم ماتوکې کولې خوته غمجن شولې الله تعالی دې له خپل مور سره يوځای کړه.

خالد: الهم امين.

مصطفی: خو کوزده درته رښتيا کوم.

خالد: هههههه ياره زه دوه اويا کوزدې او ودونه کوم هغه هم په جنت کې

مصطفی: هغه به هم وکړې دابه هم وکړې؟

خالد: هښښښه هلکه ستا لکه چې خپله کوزدن ته زړه کيږي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصطفی: نه نه ماویل که تا کول.

خالد: هههه بس پوه شوم دادی ولاړم او که مې ن سبا مشر وروړ ولیدی نو ورته وایم چې مصطفی ته کوزده وکړه.

مصطفی: وا هلکه چیرته ځې ؟

خالد: زه ځم موټر بیایم هلته مې د یوچا سره مرمی وعده کړې هغه راښیسم

مصطفی: ورځه الله تعالی دې مل شه.

خالد: له دې وروسته موټر ته وختې او روان شو خو د مصطفی تر کلي لا نه و وتلی چې جیټ طیاره ښکته راغلل او په زوره غروز شو او د ځمکې څخه دودونه اسمان ته پورته شول مصطفی پوه شو چې بمبار وشو ژر یې موټرسیکل له کوره ر ریستی او پر سپور شو د دود خواته په تیزی ور روان شو کله چې د دود ځای ته ورسیدی کلیوال یې ولیدل چې په کړوندو کې ګرځي او یو موټر چې له پیژندلو وتلی دی هلته په پټي کې له سړکه لیری چپه پروت دی او دودونه ترې پروته کیږي خو له یو کلیوال یې پوښتنه وکړه چې موټر د چا و هغه جواب کې ورته وویل چې ستا ملګری ملاخالد پکې سپور و مصطفی په لوړ اواز چغه وکړه او ورمنډه یې کړه او بل کس یې له ګریوان ونیوی چې خالد څه شو هغه ورته وویل چې خالد نور ورک دی هغه یو څه لږ غوښې یې په څادر کې پیداشوې ستری عرب مجاهد خالد هم د خپل رب لپاره ځان ټوټه ټوټه کړی او د خپل مور پلاز په قدم بې قدم کیښودی او د تل لپاره د هغوی سره یوځای شو د خالد د ماشومتوب هغه ارمان پوره شو چې شپه او ورځ به لالهانده پسې ګرځیدی او بسې ژړل به یې خالد خپل مور پلار په دې ورځ پیداکړه خو مصطفی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې پواخې غمونو ته پرېښودی او مصطفی ډېر زيات څکه تاواني شو چې خالد د مصطفی لپاره هر څه و اوهغه يې له لاسه ورکړی اوهر څه يې ولاړل مصطفی په دې وخت کې تر دوه سوه هم زيات ملگري درلودل خو دده ژوند بيا په خالد ښايسته وؤ خو مصطفی پر هغه څای ولاړ او د خالد لېر غوښې يې په لاس کې نيولې وې اود خالد د څو دقيقو مخکې خبرې يې په ذهن کې گرځيدلې ناڅاپه يې چيغه کړه او په لوړ غږ يې وويل اه خالده تاخو رښتيا دوه اويا ودونوپه جنت کې وکړه ته خو رښتيا له خپلې مور سره يوځای شوې ستاخوب رښتيا و رښتياهم ستانن واده دی او ستامور زياته خوشحاله ده خو هی ناځوانه زه دې يواځې پرېښودم پر هره سخته کې به زه اوته ملگري وؤ خونن ته يواځې ولاړې.

کله چې خلگو دده خبرې واوريدلې نو فکر يې وکړی چې مصطفی اعصاب دلاسه ورکړه خو خلگ د مصطفی ژړا ته حيران وه څکه مصطفی پـه غيـرت او بهـادری کـې نـوم درلـودی مـصطفی لاهمـدا فريـاد کـاوه چې ملگري يې هم د پيښې څای تـه راورسيدل ميونـد ورمخکـې شـو او ورته يې وويل چې فرياد نور بس کړه چې ټول ملگري بيا حوصله بايلي مصطفی چې کله د ميوند خبره واوريـدل نـو ځـان يـې کنټـرول کـړی او د خالد غوښې يې د ميوند په لاس ورکړې او خپلـه موټرسـيکل تـه وختـی او روان شو او کور ته راغی او پر خپل مور يې د خالد د شهادت زيری وکړی اوپه کور کې يې له سترگو اوښکې بهيدلې او اطاق تـه ننـوتی خـو مـور يـې پسې ورغلل اورته يې داسې وويل:

گرانه زويه باور وکړه چې پر ما باندی ستا اوخالد فرق نه وو خالـد زمـا زوی غونډې و خو که ته هم شهيد شې زه به ونه ژاړم څکه تابه ويـل چـې شـهيد

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړه نه دي ژوندي دي نو زه ولې پر ژوندي وژاړم ايا په دې لار کې حضرت حمزه رضی الله عنه نه دی شهید شوی، نو چې د سرور کاینات تره شهید شوی نوته او خالد څوک یاست چې قرباني نه ورکوئ.

مصطفی د مور خبرو ډیر حیران کړی او ژړا یې بس کړه او په ډاډه زړه بهر راووتی لږ شیبه وروسته میوند موټر راوستی اود خالد غوښې یې په کفن کې پیچلې وې او د مصطفی د کور مخ ته یې ودروی او دکلي ملاصاحب ته یې وویل چې جماعت کې اعلان وکړی چې خالد شهید شوی او د مازدیگر لمانځه وروسته یې جنازه ده هرمسلمان ځان حاضر کړئ د مازدیگر لمانځه وروسته په سلگونو کسان د خالد جنازې ته حاضر شول چې د جنازې لمانځه وروسته مصطفی ولاړ شو او د څو ایتونو تلاوت وروسته یې داسې وویل:

یقینا الله ج ټول غوره اعمال خلگوته بیان کړي دي په دغواعمالوکې یې جهاداودالله (په لار کې جنگ تر ټولو بهتر عمل گرزولی دی او په جهاد کې یې شهادت ته ډیره اوچته مرتبه ورکړې ده او د جهاد تر نورو ټولو عملونو یې بهتر گرزولی او هم یې غټ ثواب پورې خاص کړی؛ له براء بن عازب (رض) څخه روایت ده: یوکس چې پوره سلاح ور سره وه پیغمبر (ص) ته راغی او وې ویل: ای د الله (ج) پیغمبر (ص) جنگ وکړم، او که مسلمان شم؟ پیغمبر (ص) ورته وفرمایل:» أسلم ثم قاتل« اول مسلمان شه او بیا جنگ وکړه ، نو مسلمان شو، او بیایي جنگ وکړ، او شهید شو ، پیغمبر (ص) وفرمایل:» عمل قلیلا وأجر کثیرا« (۱)لږ عمل یې وکړ، او ډیر اجر ورکړی سو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او پیغمبر (ص) د شهید په حق کې فرمایلي دي: «إن للشهید عند الله سبعة خصال یغفر له في أول دفعة من دمه و یرى مقعده من الجنة ویأمن الفزع الأکبر و یجار من عذاب القبر ویوضع على رأسه تاج الوقار، الیاقوتة منه خیر من الدنیا وما فیها ویزوج بإثنین وسبعین من الحور العین ویشفع لسبعین من أقربائه» (۲) یقینا د شهید لپاره د الله (ج) په دربار کې وو۷ امتیازه دی [۱] له اول څاڅکي د وینو سره ګناهونه وربښل کیږي [۲] اوپه جنت کې د اوسیدلو ځای یې ورلیدل کیږي [۳] او د قیامت په ورځ به له هغه لویې ویرې بې غمه وي [٤] او د قبر له عذاب څخه به خلاص وي [٥] اوپه سر به یې د عزت تاج ورښودل کیږي چې یویاقوت به یې تر ټولې دنیا او څه چې په دنیا کې دي بهتروي [٦] اودوه اویا [۷۲] د جنت حورې به ورپه نکاح کیږي [۷] او د خپلو اویا [۷۰] خپلوانو لپاره به یې شفاعت قبلیږي.

وګورئ هغه څوک چې جنت غواړئ! هغوامتیازونو ته چې الله (ج) د شهیدانو لپاره تیار کړي دي کوم چې لیږ مخکې یاد شول.

په یو حدیث شریف کې چې له انس (رض) څخه روایت ده راغلي دي: چې پیغمبر (ص) وفرمایل: «ما أحد یدخل الجنة یحب أن یرجع إلى الدنیا وله ما على الأرض من شئ إلا الشهید یتمنى أن یرجع إلى الدنیا فیقتل عشر مرات لما یرى من الکرامة» (۱) هیڅ جنتي به دا نه خوښوي چې بیرته دنیا ته راوګرزي او څه شی چې په مخ د زمکې دي دا ټول د ده وي پرته له شهیده چې هغه به دا غواړي چې بیرته دنیا ته راوګرزي، او لس ځله د الله (ج) په لارکې ووژل شي؛ د هغه کرامت له جهته چې الله (ج) شهید ته ورکړی اویوبل روایت کې د "من الکرامة" په ځای «لما یرى من

(c) ketabton.com: The Digital Library

فضل الشهادة » راغلي دې معنی د شهادت د هغه فضیلت له جهته چې وینې یې.

بلکه څوک چې د شهادت په غوښتلو کې کوشش او جهاد کوي الله (ج) دهغه لپاره درجې تیاري کړې دي؛ څکه له ابي هریره (رض) څخه روایت ده: چې پیغمبر (ص) وفرمایل: »إن في الجنة مائة درجة أعدها الله للمجاهدين في سبيل الله ما بين الدرجتين كما بين السماء والأرض «(۱)یقینا په جنت کې سل درجې دي الله (ج) د مجاهدینو لپاره تیاري کړې دي، د هرو دوو درجو په منځ کې لکه له زمکې تر آسمانه دومره مسافه ده.

مسلمانانو ورونو! چې د مجاهد همدا درجې دي نو ستاسې د شهیدانو په در جو څه گمان ده؟ چې هغوئ به له صدیقانو، او انبیاؤ علیهم السلام سره وي بې شکه د هغوئ درجې ډیرې اوچتې دي .له مسروق رحمة الله تعالی علیه څخه نقل شوی ده: چې موږ له عبدالله بن مسعود (رض) څخه د لاندې آیة په هکله وپوښتل } **وَلاَ تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُواْ فِي سَبِيلِ اللّهِ أَمْوَاتاً بَلْ أَحْيَاء عِندَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ** { [آل عمران۱۶۹]

ترجمه: هیڅ گمان مکوه په هغو کسانو چې په لار د الله (ج) کې وژل شوي چې هغوئ به مړه وي بلکه هغوئ ژوندي دي، د هغوئ د پروردگار(ج) په نزد دوئ ته روزي ورکول کیږي.

عبدالله بن مسعود (رض) وویل: چې موږ د دې آیت په هکله له پیغمبر (ص) وپوښتل پیغمبر (ص)وفرمایل: »**أرواحهم في جوف طير خضر لها قناديل معلقة بالعرش تسرح من الجنة حيث شاءت ثم تأوي إلى تلك**

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

القناديل فأطلع إليهم ربهم إطلاعة فقال: هل تشتهون شيئا؟ قالوا: أي شئ نشتهي ونحن نسرح من الجنة حيث شئنا ففعل بهم ثلاث مرات فلما رأوا أنهم لن يتركوا من أن يسألوا قالوا: يا رب نريد أن ترد أرواحنا في أجسادنا حتى نقتل في سبيلك مرة أخرى فلما رأى أن ليس لهم حاجة تركوا» (۱)

د هغوئ اراوح ګاني به د زرغونو مرغانو په جوجورو کې وي ، د دوئ د اوسيدلو لپاره به په عرش پورې ځوړندې (خالي) د څراغونو په شکل کې وي د جنت په هرجای کې چې يې زړه غواړي ځريږي به (منظره به کوي) او بيرته به هغو څراغونو (خالو) ته راګرزي او يو ځلي به د دوی پروردګار (ج) ور ته راښکاره شي، او ورته ووبه وايي: چې تاسې څه شئ غواړئ؟ هغوی به ووايي: موږ به نورڅه غواړو؟ په داسې حال کې چې د جنت په کوم جای کې چې زموږ زړه غواړي ګرزيدای شو، الله (ج) به درې ځلې دوئ سره دا سوال جواب وکړي، کله چې دوئ پوه شي چې بې غوښتلو د کوم شي نه پريښودل کيږي، نو دوئ به ووايي: اي الله (ج) موږ دا غواړو چې زمونږ ارواح ګاني بيرته د موږ جسدونو کې ننه باسي، د دې لپاره چې موږ د تا په لارکې يو ځل بيا ووژل شو، کله چې دا ښکاره شي چې دوئ څه شي ته ضرورت نه لري پريښودل به شي.الله (ج) لا مخکې په هر څه عالم د ی خو له دې سوال جواب سره خپله دهغوی له خولې دا خبره راوزي چې دوئ حاجت نه لري.

شهيد په هميشه بې زواله نعمتونو کې ده، له دې سره سره الله (ج) د ده ټول ګناهونه مخکې له دې چې جنت ته ننوزي وربښي او درجې يې ور لوړوي؛ له عبدالله بن عمرو بن عاص (رض) څخه روايت ده: چې پيغمبر (ص) وفرمايل: «يغفرالله للشهيد كل ذنب الا الدين (۱)» الله (ج) شهيد ته ټول ګناهونه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وربښي، پرته له پوره (قرض) الله (ج) هغه مال چې د کوم کس په شهید پور (قرض) وي نه وربښي، او له ابي قتادة (رض) څخه روایت ده: چې پیغمبر (ص) دمور په منځ کې پاڅیدو، او دا خبر یې بیان کړه چې د الله (ج) په لار کې جهاد اوایمان تر ټولو اعمالو غوره دي، نو یو کس پاڅیدو او وې ویل: اي رسول الله !دا راته ووایه که زه د الله (ج) په لار کې ووژل شم گناهونه به مې وبښل شي؟ پیغمبر (ص) ور ته وفرمایل : « نعم إن قتلت في سبیل ا الله و أنت صابر محتسب مقبل غیر مدبر « هو گناهونه به دې وبښل شي که ته ووژل شې دالله (ج) په لارکې په داسې حال کې چې ته صابر، د ثواب غوښتونکی، په مخه روان وې او دښمن ته شا اړونکی نه وې، بیا پیغمبر (ص) ورته وفرمایل: » کیف قلت « تا څنگه سوال وکړ؟ هغه وویل: ماته بیان وکړه که زه د الله (ج) په لار کې ووژل شم گنا هونه به مې ووبښل شي؟ پیغمبر (ص) وفرمایل: » نعم وأنت صابر محتسب مقبل غیر مدبر إلا الدین فإن جبریل علیه السلام قال لی ذالك « (۱)هو وبه ببښل شي که ته ووژل شې په داسې حال کې چې ته صابر، د ثواب غوښتونکی، په مخه روان یې، شااړوونکی نه یې ټول به وبښل شي پرته له پوره (قرض) چې په شهادت نه ښښل کیږي څکه اوس ماته جبرئیل دا خبره وکړه.

الله (ج) په خپل فضل او احسان او کرم سره د شهیدانو ټول گناهونه وربښي پرته له پوره چې هغه نه ښښل کیږي، او که پور حق د الله (ج) وای هغه به یې هم شهیدانوته ور ښښلی وای خو هغه حق د بندگانو دی، څوک چې د جهاد اراده لري ورته ضرور ده چې هرچا پورکه ورباندي وي هغه خپلو مالکانو ته ورکړي ترڅو چې په غاړه یې هیڅ پور پاته نشي. له شهید څخه په دوو حالونو کې پور اداء کیږي [۱] الله (ج) د قیامت په ورځ د شهید پور پرې کوي که دې نوموړي د اداء کولو اراده لري خو عاجز وي مال نلري یا بل عذر ورته پیښ وي [۲] چې مجاهد شهید شي او د پور د اداء کولو وخت لا نه وي راغلی. د پیغمبر (ص) سنت دا وو چې د کوم مړي په ذمه به پور وو د جنازې لمونځ یې نه وربا ندې کول څو چې به هغه اداء نه کړای شو، او یا به دمړي کوم خپلوان ، یا بل کوم مسلمان به د هغه د اداء کولو ضمانت وکړي، نوکه پرخالد ستاسې د کوم یوه قرض پاتې وي غبر وکړئ چې زه یې ور ادا کړم خوهیڅا هم غږ ونه کړی.

Scanned by CamScanner

د مصطفی له وینا وروسته هر سړی خپل کور ته ولاړی او مصطفی د میوند اوخو نورو دلګیو مشرانو سره د میوند کور ته راغلل او د خالد پر ځای بې میوند خپل معاون وټاکی او ملګرو ته یې وویل که زه شهید شوم ستاسې مشر به همدا میوند وي او که میوند هم شهید شو ستاسې مشر به صادق وي خو جهاد به تر هغه پورې کوئ چې تر خو مو اشغالګر نه وي مات کړي د خالد شهادت مصطفی په رواني او فزیکي ډول کمزوری کړی که څه هم مصطفی کوښښ کاوه چې ځان زړه ور وښکاره کړی خو د کمزوری نښې پکې د ورایه معلومیدلي د خالد د شهادت دریمه ورځ وه چې په مخابره کې غږ شو چې امریکا له کمربنده را اوښتي دي او ملګري ځان مخ ته ورسوئ چې کمین دی مصطفی چې کله دا خبره په مخابره کې واوریده نو دخالد فاتحې ته راغلي کسان یې پرېښودل او موټر یې رهي کړی او د ملګرو سره یو ځای شو که څ هم میوند ډیر ورته وویل چې ته کمین ته مه څه خو مصطفی هشتادو په لاس کې و او میوند ته یې وویل چې د خالد انتقام خپله اخلم کله چې جنګ شروع شو مصطفی هشتادو د امریکایانو پر یو ټانګ وربرابر کړی او د تکبیر په چغه سره یې بیر پر وکړی ټانګ یې وویشتی او دودونه تري پورته شول خو مصطفی چې کله هشتادو ته بل بیر اچاوه د بل ټانګ له خوا په نښه شو او خاص په ځیګر یې وویشتی میوند چې ورمنډه کړل او مصططفی یې په غیږ کې ونیوی او غږ یې پر وکړی او د امیر امیر ناري یې پر وهلې خو مصطفی یو ځل سترګې خلاصې کړلې او موسکی شو او میوند ته یې وویل چې خالد مې غواړي خالد ناري راوهي خالد راته انتظار دی.

چې د خالد د مرګه وروسته د مصطفی همدا اوله اوهم اخري موسکا شوله.

پای

د شوال د میاشتې دوهمه

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library